

๐ ๑๘ ๕๓๕
๗ ๖๙๒ ๗
๘ ๒

การศึกษาลักษณะการอ่านและ เปรียบ เทียบความสนใจในการอ่านระหว่าง
เด็กหูหนวกกับ เด็กปกติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓

ปริญญาโท

ของ

วิรัตน์ นิธิกุล

- ๘ ก.ย. ๒๕๓๐

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม ๒๕๓๐

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

164140

การศึกษากาพการอ่านและเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านระหว่าง
เด็กหูหนวกกับเด็กปกติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

บทกัถขอ
ของ
วิริติ นิธิกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนกรินทร์วิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกาการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณจิตร
มกรากม 2530

การศึกษารังนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาสภาพการอ่านและเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทต่าง ๆ ของหนังสือระหว่งเด็กหูหนวกกับเด็กปกติที่เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นเด็กหูหนวก จำนวน 152 คน ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนโสตศึกษา 4 แห่งทั่วประเทศ และเด็กปกติจำนวน 346 คน ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ใกล้เคียงกับเด็กหูหนวก โดยใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอนและใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลของการศึกษาพบว่า เด็กหูหนวกและเด็กปกติส่วนมากจะมีสภาพการอ่านที่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามเพศและภูมิสำเนา ก็พบว่า มีสภาพการอ่านที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกัน

เมื่อเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือ 5 กลุ่ม คือ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ และกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ พบว่า เด็กหูหนวกและเด็กปกติมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจน้อยกว่า ยกเว้นกลุ่มวิชาการงานและอาชีพไม่แตกต่างกัน

เมื่อจำแนกตามเพศพบว่า เด็กหูหนวกชายและเด็กหูหนวกหญิงมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน เด็กปกติชายและเด็กปกติหญิง โดยที่เด็กหูหนวกชายและเด็กหูหนวกหญิงมีความสนใจน้อยกว่า ยกเว้นกลุ่มวิชาการงานและอาชีพไม่แตกต่างกัน สำหรับเด็กหูหนวกชายและเด็กหูหนวกหญิงพบว่า มีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาโดยจำแนกตามภูมิสำเนาพบว่า เด็กหูหนวกและเด็กปกติในภาคกลางมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจน้อยกว่า ยกเว้นกลุ่มวิชาการงานและอาชีพไม่แตกต่างกัน

เด็กหูหนวกและเด็กปกติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นวิชาการงานและอาชีพมีความสนใจแตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจมากกว่า

เด็กหูหนวกและเด็กปกติในภาคเหนือพบว่า มีความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจน้อยกว่า

เด็กหูหนวกและเด็กปกติในภาคใต้พบว่า มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ และวิชาการงานและอาชีพแตกต่างกัน โดยที่เด็กปกติมีความสนใจมากกว่าในกลุ่มวิชาภาษา และวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ ส่วนในวิชาการงานและอาชีพนี้ เด็กหูหนวกมีความสนใจมากกว่า สำหรับวิชาสังคมศึกษาและวิชาพัฒนาบุคลิกภาพความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาถึงความสนใจในการอ่านระหว่างเด็กหูหนวกที่อยู่ต่างภูมิภาคแล้วพบว่า มีความแตกต่างกัน ยกเว้นในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ ความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

A STUDY OF READING CONDITIONS AND A COMPARISON OF READING INTERESTS
BETWEEN DEAF AND NORMAL CHILDREN IN MATHAYOM SUKSA I - III

AN ABSTRACT

BY

WIRAT NITHIKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

January 1987

The purpose of this investigation was twofold. It firstly aimed at learning of the reading condition in general. Secondly, comparison of reading interests regarding types of books read between deaf and normal students in M.S. 1 - 3 was made. The sample group of this study was comprised of 152 deaf students from four schools for the deaf around the country and 346 normal students from the nearby schools. A multi-staged sampling technique was employed in recruiting the samples. A set of questionnaires was utilized for data collection.

The results revealed that the deaf and the normal students had different reading conditions. This was also the same when the data was analyzed according to their sexes and living areas.

In comparing their reading interests with respect to 5 subject fields of books, namely, languages, sciences and mathematics, social studies, personality development, and work experience and occupations, it was found that the students of both group had different interests. The deaf were interested in these books less than the normal students. However, in case of the books on work experience and occupations, the interest of both group was not different.

In analyzing the data according to the living areas, it was found that the deaf and the normal students in the central area had different reading interests while the deaf were interested less in all groups of books except for the books on work experience and occupations. Their interests were not different.

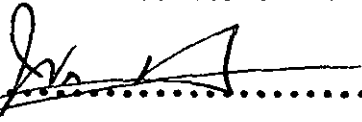
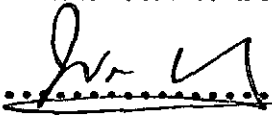

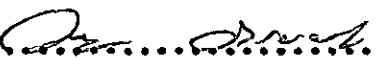
In the northeastern area, their reading interests were not different except for the work experience and occupation field. The deaf showed higher interest in this respect.

In the northern area, their interests were different and like other mentioned areas, the deaf were interested in any kind of books less.

In the southern area, their interests were different in the areas of languages, science and mathematics, and work experience and occupations. The normal students had higher interest in languages and science and mathematics while the deaf had higher interest in work experience and occupations. In the other two fields, social studies and personality development, their interests were not different.

In considering reading interests with respects to their living areas, the deaf from different areas had different reading interests except for science and mathematics field.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา	คณะกรรมการสอบ
	
..... ประธาน ประธาน
	
..... กรรมการ กรรมการ
 กรรมการ
 กรรมการ

ประกาศเชิญพิจารณา

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความสามารถให้คำแนะนำและช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์พวา พันธุ์เมฆา และรองศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู ที่กรุณาควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ และอาจารย์สมภารถ ชัยรัตน์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. มลิวัดย์ ธรรมแสง ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถามให้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. สุเพชร แก้วลาย ที่ได้กรุณาเขียนบทคัดย่อฉบับภาษาอังกฤษให้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกโรงเรียน ที่ได้กรุณาอำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จนทำให้ปริญญานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

วิรัช นิธิกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษากันถั่ว	4
ความสำคัญของการศึกษากันถั่ว	5
ขอบเขตของการศึกษากันถั่ว	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
สมมติฐานการวิจัย	7
2 เอกสารผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากันถั่ว	9
ความหมายและจุดมุ่งหมายของการอ่าน	9
ความสำคัญของการอ่าน	11
เด็กหุนวอกกับการเรียนการสอน	14
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
งานวิจัยในต่างประเทศ	16
งานวิจัยในประเทศไทย	19
3 วิธีดำเนินการศึกษากันถั่ว	23
กลุ่มตัวอย่าง	23
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	23
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษากันถั่ว	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การจัดกระทำกับข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	35

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของ นักเรียน	42
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการอ่านในชีวิตประจำวัน	47
ตอนที่ 3 ผลของการเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภท ของหนังสือ	82
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	100
ความมุ่งหมายของการศึกษากันถั่ว	100
วิธีดำเนินการศึกษากันถั่ว	100
ผลของการศึกษากันถั่ว	101
อภิปรายผล	110
ข้อเสนอแนะ	116
บรรณานุกรม	118
ภาคผนวก	126

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรของเด็กหูหนวกกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการ เทียบอัตราส่วนประชากร	25
2	จำนวนประชากรของเด็กปกติกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการ เทียบอัตราส่วนประชากร	26
3	จำนวนแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง เด็กหูหนวกกับแบบสอบถาม ฉบับสมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ	33
4	จำนวนแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง เด็กปกติกับแบบสอบถาม ฉบับสมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ	34
5	อายุของเด็กหูหนวก และ เด็กปกติในกลุ่มตัวอย่าง	43
6	อาชีพของบิดาของเด็กหูหนวก และ เด็กปกติในกลุ่มตัวอย่าง	44
7	อาชีพของมารดาของเด็กหูหนวก และ เด็กปกติในกลุ่มตัวอย่าง	45
8	จำนวนพี่น้องของเด็กหูหนวก และ เด็กปกติในกลุ่มตัวอย่าง	46
9	ประเภทของสิ่งพิมพ์ที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างชอบอ่าน จำแนกตามลักษณะ ของการได้ยิน เพศ และภูมิลำเนา	47
10	ความถี่ในการอ่านสิ่งพิมพ์ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะ ของการได้ยิน เพศ และภูมิลำเนา	50
11	เวลาที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างใช้ในการอ่านสิ่งพิมพ์แต่ละครั้ง จำแนกตาม ลักษณะของการได้ยิน เพศ และภูมิลำเนา	53
12	ช่วงเวลาี่อ่านสิ่งพิมพ์ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะ ของการได้ยิน เพศ และภูมิลำเนา	56
13	สถานที่ที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างใช้อ่านสิ่งพิมพ์ จำแนกตามลักษณะของ การได้ยิน เพศ และภูมิลำเนา.....	59

14	ประโยชน์ที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างได้รับจากการอ่านสิ่งพิมพ์ จำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เหนือ และภูมิสำเนา	62
15	ปัญหาที่สำคัญที่สุดในการอ่านสิ่งพิมพ์ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เหนือ และภูมิสำเนา	65
16	การจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เหนือ และภูมิสำเนา	68
17	การใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง / จำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เหนือ และภูมิสำเนา	71
18	สาเหตุที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน จำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เหนือ และภูมิสำเนา (เฉพาะผู้ที่ตอบว่า <u>เคย</u> ใช้บริการ)	73
19	สาเหตุที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างไม่ใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน จำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เหนือ และภูมิสำเนา (เฉพาะผู้ที่ตอบว่า <u>ไม่เคย</u> ใช้บริการ)	76
20	ความต้องการของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่จะรับบริการจากห้องสมุดของโรงเรียน จำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เหนือ และภูมิสำเนา .	79
21	การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ	83
22	การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ระหว่างเด็กหูหนวกชายกับเด็กปกติชาย	84
23	การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ระหว่างเด็กหูหนวกหญิงกับเด็กปกติหญิง	85
24	การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ระหว่างเด็กหูหนวกชายกับเด็กหูหนวกหญิง	86

25	การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่ม วิชาต่าง ๆ ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคกลาง	87
26	การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่ม วิชาต่าง ๆ ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	88
27	การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่ม วิชาต่าง ๆ ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคเหนือ	89
28	การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่ม วิชาต่าง ๆ ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคใต้	90
29	การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่ม วิชาต่าง ๆ ของเด็กหูหนวก ซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาถิ่น	91
30	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือ ในกลุ่มวิชาภาษาของเด็กรูหูหนวกซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาถิ่น เป็นรายคู่ ...	93
31	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือ ในกลุ่มวิชาสังคมศึกษาของเด็กรูหูหนวกซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาถิ่น เป็น รายคู่	95
32	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือ ในกลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กรูหูหนวกซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาถิ่น เป็นรายคู่	97
33	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือ ในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพของเด็กรูหูหนวกซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาถิ่น เป็นรายคู่	98

ภูมิหลัง

แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520 หมวด 2 ข้อ 15 ระบุว่า "รัฐพึงจัดและสนับสนุนผู้มีความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจ ให้ได้รับการศึกษาโดยทั่วถึงกัน" (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ ม.ป.ป. : 9) และหมวดที่ 3 ข้อที่ 38 ระบุว่า "การศึกษาพิเศษ เป็นการศึกษาก่อนที่จัดให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษ หรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญา หรือจิตใจ อาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดในโรงเรียนธรรมดาก็ได้ตามความเหมาะสม" (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ ม.ป.ป. : 19) จากนโยบายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ารัฐมีนโยบายแน่วแน่ในการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือเด็กพิเศษ ให้ได้มีโอกาสทางการศึกษาตามแก้อัตภาพไม่ด้อยไปกว่าเด็กปกติ

ในกลุ่มประเทศอาเซียนได้มีการร่วมมือและประสานงานกันเพื่อส่งเสริมงานด้านการศึกษาและการศึกษาพิเศษ โดยตั้ง "โครงการพัฒนาศึกษาอาเซียน" ขึ้นเมื่อปี 2523 มีประเทศที่ร่วมมือกัน 5 ประเทศ ที่ก่อตั้งองค์การขึ้น คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และไทย ยกเว้น บรูไนซึ่งเข้าเป็นสมาชิกสมทบภายหลัง ภายใต้โครงการนี้อาเซียนทุกประเทศจะมีศูนย์ประสานงานระดับชาติเรียกว่า "ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติ" ซึ่งในระยะแรกมีประเทศอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์เป็นผู้ประต้อมโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่กลุ่มประเทศสมาชิกร่วมมือกันทางด้านพัฒนาศึกษาก็คือ การวิจัย การเผยแพร่สิ่งพิมพ์ทางวิชาการ การแลกเปลี่ยนบุคลากร การฝึกอบรม การสัมมนา การประชุมทางวิชาการ การศึกษาด้านวัฒนธรรมระหว่างประเทศ และเทคโนโลยีทางการศึกษา (ปรานอม กังงา 2527 : 75)

โครงการพัฒนาศึกษาอาเซียน มีโครงการย่อยอยู่ 5 โครงการ 1 ใน 5 ของโครงการนี้ จะมี "โครงการการศึกษาพิเศษ" ร่วมอยู่ด้วย การที่ "การศึกษาพิเศษ" ได้รับเลือกให้เป็นโครงการหนึ่งนั้น ก็เพราะบรรดาประเทศในกลุ่มอาเซียนเห็นว่าการศึกษาพิเศษเป็นเรื่องสำคัญที่ควรพัฒนาซึ่งเท่าที่เป็นอยู่ยังทำไม่ได้กว้างขวางเท่าที่ควร โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งการศึกษาของผู้พิการประเภทต่าง ๆ เช่น คนหูหนวก บัญญาอ่อน ตาบอด และผู้มีความพิการทางร่างกายอื่น ๆ จึงควรส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาพิเศษให้มีความพร้อมมากขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ส่งเสริมหลักสิทธิมนุษยชนในการที่จะทำให้ผู้พิการได้รับประโยชน์จากการศึกษาเท่าเทียมกัน และกิจกรรมที่ประเทศสมาชิกได้ทำร่วมกันแล้ว คือ การประชุมเพื่อทำแบบสำรวจประชากรกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความสนใจของเด็กวัยเรียน (6 - 18 ปี) การประชุมเพื่อพัฒนาหลักสูตรของเด็กพิการ การประชุมเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และการประชุมเพื่อเสริมสร้างปรับปรุงการฝึกหัดครูการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นแนวทางที่จะพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษให้ดีขึ้นนั่นเอง (ยาใจ อินทวิชัย 2527 : 8 - 9)

การศึกษานี้เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อมนุษย์เรามาก เพราะการศึกษาช่วยพัฒนาสติปัญญาให้มีความเฉลียวฉลาด ผู้ใดมีการศึกษาก็ย่อมมีโอกาสเลือกหางานที่ดีและเหมาะสมกับตนเองทำ สร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ตนเอง สังคม และประเทศชาติ ในประเทศที่พัฒนาแล้วพลเมืองส่วนใหญ่จะมีความรู้ดี แม้แต่เด็กพิการก็ยังได้รับการส่งเสริมให้มีการศึกษาอย่างกว้างขวางจนสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ทั้งนี้เพราะผู้บริหารของเขาตระหนักดีว่า เด็กพิการเป็นเด็กที่ด้อยโอกาส ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐและสังคม ต้องการโอกาสทางการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กปกติ (วิรัช ศรีตุลานนท์ 2526 : 41) สำหรับนักการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเด็กพิการในประเทศไทยในปัจจุบันนี้ ส่วนใหญ่ก็มีความคิดเห็นตรงกันในการที่จะพยายามให้เด็กพิการได้รับการศึกษาที่เหมาะสมตามความต้องการของเด็กแต่ละคน และยังหวังต่อไปว่าเด็กพิการส่วนใหญ่จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้าน คือ การศึกษา ด้านอาชีพ ด้านการแพทย์ และด้านสังคม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปกติได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นเด็กพิการจึงควรมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กปกติ (เบญจา ชลธาร์นนท์ 2526 : 23)

สำหรับการจัดการศึกษาพิเศษที่จัดขึ้นในประเทศไทยนั้น มี 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความพิการทางหู หรือการบกพร่องทางการได้ยิน
- มี 2 ประเภทคือ เด็กหูหนวก และเด็กหูตึง

2. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความพิการทางตา ได้แก่ เด็กตาบอด
3. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความพิการทางปัญญาและพิการซ้ำซ้อน ได้แก่ เด็กปัญญาอ่อน และมีความพิการอย่างอื่นด้วย เช่น หูตึง หรือตาบอด เป็นต้น
4. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความพิการอื่น ๆ ได้แก่ ความพิการทางแขน ขา และลำตัว (กรมสามัญศึกษา ม.ป.ป. : 8 - 11)

ในบรรดาเด็กพิเศษทั้งหลายที่มีความพิการทางร่างกายนั้น เด็กหูหนวกเป็นเด็กพิเศษประเภทหนึ่งที่มีลักษณะโดยส่วนรวมทางบุคลิกภาพใกล้เคียงกับเด็กปกติมากที่สุด (สายเพ็ชรชรินทร์ มีขึ้น 2528 : 2) และการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนสอนคนหูหนวกและหูตึงทุกแห่งในประเทศไทย ต่างก็อนุโลมใช้หลักสูตรปี 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการอันเป็นหลักสูตรเดียวกันกับที่ใช้สอนเด็กปกติ โดยโรงเรียนเป็นผู้ยืดหยุ่นในเรื่องการเรียน การสอน และการวัดผล (จรีรัตน์ โอเจริญ 2526 : 6) ซึ่งจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษานั้น กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ได้กำหนดไว้ว่า (กรมสามัญศึกษา ม.ป.ป. : 8)

1. เพื่อจัดให้การศึกษาตามสิทธิของมนุษยชนและตามควรแก่อัธยาศัย
2. ส่งเสริมและเตรียมสร้างให้มีความรู้ ความสามารถ พอที่จะประกอบอาชีพได้ เพื่อมิให้เป็นภาระแก่ครอบครัวและสังคม
3. ให้มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและดำรงชีวิตในสังคมปกติได้
4. ให้มีความรับผิดชอบในฐานะเป็นพลเมืองของประเทศชาติ

เกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบในด้านสติปัญญาระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ เมเยอร์สัน (Meyerson) พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วสติปัญญาของเด็กหูหนวกจะต่ำกว่าเด็กที่มีการฟังปกติเล็กน้อย แต่เด็กหูหนวกบางคนอาจมีสติปัญญาสูงกว่าเด็กที่มีการรับฟังเป็นปกติบางคน (ลูซา จันท์เอม 2525 : 56 - 57) และ ฮันส์ เฟิร์ท (Hans Furth) ได้ศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการคิดระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติและเชื่อว่าเด็กหูหนวกมีสติปัญญาไม่ต่ำกว่าเด็กปกติ เพราะเขาพบว่ากระบวนการคิดของเด็กหูหนวกกับเด็กปกติไม่แตกต่างกัน (ซูซีฟ อ่อนโกลสูง ม.ป.ป. : 89) และเด็กหูหนวกที่มีสติปัญญานั้น

ก็มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้เร็วถ้าได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้อง เพราะคนหูหนวกสนิทก็มีอยู่ไม่น้อยที่เรียนจบชั้นมหาวิทยาลัย เป็นศิลปินผู้สามารถ หรือนักประดิษฐ์ผู้มีชื่อเสียง (ประมวล ดิกกินสัน 2524 : 72)

แม้ว่าเด็กหูหนวกกับเด็กปกติจะมีสติปัญญาใกล้เคียงกันดังกล่าวนั้น แต่การที่เด็กหูหนวกต้องสูญเสีย "การฟัง" ไปนั้น บ่อมก่อกำให้เกิดอุปสรรคในการเรียนรู้หลาย ๆ ด้านจนอาจทำให้เกิดความรู้สึกเปล่าเปลี่ยว อับอาย หรือคับข้องใจ อันจะนำไปสู่ความหวาดกังวลและหมกหมัวกัน ทำให้สูญเสียความมั่นใจ ไร้ความอบอุ่นทางจิต เป็นต้น (ประมวล ดิกกินสัน 2524 : 74) แต่ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็กหูหนวกนั้นก็อาจจะแก้ไขหรือบำบัดได้โดยการสนับสนุนให้อ่านหนังสือ (ประมวล ดิกกินสัน 2524 : 109) เพราะว่าการอ่านหนังสือเป็นกิจกรรมที่สำคัญต่อการศึกษและการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากการอ่านจะช่วยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เช่น การอ่านตำรา วิชาการเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ อ่านหนังสือพิมพ์ ข่าว ประกาศต่าง ๆ เพื่อจะได้รู้ในเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนอ่านสารคดีและบันเทิงคดีเพื่อความรู้และความรื่นรมย์แก่ชีวิต (วาสนา เกตุภาค 2521 : 1)

จากเหตุผลที่ว่าเด็กหูหนวกและเด็กปกติมีสติปัญญาใกล้เคียงกัน และการอ่านจะเป็นประโยชน์ในการบำบัดความเครียดของเด็กหูหนวกได้ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิจัยเปรียบเทียบสภาพการอ่านและความสนใจในการอ่านระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ เพื่อจะได้ทราบว่าคุณภาพการอ่านและความสนใจในการอ่านระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติแตกต่างกันหรือไม่ และจะได้เป็นแนวทางแก่บรรณารักษ์ของโรงเรียนเด็กหูหนวกในการจัดหาหนังสือและสิ่งพิมพ์เข้าห้องสมุด เพื่อส่งเสริมการอ่านของเด็กหูหนวกให้สอดคล้องกับความสนใจของเขาต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพการอ่านของเด็กหูหนวกและเด็กปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ โดยจำแนก

ตามเพศและภูมิภาค

ความสำคัญของการศึกษากันคว่ำ

1. ทำให้ทราบสภาพการอ่านของเด็กหูหนวกและเด็กปกติ
2. ทำให้ทราบความสนใจในการอ่านของเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ ซึ่งจำแนกตามเพศและภูมิภาค
3. เป็นแนวทางแก่บรรณารักษ์โรงเรียนโสตศึกษา ในการจัดหาหนังสือและสิ่งพิมพ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็กหูหนวก

ขอบเขตของการศึกษากันคว่ำ

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษากันคว่ำ เป็นเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

 - 1.1 กลุ่มเด็กหูหนวก จะใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 152 คน โดยสุ่มจากเด็กนักเรียนหูหนวกระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนโสตศึกษาทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดซึ่งมีอยู่ 4 โรงเรียน คือ

1.1.1 โรงเรียน ราษฎร์เจริญ	เขตดุสิต กรุงเทพฯ
1.1.2 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น	อ.เมือง จ.ขอนแก่น
1.1.3 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดตาก	อ.เมือง จ.ตาก
1.1.4 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา	อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
 - 1.2 กลุ่มเด็กปกติ จะศึกษากับเด็กนักเรียนปกติที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีภูมิภาคใกล้เคียงกับโรงเรียนโสตศึกษาแต่ละแห่งทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยใช้วิธีเลือกโรงเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งอาศัยเหตุผลในการเลือก คือ เป็นโรงเรียนที่อยู่ในละแวกเดียวกันมีสภาพแวดล้อมของโรงเรียนใกล้เคียงกัน และจะใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 346 คน โดยสุ่มจากเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นจะได้เด็กนักเรียนปกติที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจากโรงเรียน 4 โรงเรียน คือ

1.2.1	โรงเรียนวัดน้อยมฤณ	เขตคูสิต	กรุงเทพ
1.2.2	โรงเรียนลาวะดีพิทยาสรรพ์	อ.เมือง	จ.ขอนแก่น
1.2.3	โรงเรียนวังหินกิตติวิทยาคม	อ.เมือง	จ.ตาก
1.2.4	โรงเรียนมหาดไถ่รัฐประชาสรรค์	อ.หาดใหญ่	จ.สงขลา

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกเป็น

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 ประเภทของเด็กจำแนกตามลักษณะการใช้ยีน

2.1.1.1 เด็กหูหนวก

2.1.1.2 เด็กปกติ

2.1.2 เพศของเด็กหูหนวกและเด็กปกติ

2.1.2.1 ชาย

2.1.2.2 หญิง

2.1.3 ภูมิภาคของเด็กรูหูหนวกและเด็กปกติ

2.1.3.1 ภาคกลาง

2.1.3.2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1.3.3 ภาคเหนือ

2.1.3.4 ภาคใต้

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 สภาพการอ่าน

2.2.2 ความสนใจในการอ่านจำแนกตามกลุ่มวิชา คือ

2.2.2.1 กลุ่มวิชาภาษา

2.2.2.2 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - ดิถีศาสตร์

2.2.2.3 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา

2.2.2.4 กลุ่มวิชาพัฒนากลิกภาพ

2.2.2.5 กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพการอ่าน หมายถึง สภาพการอ่านของเด็กหูหนวกและเด็กบกพร่อง โดยพิจารณาในด้านการเป็นผู้อ่านมากน้อยเพียงใด อ่านสิ่งพิมพ์ประเภทใด ประโยชน์ ปัญหา อุปสรรคในการอ่าน และความคาดหวังที่จะได้รับจากบริการของห้องสมุด
2. ความสนใจในการอ่าน หมายถึง ความรู้สึกรักอยากอ่าน ความตั้งใจ และอยากรู้ อยากเห็น มีความต้องการอ่านเนื้อเรื่องต่าง ๆ ในหนังสือ
3. ประเภทของหนังสือ หมายถึง เนื้อหาของหนังสือที่แบ่งประเภทเนื้อเรื่องตามกลุ่มวิชาในโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น สหุทธศักราช 2521 ซึ่งจำแนกออกเป็น 5 กลุ่ม วิชา ได้แก่ กลุ่มภาษา กลุ่มวิทยาศาสตร์ - ภูมิศาสตร์ กลุ่มสังคมศึกษา กลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพ กลุ่มการงานและอาชีพ
4. เด็กหูหนวก หมายถึง เด็กนักเรียนหูหนวกที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ในโรงเรียนโสตศึกษา (หูหนวก) ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด ที่สูญเสียการได้ยินเกินกว่า 90 เดซิเบลในหูทั้ง 2 ซ้าง มีสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติและไม่มี ความพิการอื่นใดผสม
5. เด็กบกพร่อง หมายถึง เด็กนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ในโรงเรียนปกติทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด ที่มีสภาพการได้ยินเป็นปกติและมีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติ ไม่มีสภาวะความพิการอื่นใด

สมมติฐานการวิจัย

1. เด็กหูหนวกและเด็กบกพร่องมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือที่จำแนกตามกลุ่มวิชาในโครงสร้างของหลักสูตรแตกต่างกัน
2. เด็กหูหนวกชายและเด็กบกพร่องชายมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือที่จำแนกตามกลุ่มวิชาในโครงสร้างของหลักสูตรแตกต่างกัน
3. เด็กหูหนวกหญิงและเด็กบกพร่องหญิงมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือที่จำแนกตามกลุ่มวิชาในโครงสร้างของหลักสูตรแตกต่างกัน

4. เด็กหูหนวกชายและเด็กหูหนวกหญิงมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือที่จำแนกตามกลุ่มวิชาในโครงสร้างของหลักสูตรแตกต่างกัน

5. เด็กหูหนวกและเด็กปกติในแต่ละภูมิภาคต่างมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือที่จำแนกตามกลุ่มวิชาในโครงสร้างของหลักสูตรแตกต่างกัน

6. เด็กหูหนวกที่อยู่ต่างภูมิภาคต่างมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือที่จำแนกตามกลุ่มวิชาในโครงสร้างของหลักสูตรแตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ความหมายและจุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่าน คือ การสื่อความระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่านคือการค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ ผู้อ่านจะเข้าใจข้อความที่อ่าน มากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ลักษณะของเรื่องที่อ่าน ประสบการณ์ ร่วมระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน และความสามารถทางด้านภาษา เป็นต้น (มานิต บุญประเสริฐ 2526 : 9)

การอ่าน คือ การคิด นั่นคือการเข้าใจในเรื่องที่อ่านคือย่นนำไปสู่การคิดที่ดี เพราะ ผู้อ่านจะได้ทราบแนวความคิดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน เกิดความรู้จากเรื่องที่อ่าน แล้วนำมา จัดแยกแยะตีความหมายก่อนที่จะเกิดเป็นความคิดของตนเอง (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน 2523 : 1)

การอ่านจึงเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด แล้วนำความถนัดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเพียงเครื่องหมายแทนคำพูด และ คำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช่แทนของจริงอีกทอดหนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่ การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ในข้อความนั้น (สนธิ กิ่งทวี 2526 : 4)

การอ่านนับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ เพราะนอกจากจะช่วยเสริมสร้าง ความรู้จากเนื้อหาของเรื่องที่อ่านแล้ว การอ่านยังช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษาให้กับมนุษย์ และมนุษย์จึงได้ใช้ภาษาเป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน (Aulls. 1982 : 6 - 8) แต่ปรัชญาที่แท้จริงอย่างหนึ่งของการอ่านก็คือ การอ่านย่อมขึ้นอยู่กับความพึงพอใจและความ ต้องการหรือความสนใจของแต่ละบุคคล (Cushenbery. 1977 : 31) / ซึ่งย่อมมี ความแตกต่างกันไป ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการอ่านจึงอาจแบ่งได้หลายประการแตกต่างกัน ดังนี้คือ (สเตเจอร์. 2526 : 17 - 18)

1. อ่านเพื่อเป็นพิธีหรืออ่านเพราะเกิเป็นนิสัย
2. อ่านเพราะความสำนึกในหน้าที่
3. อ่านเพื่อฆ่าเวลาหรือใช้เวลาให้หมดไป
4. อ่านเพื่อทราบและเข้าใจเหตุการณ์ปัจจุบัน
5. อ่านเพื่อดำเนินและควบคุมวินัยในขณะนั้น
6. อ่านเพื่อสนองความต้องการทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
7. อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทั่วไปที่ไม่จำเป็นต้องอาชีพและวิชาชีพ
8. อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพและวิชาชีพ
9. อ่านเพื่อสนองความต้องการด้านสังคมและส่วนตัว
10. อ่านเพื่อพัฒนาและปรับปรุงตนเอง ตลอดจนขยายพื้นฐานทางวัฒนธรรม

ของตนเอง

11. อ่านเพื่อสนองความต้องการทางด้านปัญญา
12. อ่านเพื่อสนองความต้องการทางด้านจิตใจ

สุจินต์ พนาบุญพิบูล (สุจินต์ พนาบุญพิบูล 2528 : 34) กล่าวว่า จุดประสงค์ของการอ่านที่เขวี่ยนและบุกกลทั่วไปมักจะกล่าวถึงเป็นประเด็นสำคัญก็คือ เพื่อเข้าใจถึงสถานการณ์ในปัจจุบันโดยรอบตัว เพื่อเผชิญกับความต้อองการในชีวิตปัจจุบัน เพื่อสามารถดำรงวิชาชีพของตนต่อไป เพื่อการศึกษาและหาความรู้เพิ่มเติมใส่ตัว เพื่อสนองความกระหายใคร่รู้ในเรื่องเฉพาะอย่างของปัญญาชน เพื่อการรักผ่นหย่อนใจ และเพื่อให้ได้ความสงบสุขทางจิตใจ

มานิต บุญประเสริฐ (มานิต บุญประเสริฐ 2526 : 10) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

1. การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เช่น การอ่านเรื่องสั้นในหนังสือรายสัปดาห์ หรือการอ่านนวนิยาย ซึ่งเป็นการอ่านเรื่องง่าย ๆ หรือการอ่านตามความสนใจและความต้อองการที่จะอ่าน

2. การอ่านเพื่อหาข้อมูลหรือรายละเอียดบางอย่าง เช่น การหาคำศัพท์ในพจนานุกรม หรือการอ่านเพื่อหาข้อมูลในการทำรายงาน ได้แก่ การอ่านวิธีทำขนมปังจากเอกสาร เป็นต้น

3. การอ่านตำรา เช่น การอ่านบทเรียน การอ่านแผนที่นั้นนับว่าเป็นการอ่านที่ยากที่สุด เพราะเป็นการอ่านที่ต้องอาศัยความเข้าใจและใช้เวลา และต้องใช้วิธีการอ่านที่แตกต่างกันออกไป การที่จะเป็นผู้อ่านที่ดีนั้นจึงต้องมีการฝึกฝน

ดังนั้นถ้าหากเราจะวิเคราะห์กันใช้ลึกลงไปแล้ว ความมุ่งหมายของการอ่านจึงอาจแบ่งได้ตามลำดับเป็น 5 ชั้น ดังนี้ (บุญฤๅ ธีระละเมียร 2521 : 68)

ชั้นแรก อ่านเพื่อความรู้และความบันเทิง

ชั้นที่สอง อ่านเพื่อศึกษาและทำความเข้าใจ

ชั้นที่สาม อ่านเพื่อท่องจำ เปรียบสอบ

ชั้นที่สี่ อ่านเพื่อให้เข้ากิจระของหนังสือที่ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ เช่น

ภาพ เสียง จินตนาการ อารมณ์ ทัศนคติ จุดมุ่งหมาย และศิลปะการประพันธ์

ชั้นที่ห้า อ่านเพื่อแสดงความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือนั้น ๆ ซึ่งอาจแสดงออกมาในรูปของการวิจารณ์ด้วย

จึงสรุปได้ว่า การอ่านหนังสือนั้นผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายใหญ่ ๆ 2 ประการ คือ ต้องการให้รู้และต้องการให้เกิดความบันเทิง (มะฮอบ โปษะกฤษณะ 2521 : 103)

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและให้ประโยชน์แก่มนุษย์มากทุกด้านทุกโอกาส ทั้งในด้านการศึกษาค้นคว้า การประกอบอาชีพและการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านจะช่วยส่งเสริมความรู้ความกิดของเราให้เพิ่มสูงขึ้น เพราะการอ่านเปรียบเสมือนกุญแจสำหรับไขหาความรู้ที่มีอยู่มากมายในโลก และถ้าหากเราไม่รู้ที่จะหาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาให้แก่สังคมแล้ว บุคคลเหล่านั้นก็จะเป็นพลเมืองที่ไร้ของสังคม สังคมที่ได้มีบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการอ่านอยู่มาก สังคมนั้นย่อมเจริญพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว ประเทศไทยเราจึงควร

สนับสนุนส่งเสริมให้เด็กได้อ่านหนังสืออย่างมีประสิทธิภาพ (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน 2523 : 2) ทั้งนี้เพราะโลกปัจจุบันเป็นโลกที่หมุนเร็วทั้งในก้านวัตถุ วิทยาการ ความนึกคิด จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอ่านหนังสือ เพื่อให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และความแปรเปลี่ยนทั้งหลายให้ทันกาล (รัฐจวน อินทรกำแหง 2524 : 27 - 28) และทูซ (Tooze. 1957 : 6) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาประชาชน ซึ่งหมายถึงทั้งเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่ เพราะการอ่านหนังสือจะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต การอ่านจะเป็นส่วนสำคัญในการช่วยเสริมสร้างทักษะ และประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับชีวิต

การอ่านหนังสือจะทำให้สมองเคลื่อนไหวอย่างมาก เมื่อสายตาเห็นตัวหนังสือ สมองจะเริ่มทำงานรับความหมาย แปล และวิเคราะห์ความหมาย การอ่านจึงเป็นการช่วยให้สมองได้ฝึกฝนทำงานให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถเข้าใจปัญหาและรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้ถูกต้อง อย่างไรก็ตามการอ่านจะพัฒนาขึ้นมาเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านได้เพียงใดก็อยู่ที่ความสม่ำเสมอของการอ่าน จึงควรฝึกฝนให้เป็นคนรู้จักการอ่านอยู่เป็นประจำทุกวัน ต่อเนื่องตลอดชีวิต (ลดาวัลย์ บัวเอี่ยม 2528 : 49)

ในสังคมประชาธิปไตย ประชาชนจะรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้ด้วยการอ่าน การอ่านจะดีกว่าการฟังวิทยุหรือโทรทัศน์เพราะถ้าอ่านไม่เข้าใจก็มีโอกาสอ่านซ้ำได้ และในประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และกึ่งธรรมสูงนั้น จะสังเกตได้ว่าประชาชนจะมีพื้นฐานทางการอ่านคือ ประชาชนมีความสนใจและรักการอ่าน นั่นหมายความว่า การอ่านนอกจากจะทำให้ประชาชนมีความรู้แล้ว จะยังมีส่วนในการพัฒนาประเทศด้วย เพราะประชาชนเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ (Gray and Reese. 1957 : 9 - 10) เช่น ประเทศญี่ปุ่น ประชาชนญี่ปุ่นจำนวนมากนิยมอ่านหนังสือ ญี่ปุ่นเป็นประเทศเดียวที่มีคนไม่รู้อ่านหนังสือเพียงร้อยละ 1 เป็นประเทศที่มีการผลิตและจำหน่ายหนังสือมากที่สุดในเอเชีย มีคนอ่านหนังสือมากที่สุด ถ้าจะกล่าวถึงความเจริญที่ได้ด้วยการอ่านหนังสือ ประเทศใดผลิตหนังสือมากและมีประชาชนรู้หนังสือ อ่านหนังสือมากประเทศนั้นจะพัฒนาไปมากในทุก ๆ ด้าน และความคิดจะทัดเทียมผู้อื่น ก็คงเป็นคำกล่าวที่ถูกต้อง (อุทัย วรสุวรรณรักษ์ 2528 : 7)

เพราะปัจจุบันนี้เราจะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีแขนงต่าง ๆ ในญี่ปุ่นเจริญก้าวหน้า สิ้นค้าญี่ปุ่นได้เปรียบดุลย์การค้ามานานประเทศแม้กระทั่งประเทศผู้ผลิตอุตสาหกรรมรายใหญ่ออย่าง สหรัฐอเมริกา การที่ประชาชนญี่ปุ่นเรียนรู้มาก อ่านหนังสือมาก จึงเป็นผลทำให้ประเทศญี่ปุ่นพัฒนาก้าวหน้าไปไกลอย่างน่าทึ่ง (ลคาวัลย์ บัวเอี่ยม 2528 : 49)

สำหรับในประเทศที่กำลังพัฒนาที่เช่นกัน การอ่านย่อมมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาประเทศได้ เพราะการอ่านจะช่วยทำให้ได้รับคำตอบในเรื่องต่าง ๆ เป็นการสนองความใคร่รู้ใคร่เห็นของตนเอง เช่น ยาวนานจะเรียนรู้การปรับปรุงการทำงานที่ดีขึ้นก็โดยอาศัยการอ่านเอกสาร นายแพทย์สามารถติดตามความก้าวหน้าใหม่ ๆ ในวงการแพทย์ก็โดยการอ่านวารสารทางการแพทย์ และครูสามารถได้รับความรู้ใหม่ ๆ ในแขนงวิชาที่เกี่ยวข้องจากการอ่านหนังสือ เมื่อบุคคลเหล่านี้ได้นำความรู้ให้เป็นประโยชน์ ก็นับว่าเป็นการมีส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศได้ (สุพิสิลักษณ์ อัมพันวงศ์ 2509 : 283)

แต่ในทางตรงกันข้ามหากประชาชนของประเทศใดเป็นผู้อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ หรือเป็นผู้อ่านออกแต่ไม่มีโอกาสอ่านหรืออ่านน้อย ก็จะเกิดผลเสียหายแก่ประเทศชาติ ดังนี้ (สุวิทย์ ยิ่งวรพันธ์ 2516 : 153 - 154)

1. เสียผลการพัฒนาที่ปวง เพราะแผนการพัฒนาต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์ และสื่อการสัมพันธ์ ถ้าอ่านไม่ออกก็ไม่รู้เรื่องและไม่มีการปฏิบัติ การพัฒนาจะเสียหาย
2. เสียผลในการปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้เสียงบประมาณด้านการสำรวจและการกาลเพิ่มขึ้น เพราะเมื่ออ่านไม่ออกก็ไม่รู้เรื่องราวต่าง ๆ และจะทำให้เป็นบุคคลที่สร้างปัญหาให้กับสังคม
3. ทำให้ประชาชนด้วยคุณภาพ เพราะถ้าประชาชนอ่านน้อยไม่มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ไม่มีความกตลางสรรครัก ถ้ามีกนอย่างนี้มากขึ้นการทำงานก็ไม่ก้าวหน้า ประเทศชาติก็สาหัส

จึงอาจสรุปได้ว่าการอ่านเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการศึกษา การดำรงชีวิต และการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง การอ่านจะเป็นวิธีส่งเสริมให้คนเลือกหนังสืออ่านได้เหมาะสมกับความต้องการในแต่ละโอกาส และเป็นการสนับสนุนให้ได้เข้าถึงคุณภาพประโยชน์ของหนังสือได้

อย่างลึกซึ้ง จนกระทั่งยอมรับว่าหนังสือเป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์อื่นมีค่าเพื่อการรักษาของตน
ตลอดชีวิต (รัฐจวน อินทรกำแหง 2524 : 29)

เด็กหูหนวกกับการเรียนการสอน

พุนพิศ อมาตยกุล (พุนพิศ อมาตยกุล และคนอื่นๆ ๑ 2523 : 19 - 20)
ได้แบ่งระดับความบกพร่องทางการได้ยินออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้คือ

0 - 25	เดซิเบล	เป็นระดับหูปกติ
25 - 40	เดซิเบล	เป็นระดับหูตึงน้อย
40 - 55	เดซิเบล	เป็นระดับหูตึงปานกลาง
55 - 70	เดซิเบล	เป็นระดับหูตึงมาก
70 - 90	เดซิเบล	เป็นระดับหูตึงอย่างรุนแรง
มากกว่า 90	เดซิเบล	เป็นระดับหูหนวก

ซึ่งความบกพร่องทางการได้ยินดังกล่าวนี้ นิวบี (Newby. 1958 : 31 - 55)
กล่าวว่าอาจเกิดจากความบกพร่องทางระบบประสาทหรือสมอง และเขาได้รวบรวมประเภท
ของความบกพร่องทางการได้ยินไว้ ดังนี้

1. ความบกพร่องทางการได้ยินที่เกิดจากการนำเสียง (Conduction Impairment) เป็นความบกพร่องในส่วนของผู้ที่ทำหน้าที่นำคลื่นเสียงด้วยอากาศ เช่น
ในส่วนของผู้ชั้นนอก ได้แก่ การอุดตันของรูหู เยื่อแก้วหูทะลุ เป็นต้น
2. ความบกพร่องจากประสาทหูพิการ (Sensorineural Impairment)
เป็นความพิการอันเกิดจากความบกพร่องของผู้ชั้นใน หรือส่วนของประสาทหูที่ติดต่อระหว่าง
หูชั้นในกับสมอง
3. ความบกพร่องของสมองส่วนกลาง (Central Impairment) เป็น
ความบกพร่องเนื่องมาจากสมองที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการแปลความหมายไม่สามารถทำหน้าที่
ได้อย่างปกติ อันอาจเกิดจากการอักเสบที่สมองในส่วนดังกล่าว

4. ความบกพร่องรวม (Mixed Impairment) เป็นความพิการที่เกิดจากการนำเสียงที่หูชั้นนอกและชั้นกลางเกิดขึ้นร่วมกับความพิการของประสาทหู ซึ่งอยู่ในหูชั้นใน ความบกพร่องทางการได้ยินนอกจากมีสาเหตุมาจากความพิการทางระบบประสาทหรือสมองแล้ว อาจเกิดจากสาเหตุอื่น ๆ อีก กล่าวคือ (ตรียา นิยมธรรม และ ประภัสร นิยมธรรม 2520 : 245 - 249)

1. สาเหตุสืบเนื่องมาแต่ก่อนเกิดอาจ ได้แก่ การเจ็บป่วยของมารดาขณะมีครรภ์ เช่น เป็นหัดเยอรมัน คางทูม โดยเฉพาะที่ยังตั้งครรภอ่อน ๆ ในช่วง 3 เดือนแรก ซึ่งมักส่งผลให้หูของทารกในครรภ์ผิดปกติได้
2. ความบอบช้ำหรือภาวะอื่น ๆ จากการคลอด เช่น ความผิดปกติในขณะคลอด บัญชาของกลุ่มเลือดระหว่างแม่และลูกที่เข้ากันไม่ได้ เป็นต้น
3. สาเหตุที่เกิดภายหลังคลอด เช่น เกิดจากเชื้อโรค อุบัติเหตุต่าง ๆ เกิดจากการเหยียบปฏิชีวนสาร เป็นต้น

ไม่ว่าความบกพร่องทางการได้ยินจะเกิดมาจากสาเหตุใดก็ตาม การแบ่งประเภทของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้นพอจะแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ หูหนวก กับหูตึง สำหรับเด็กหูหนวกนั้นสิ่งที่เป็นปัญหาของเขาก็คือ ภาษา ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องจัดให้เหมาะสมกับสภาพของความพิการ ซึ่งในปัจจุบันมีภาษาที่นิยมเป็นสื่อในการเรียนการสอนของเด็กหูหนวกกันแพร่หลายทั้งในยุโรป อเมริกา และไทย ก็คือภาษามือ (Sign Language) เพราะภาษามือมีเครื่องหมายแทนสระและพยัญชนะ ดังนั้นจึงใช้สะกดเป็นคำได้เหมือนกับการเขียนหนังสือ ในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา การใช้ภาษามือก็จะปรากฏในที่สาธารณะอยู่เป็นประจำ ดังจะเห็นได้จากรายการโทรทัศน์ที่สำคัญ ๆ เช่น ผลของการเลือกตั้งทั้งประเทศหรือสุนทรพจน์ของประธานาธิบดี จะมีผู้แสดงภาษามือประกอบไปด้วย ทั้งนี้เพื่อให้คนหูหนวกได้ทราบเรื่องราวด้วยนั่นเอง (ประมวญ ดิกคินสัน 2524 : 105)

ในประเทศไทย การใช้ภาษามือได้ปรากฏต่อสาธารณชนบ้างแล้วในรายการโทรทัศน์บางรายการ เช่น รายการเวทีวารี รายการพุทธประวัติ รายการธรรมะ เป็นต้น ซึ่งผลของการจัดรายการดังกล่าวก็ได้รับคำชมเชยจากผู้ปกครองของเด็กหูหนวก

ว่าเป็นการริเริ่มที่ดี เพราะช่วยทำให้เด็กหูหนวกได้รับความรู้และสารบันเทิงจากรายการโทรทัศน์ และทำให้เด็กหูหนวกเกิดความรู้สึกว่าตนเองก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคม

(มลิวัลย์ ธรรมแสง 2529 : สัมภาษณ์)

การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กหูหนวก นอกจากจะใช้ภาษามือซึ่งถือว่าเป็นวิธีที่ช่วยให้เด็กสามารถแปลความหมายได้หรือแสดงความรู้สึกนึกคิดที่เป็นนามธรรมได้แล้ว ครุยังได้ใช้วิธีอื่นมาผสมผสานเพิ่มเติมอีก ได้แก่ การฝึกพูด การฝึกสะกดคำด้วยนิ้วมือโดยเอาภาษามือมาช่วยในการอ่านริมฝีปาก ตลอดจนการเขียนคำบนกระดานดำ เพื่อช่วยให้เด็กได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เพราะเด็กมีโอกาสได้เก็บประโยคเต็ม ๆ เด็กจึงสามารถเลียนประโยคนั้น ๆ ได้อย่างถูกไวยากรณ์ และสามารถเขียนและอ่านหนังสือได้ด้วย (กรีธา นิยมธรรม และประภัสร์ นิยมธรรม 2518 : 175 - 176) สำหรับการสอนอ่านของเด็กหูหนวกไม่ใช่เป็นการสอนอ่านอย่างลึกลับซึ่งเพื่อให้เข้าใจสิ่งต่าง ๆ ทั้งหมด แต่เป็นการสอนเพื่อส่งเสริมให้เขาได้สนใจใฝ่หาความรู้ที่อยู่รอบ ๆ ตัวให้มากที่สุด เพื่อเขาจะได้มีความรู้สึกพอใจกับการอ่านให้เป็นนิสัยในชีวิตประจำวัน (Hart. 1976 : 3)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสภาพการอ่านและความสนใจในการอ่านระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษาไว้ ดังนั้นจึงได้รวบรวมผลงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติไว้ดังต่อไปนี้

การอ่าน

จากการสำรวจการใช้เวลาสำหรับอ่านหนังสือและหนังสือพิมพ์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส เยอรมัน ตะวันออกและรัสเซีย ปรากฏผลดังนี้ (Chubaryan. 1976 : 56) ชาวรัสเซียใช้เวลาอ่านหนังสือมากที่สุด คือวันละ 30 นาที น้อยที่สุดคือชาวเยอรมันตะวันออก ซึ่งอ่านวันละ 3.5 นาที สำหรับจำนวนเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ปรากฏว่าชาวอเมริกันใช้เวลา

อ่านมากที่สุด คือ วันละ 32.7 นาที และชาวรัสเซียใช้เวลาอ่านน้อยที่สุดเพียงวันละ 18.8 นาที

จากการศึกษาเรื่องนิสัยและรสนิยมในการอ่านหนังสือของลิงค์และฮอปฟ์ (Link and Hopf. 1958 : 6 - 9) ปรากฏว่าจากกลุ่มตัวอย่าง 4,000 คน มีผู้อ่านหนังสือได้เกือบทุกชนิดถึงร้อยละ 50 และคนกลุ่มนี้อ่านหนังสือได้เกือบทุกประเภท โดยแยกประเภทของหนังสือได้ดังนี้ มีผู้อ่านนวนิยายร้อยละ 20 อ่านเรื่องผจญภัยร้อยละ 19 อ่านเรื่องลึกลับร้อยละ 19 อ่านเรื่องตลกขบขันร้อยละ 10 อ่านเรื่องเกี่ยวกับศาสนาร้อยละ 10 อ่านเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวร้อยละ 9 และร้อยละ 7 อ่านเรื่องประเภทรัก ๆ ใจตรี ๆ และถ้าเป็นหนังสือเรื่องอ่านเล่นและเรื่องวิชาการ พบว่าผู้อ่านส่วนใหญ่ร้อยละ 58 อ่านเรื่องอ่านเล่น และร้อยละ 37 อ่านหนังสือวิชาการ เวลาที่ใช้อ่านส่วนใหญ่คือ เวลาหยุดพักจากการทำงานและเวลาพักผ่อน

จวีลิกซ์ต์ บูดะกาญจน (จวีลิกซ์ต์ บูดะกาญจน 2525 : 125 - 126) ได้รวบรวมผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการสำรวจการอ่านไว้ดังนี้

National Book Trust ในเมืองมัททราส ประเทศอินเดีย ได้ทำการสำรวจการอ่านหนังสือ ปรากฏผลว่า พลเมืองกว่าร้อยละ 60 อ่านหนังสือ 40 เล่มต่อปี ร้อยละ 15 อ่านหนังสือมากกว่า 100 เล่มใน 1 ปี ร้อยละ 14 อ่านหนังสือที่ซื้อหามาด้วยตนเอง และร้อยละ 42 อ่านหนังสือที่ยืมมาจากเพื่อนและห้องสมุด ที่เหลืออ่านทั้งซื้อและยืม

ในสาธารณรัฐศรีลังกา สถาบันมาร์กา (Marga Institute) ได้ทำการสำรวจบุคคล 4 ประเภท คือ นักเรียนระดับก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ครู นักศึกษาชั้นปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยศรีลังกา และข้าราชการระดับปริญญาตรี ผลการสำรวจพบว่า ประเภทหนังสือที่อยู่ในความนิยมเรียงตามลำดับดังนี้ นวนิยาย บทละคร ชีวประวัติ บทประพันธ์ จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ เวลาที่ใช้ในการอ่านกิดเฉลี่ยแล้วใน 1 สัปดาห์ นักเรียนอ่าน 9.4 ชั่วโมง ครูอ่าน 8.6 ชั่วโมง นักศึกษาอ่าน 10.8 ชั่วโมง ข้าราชการอ่าน 11.6 ชั่วโมง

การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเด็กหูหนวกกับ เด็กปกติ

ไมเกลบัสต์ (Myklebust. 1964 : 306 - 316) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชนิดของคำในเชิงภาษาเขียน เปรียบเทียบระหว่างเด็กปกติกับเด็กหูหนวก โดยใช้แบบทดสอบการเขียนเรื่องจากภาพ ศึกษาจากเด็กปกติจำนวน 200 คน และเด็กหูหนวกจำนวน 200 คน พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างการใช้ชนิดของคำในเด็กปกติและเด็กหูหนวก โดยที่เด็กปกติการใช้ชนิดของคำมักเริ่มจากคำนาม คำกริยา คำนำหน้านาม และคำสรรพนาม ส่วนเด็กหูหนวกจะเริ่มจากคำนาม คำกริยา และคำนำหน้านาม การใช้คำสรรพนาม คำบุรุษพหูพจน์ คำคุณศัพท์ และคำสันธาน เป็นไปอย่างล่าช้า

ในปี ค.ศ. 1984 จาง (Chang. 1984 : 3110 - A - 3111 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้และจดจำระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติในได้ห้วน โดยศึกษากับเด็กอายุ 9 - 12 ปี ทั้งชายและหญิง ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างเด็กหูหนวก 80 คน และเด็กปกติ 80 คน การศึกษารังนี้ให้ศึกษาการเรียนรู้และการจดจำในเรื่องจำนวน ของเหลว น้ำหนักและปริมาตร เกร็งวงมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบเชอร์วัญญา

ผลของการศึกษาพบว่า ความสามารถในการเรียนรู้ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติแตกต่างกัน กล่าวคือ เด็กหูหนวกไม่สามารถแสดงการเรียนรู้ได้ก็เกี่ยวกับเรื่องจำนวนของเหลว น้ำหนัก และปริมาตร ในช่วงอายุ 9 - 12 ปี แต่เด็กปกตินั้นจะแสดงความสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่อง จำนวนได้ในระดับอายุ 10 ปี เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องของเหลว และปริมาตร ได้ในระดับอายุ 12 และจะเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่อง น้ำหนักได้ก็ต่อเมื่ออายุครบ 12 ปี เช่นกัน ซึ่งผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ของเด็กหูหนวกจะล่าช้ากว่าเด็กปกติถึง 3 ปี

ในปี ค.ศ. 1984 กิลโล (Kylio. 1985 : 3322 - A - 3323 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อความหมายในการตอบคำถามโดยตรงและโดยนัยระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเด็กปกติ กลุ่มละ 12 คน อายุระหว่าง 7 - 9 ปี ทั้งเพศชายและหญิง ผลการวิจัยพบว่าเด็กทั้งสองกลุ่มสามารถตอบคำถามที่ถามโดยตรงได้ดีกว่าตอบคำถามที่ถามโดยนัย เด็กปกติสื่อความหมายในการถามคำถามและอธิบายคำตอบที่ถามโดยใช้รูปภาพ

ได้ดีกว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กปกติมีความเข้าใจทางภาษาและสามารถสื่อความหมายโดยใช้ภาษาได้ดีกว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ในปี ค.ศ. 1985 สตราสส์แมน (Strassman, 1986 : 3688 - A)

ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและเด็กปกติในการทำความเข้าใจกับเรื่องที่ตนอ่านโดยสรุปเป็นภาษาของตนเอง (instantiation) ผู้วิจัยได้ทดลองกับเด็กวัยรุ่นปกติ 60 คน เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 60 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มแรกครูแนะวิธีการอ่านแล้วให้นักเรียนฝึกตามวิธีที่ครูบอก กลุ่มที่ 2 ฝึกทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มที่ 3 ฝึกตั้ง 2 อย่างรวมกัน กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุมไม่ฝึกอะไรเลย แล้ววัดผลโดยการให้ตอบคำถามแบบอธิบายความ เช่น ตั้งคำถามจากรูป "ปลาฉลาม" แล้วตั้งจุดมุ่งหมายว่าเด็กจะต้องตอบว่า "เป็นปลาที่ทำร้ายนักว่ายน้ำ" ผลการทดลองพบว่าวิธีการฝึกอ่านแบบต่าง ๆ ไม่มีผลต่อความสามารถในการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านโดยการสรุปเป็นภาษาของตนเองแต่อย่างใด การศึกษายังพบอีกว่าเด็กปกติสามารถอ่านเข้าใจเรื่องและสรุปเป็นภาษาของตนเองได้ดีกว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

งานวิจัยในประเทศไทย

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสภาพการอ่านและความสนใจในการอ่านระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติในประเทศไทยยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษาไว้ ดังนั้นจึงได้รวบรวมผลงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน และการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ ดังต่อไปนี้

การอ่าน

ในปี พ.ศ. 2516 นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ได้ร่วมโครงการวิจัย "การศึกษาความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียน อายุ 13 - 18 ปี" เพื่อเสนอแนะปริญญานิพนธ์ประกอบการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต การวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5

ของโรงเรียนรัฐบาล โดยสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมัธยมในเขตการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ
ซึ่งผลของการวิจัยปรากฏ ดังนี้

ทองประดับ ลิ้มตระกูล (ทองประดับ ลิ้มตระกูล 2516 : 260 - 262)
ไพฑูริย์ ลิ้มไพบูลย์ (ไพฑูริย์ ลิ้มไพบูลย์ 2516 : 215 - 217) มนุญ ฉิมพิบูลย์
(มนุญ ฉิมพิบูลย์ 2516 : 242 - 244) อรุณศรี กำลิ่ง (อรุณศรี กำลิ่ง 2516 :
231 - 232) เอกรินทร์ สุนทรพงศ์ (เอกรินทร์ สุนทรพงศ์ 2516 : 181 - 183)
เอี่ยมพร ชัยพิพัฒน์ (เอี่ยมพร ชัยพิพัฒน์ 2516 : 170 - 171) ได้สรุปผลของการ
วิจัยสอดคล้องกัน คือ ความสนใจการอ่านหนังสือของนักเรียนจะแตกต่างกันตามระดับอายุ
กล่าวคือ เด็กนักเรียนที่มีอายุน้อยสนใจอ่านหนังสือมากประเภทว่านักเรียนที่มีอายุมาก
และความสนใจในเนื้อหาของหนังสือก็แตกต่างกัน นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความสนใจ
อ่านเนื้อหาในหนังสือไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
คือกลุ่มผลการเรียนคะแนนสูงและคะแนนต่ำ มีความสนใจในการอ่านเกี่ยวกับเนื้อหาใน
หนังสือไม่แตกต่างกัน

ประไพศรี วิสัยจร (ประไพศรี วิสัยจร 2516 : 222 - 225)
พิชัย เทพนมิตร (พิชัย เทพนมิตร 2516 : 177 - 178) มารศรี ตรีทศายุธ
(มารศรี ตรีทศายุธ 2516 : 196 - 197) ได้สรุปผลของการวิจัยสอดคล้องกัน คือ
นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความสนใจในเนื้อหาของหนังสือประเภทต่าง ๆ แตกต่างกัน และ
ความสนใจในการอ่านจะเปลี่ยนจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่งเมื่ออายุมากขึ้น นักเรียน
ชายกับนักเรียนหญิงมีความสนใจในการอ่านเกี่ยวกับเนื้อหาหนังสือแตกต่างกัน และนักเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความสนใจในการอ่านเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือ
แตกต่างกัน

จึงสรุปว่าการวิจัยร่วมครั้งนั้น ผลของการวิจัยแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม และผลของ
การวิจัย 2 กลุ่มนี้ สอดคล้องกันเกี่ยวกับตัวแปรอายุ คือ อายุมีอิทธิพลต่อการสนใจอ่าน
และไม่สอดคล้องกันใน เรื่องความสนใจอ่านที่ศึกษามาจากตัวแปร เพศ และผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียน

ในปี พ.ศ. 2519 สุรพล ฤกษ์สำราญ (สุรพล ฤกษ์สำราญ 2519 : 125) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการอ่านของชาวบ้านใหม่ ตำบลไผ่กองกิน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โดยส่งแบบสอบถามไปยังชาวบ้าน จำนวน 214 คน ผลการวิจัยตอนหนึ่งพบว่า ชาวบ้านร้อยละ 63.35 สนใจอ่านหนังสือมากเป็นอันดับหนึ่ง และมีชาวบ้านร้อยละ 73.29 ที่ใช้เวลาอ่านหนังสือสัปดาห์หนึ่ง ๆ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง เพราะไม่มีสิ่งพิมพ์อ่าน เกี่ยวกับประเภทของเรื่องที่สนใจอ่านมากที่สุด จากเรื่องทั้งหมด 46 ประเภท และให้ผู้ตอบจัดอันดับความสนใจใน 5 อันดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านสนใจอ่านนั้นมีเพียง ๖ อันดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย ส่วนระดับความสนใจที่มากที่สุดและน้อยที่สุดนั้น ไม่มีเรื่องประเภทใดที่อยู่ในความสนใจของชาวบ้านในระบับดังกล่าว ประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านสนใจอ่านอยู่ในระดับความสนใจมาก 3 ประเภท เรียงตามลำดับคือ พระพุทธศาสนา การปฐมพยาบาล และเรื่องสั้น

ในปี พ.ศ. 2520 วีระ สุภากิจ (วีระ สุภากิจ 2520 : 172 - 175) ได้ศึกษาสภาพและความสนใจการอ่านของกรรมกรในโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากกรรมกรในโรงงานอุตสาหกรรม 5 แห่ง ที่มีโรงเรียนผู้ใหญ่ระดับ 3 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยตอนหนึ่งเกี่ยวกับสภาพการอ่านของกรรมกรพบว่า กรรมกรอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์และวารสารบ่อย แต่ไม่ถึงกับอ่านทุกวัน และกรรมกรใช้เวลาอ่านวันละมากกกว่า 1 ชั่วโมงมีมากที่สุด และสิ่งพิมพ์ที่อ่านมากที่สุด คือ หนังสือพิมพ์รายวัน ส่วนด้านความสนใจในการอ่านของกรรมกรพบว่า กรรมกรชายสนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับการซ่อมเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องยนต์ เรื่องเพศ และการวางแผนครอบครัว ส่วนกรรมกรหญิงสนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับเสื้อผ้าและศิลปะการแต่งกาย การรักษาสุขภาพ การออกกำลังกาย การเลือกและซื้ออาหาร และกรรมกรระดับอายุต่างกันพบว่า กรรมกรที่อยู่ในกลุ่มอายุแตกต่างกันสนใจหนังสือหมวดเบ็ดเตล็ด ปรัชญา ศาสนา สังคมศาสตร์และวรรณคดี ไม่แตกต่างกัน แต่สนใจหนังสือในหมวดวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ ภาษาศาสตร์ ศิลปกรรม และการบันเทิง และหมวดประวัติศาสตร์แตกต่างกัน

ในปี พ.ศ. 2528 เบญจวรรณ สารเกษตริน (เบญจวรรณ สารเกษตริน 2528 : 92 - 94) ได้ศึกษาสภาพการอ่านและความสนใจในการอ่านของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างศึกษาจากประชาชนจำนวน 480 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยตอนหนึ่งเกี่ยวกับสภาพการอ่านพบว่า ประชาชนส่วนมากนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ โดยใช้เวลาอ่านครั้งละ 30 นาที ในเวลากลางวัน การอ่านนั้นอ่านบ่อยแต่ไม่ได้อ่านเป็นประจำทุกวัน เพราะต้องประกอบอาชีพเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านนั้นพบว่า ประชาชนมีความสนใจเพียง 2 ระดับ คือ มากและปานกลาง ประเภทหนังสือที่สนใจมากที่สุดมี 11 ประเภท เรียงตามลำดับดังนี้ การรักษาสุขภาพอนามัย การเลื่อมมือ การประกอบและการทวงอาหาร แรงงาน การป้องกันรักษาโรคและการใช้ยา การศึกษา การปฐมพยาบาล วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ความรู้เรื่องเพศ การปรับปรุงตนเองให้เข้ากับบุคคลอื่น การปลูกและบำรุงรักษาพืชผักสวนครัว และความรู้ทั่วไป หนังสือประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ประชาชนมีความสนใจอ่านในระดับปานกลาง

การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเด็กหูหนวกกับ เด็กปกติ

ในปี พ.ศ. 2528 สายเพ็ชรชินทร์ มีชัย (สายเพ็ชรชินทร์ มีชัย 2528 : 54 - 55) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ระหว่างเด็กหูหนวกกับ เด็กปกติระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กหูหนวกของโรงเรียนโสตศึกษา 2 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนเศรษฐเสถียรและโรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ จำนวน 85 คน และเด็กปกติของโรงเรียนวัดโบสถ์ กับโรงเรียนอนุบาลทุ่งมหาเมฆ จำนวน 111 คน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาคือ แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์โดยอาศัยรูปภาพ ผลของการศึกษาพบว่า เด็กหูหนวกและ เด็กปกติมีความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน นั้นหมายความว่า ความบกพร่องทางภาษาของเด็กหูหนวกไม่เป็นอุปสรรคต่อความคิดสร้างสรรค์เลย และความคิดสร้างสรรค์จะพัฒนาในทางที่ดีขึ้นด้วยหาก เด็กหูหนวกได้มีโอกาสแสดงออกหรือฝึกฝน หรือได้รับการจัดสภาพการเรียนการสอนที่ดี และผลการวิจัยพบอีกว่านักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่ามีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าในระดับชั้นเรียนที่ต่ำกว่า นั้นหมายความว่า เมื่อเด็กมีความรู้มากขึ้นก็จะสะสมความรู้และประสบการณ์มากขึ้นนั่นเอง

วิธีดำเนินการศึกษากันกว่า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. เด็กอนุบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ของโรงเรียน
โสตศึกษาทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด
2. เด็กปกติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ของโรงเรียนที่สอน
เด็กปกติ ที่มีภูมิลำเนาใกล้เคียงกับโรงเรียนโสตศึกษาแต่ละแห่งทั้งในกรุงเทพมหานครและ
ต่างจังหวัด

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ได้มาจากการใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน
(Multistage Random Sampling) โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่ง
อาศัยเหตุผลในการเลือก คือ เป็นโรงเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในละแวกเดียวกัน มีสภาพแวดล้อม
ของโรงเรียนใกล้เคียงกันทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด

ดังนั้นจะได้โรงเรียนโสตศึกษา 4 โรงเรียน คือ

- โรงเรียนเศรษฐเสถียร	เขตดุสิต	กรุงเทพ
- โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น	อ.เมือง	จ.ขอนแก่น
- โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดภาค	อ.เมือง	จ.ตาก
- โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา	อ.หาดใหญ่	จ.สงขลา

และจะได้โรงเรียนสอนเด็กปกติ 4 โรงเรียน คือ

- โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ	เขตดุสิต	กรุงเทพ
- โรงเรียนสาวะถีพิทยาสรรพ์	อ.เมือง	จ.ขอนแก่น

ตาราง 1 จำนวนประชากรของเด็กปฐมวัยกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการเทียบอัตราส่วนประชากร

โรงเรียน	จำนวนประชากร										จำนวนกลุ่มตัวอย่าง						รวม ทั้งหมด	
	ชาย			หญิง			รวม ทั้งหมด	ชาย			หญิง			รวม ทั้งหมด				
	ม.1	ม.2	รวม	ม.1	ม.2	รวม		ม.1	ม.2	รวม	ม.1	ม.2	รวม					
	ม.1	ม.2	ม.3	ม.1	ม.2	ม.3	รวม	ม.1	ม.2	ม.3	รวม	ม.1	ม.2	ม.3	รวม			
เศรษฐเสถียร	5	6	16	27	13	19	16	48	75	3	4	10	17	8	12	10	30	47
โสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น	5	6	12	23	7	2	11	20	43	5	4	7	14	4	1	7	12	26
โสตศึกษาจังหวัดตาก	11	19	28	58	5	12	5	22	80	7	11	17	35	3	7	3	13	48
โสตศึกษาจังหวัดสงขลา	7	9	14	30	13	4	5	22	52	4	5	8	17	8	3	3	14	31
รวม	28	40	70	138	38	37	37	112	250	17	24	42	83	23	23	23	69	152

ตาราง 2 จำนวนประชากรของเทศบาลกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการเทียบอัตราส่วนประชากร

โรงเรียน	จำนวนประชากร										จำนวนกลุ่มตัวอย่าง					รวม		
	ชาย					รวม	หญิง					รวม						
	ชาย			รวม	หญิง			รวม										
	ม.1	ม.2	ม.3		รวม		ม.1		ม.2	ม.3	รวม							
วัดน้อยนพคุณ	193	181	163	537	314	293	276	883	1,420	19	17	16	52	30	28	26	84	150
สาละวินวิทยาสรรพ์	71	50	67	188	40	37	57	134	322	7	5	6	18	4	4	5	13	31
วังหินกิตติวิทยาคม	26	44	34	104	22	20	28	70	174	3	4	3	10	2	2	3	7	17
ภาคใต้อุรุบุประชากรร์	296	306	300	902	264	269	255	788	1,690	28	29	29	86	25	26	25	76	162
รวม	586	581	564	1,731	640	619	616	1,875	3,606	57	55	54	166	61	60	59	180	340

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน

คือ

- ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับสภาพการอ่านของเด็กนักเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของเด็กนักเรียน

วิธีสร้างแบบสอบถาม

1. ได้มาจากเอกสาร ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาจากแบบสอบถามของ สุรพล ฤกษ์สำเร็จ (สุรพล ฤกษ์สำเร็จ 2519 : 140 - 154) วีระ สุภากิจ (วีระ สุภากิจ 2520 : ภาคผนวก) เบญจวรรณ สารเกษตริน (เบญจวรรณ สารเกษตริน 2528 : 116 - 125) สมใจ พุทธเบญจพจน์ (สมใจ พุทธเบญจพจน์ 2528 : 63 - 65) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้
 - 1.1 สร้างแบบสอบถาม แบบเลือกตอบให้นักเรียนได้ตอบเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวในด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - 1.1.1 เพศ
 - 1.1.2 อายุ
 - 1.1.3 ชื่อโรงเรียน
 - 1.1.4 ภูมิลำเนา
 - 1.1.5 อาชีพของบิดา
 - 1.1.6 อาชีพของมารดา
 - 1.1.7 จำนวนพี่น้อง
 - 1.2 สร้างแบบสอบถาม แบบเลือกตอบให้นักเรียนได้ตอบเกี่ยวกับสภาพการอ่านในชีวิตประจำวันด้านต่าง ๆ ได้แก่

- 1.2.1 สิ่งพิมพ์ที่อ่าน
- 1.2.2 ความถี่ในการอ่าน
- 1.2.3 เวลาที่ใช้อ่านแต่ละครั้ง
- 1.2.4 ช่วงเวลาที่อ่าน
- 1.2.5 สถานที่อ่าน
- 1.2.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน
- 1.2.7 ปัญหาในการอ่าน
- 1.2.8 การหาสิ่งพิมพ์มาอ่าน
- 1.2.9 การใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน
- 1.2.10 สาเหตุที่ใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน
- 1.2.11 สาเหตุที่ไม่ใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน
- 1.2.12 ความต้องการที่จะรับบริการของห้องสมุดโรงเรียน

1.3 การสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในการอ่าน เป็นแบบ

มาตราส่วนประมาณค่าของลิเกอร์ท (Best. 1970 : 160 - 200) ในการพิจารณา

ให้ค่าน้ำหนักของคะแนนจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

ตอบข้อ	5	หมายถึง	สนใจมากที่สุด
ตอบข้อ	4	หมายถึง	สนใจมาก
ตอบข้อ	3	หมายถึง	สนใจปานกลาง
ตอบข้อ	2	หมายถึง	สนใจน้อย
ตอบข้อ	1	หมายถึง	สนใจน้อยที่สุด

โดยแบ่งประเภทเนื้อหาของหนังสือตามโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช 2521 ซึ่งมี 5 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มภาษา กลุ่มวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์
กลุ่มสังคมศึกษา กลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพ กลุ่มการงานและอาชีพ

2. นำแบบสอบถามไปปรึกษา ประชาน กรรมการที่ปรึกษา และผู้ที่เชี่ยวชาญ
เรื่องตรวจแก้ไข

3. นำแบบสอบถามไปทดลองกับเด็กหูหนวกและเด็กปกติชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ทั้งชายและหญิง ของโรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆและโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมน รวม 98 คน แล้วนำแบบสอบถามตอนที่ 3 มาวิเคราะห์โดยตรวจให้คะแนนทุกข้อ เพื่อแบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยถือเอา 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มผู้ได้คะแนนตอบแบบสอบถามสูง และ 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มผู้ได้คะแนนตอบแบบสอบถามต่ำ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร $t - test$ ปรากฏว่าจากคำถามทั้งหมด 82 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเกิน 1.75 จำนวน 80 ข้อ มีอยู่ 2 ข้อที่ค่าอำนาจจำแนกไม่ถึง 1.75 คือ ข้อ 10 ในกลุ่มวิชาภาษามีค่าอำนาจจำแนก 0.45 และข้อ 9 ในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ มีค่าอำนาจจำแนก 1.37 เมื่อได้นำผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประธานและกรรมการผู้ควบคุมปฏิธานิพนธ์ ประธานและกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้ดึงข้อคำถามทั้ง 2 ข้อนี้ไว้ในแบบสอบถามได้ ทั้งนี้เนื่องจากมีความเห็นว่าแม้เนื้อหาของคำถามทำให้เด็กหูหนวกและเด็กปกติมีความสนใจไม่ต่างกัน แต่การคงข้อคำถามไว้จะทำให้แบบสอบถามครอบคลุมตามเนื้อหาในโครงสร้างของหลักสูตรสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร $c - Coefficient$ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความหรือเติมคำตอบในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ปัจจุบันนักเรียนมีอายุ ปี

3. โรงเรียนของนักเรียนชื่อ

4. โรงเรียนของนักเรียนตั้งอยู่ในภาคใด ?

- ภาคกลาง
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ภาคเหนือ
 ภาคใต้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่าน โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของการอ่านในชีวิตประจำวันของนักเรียน

1. นักเรียนชอบอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทใดมากที่สุด ?

- _____ หนังสือพิมพ์
 _____ หนังสือการ์ตูน
 _____ หนังสือที่มีรูปภาพ
 _____ นิตยสารประเภทบันเทิง เช่น หนังสือดารานาภาพยนตร์
 _____ วารสารประเภทวิชาการ เช่น ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์
 _____ หนังสืออ่านเล่นทั่ว ๆ ไป

2. นักเรียนได้อ่านบ่อยเพียงใด ?

- _____ เป็นประจำทุกวัน
 _____ สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง
 _____ สัปดาห์ละครั้ง
 _____ น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง
 _____ ใจแน่นอน
 _____ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

3. นักเรียนเคยอ่านหนังสือในห้องสมุดของโรงเรียนบ้างหรือไม่ ?

- _____ เคย
 _____ ไม่เคย

4. ถ้า เคย โปรดตอบข้อนี้

นักเรียน เคย เข้าอ่านหนังสือในห้องสมุดโรงเรียนเพราะเหตุใด ?

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

_____ กุณกรแนะนำ

_____ เพื่อนชักชวน

_____ ทราบว่าห้องสมุดเป็นแหล่งรวมหนังสือ

_____ ต้องการหาความรู้

_____ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

5. ถ้า ไม่เคย โปรดตอบข้อนี้

นักเรียน ไม่เคย เข้าอ่านหนังสือในห้องสมุดโรงเรียนเพราะสาเหตุใด ?

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

_____ ไม่ทราบว่าห้องสมุดให้ประโยชน์อย่างไร

_____ ไม่ชอบกรูปรรณารักษ์

_____ ไม่มีเวลาพอ

_____ ห้องสมุดไม่มีสิ่งดึงดูดความสนใจ

_____ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

ตอนที่ 3 เปรียบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในกรอ่าน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ และประมาณดูว่านักเรียนมีความสนใจเนื้อหาของหนังสือประเภทนั้น ๆ ในแต่ละข้อ มากน้อยเพียงใด เมื่อประมาณดูแล้วโปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน เพียงข้อเดียว ในแต่ละข้อ

ข้อ	ประเภทของหนังสือ	สนใจมากที่สุด	สนใจมาก	สนใจปานกลาง	สนใจน้อย	สนใจน้อยที่สุด
	<u>กลุ่มวิชาสังคมศึกษา</u>					
1.	หนังสือเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ เช่น ภูมิศาสตร์ของประเทศไทย					
2.	หนังสือเกี่ยวกับ เรื่องสงคราม					
3.	หนังสือเกี่ยวกับกฎหมาย และสิทธิของประชาชน					
4.	หนังสือเกี่ยวกับการสงวนทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การไม่ทำลายป่าไว้					
5.	หนังสือเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นพิษ					

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนต่าง ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งจะ
แบ่งเป็น 2 กรณี คือ

1. การเก็บข้อมูลของเด็กหูหนวก ผู้วิจัยจะติดต่อกับผู้บริหารโรงเรียนและขอความร่วมมือกับครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนช่วยเก็บข้อมูลให้ โดยให้ครูอธิบายภาษาเมื่อตามข้อความในแบบสอบถามให้นักเรียนทราบแล้วให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม

2. การเก็บข้อมูลของเด็กปกติ ผู้วิจัยจะติดต่อผู้บริหารโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือกับครูประจำชั้นหรือครูผู้สอน ให้ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลให้

ผู้วิจัยเริ่มเก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 13 ถึงพฤษภาคม 2529 เสร็จเรียบร้อยเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2529 แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 398 ฉบับ ได้รับคืนทั้งหมด เมื่อนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์โดยแยกเป็นของเด็กหูหนวก และ เด็กปกติ ปรากฏว่าได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ดังนี้ แบบสอบถามของเด็กหูหนวกจำนวน 152 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 125 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.24 และแบบสอบถามของเด็กปกติจำนวน 346 คน ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 294 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.96 ดังแสดงไว้ในตาราง 3 และ 4

ตาราง 3 จำนวนแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างเด็กหูหนวกกับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์
คิดเป็นร้อยละ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	แบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง				แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์			
	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
เศรษฐเสถียร	17	30	47	30.92	13	25	38	25.00
โสภณโกษาจังหวัดขอนแก่น	14	12	26	17.11	8	10	18	11.84
โสภณศึกษาจังหวัดตาก	35	13	48	31.58	31	13	44	28.95
โสภณศึกษาจังหวัดสงขลา	17	14	31	20.39	12	13	25	16.45
รวม	83	69	152	100.00	64	61	125	82.24

ตาราง 4 จำนวนแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างเด็กปกติกับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์
คิดเป็นร้อยละ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	แบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง				แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์			
	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
วัดไผ่ยมพุก	52	84	136	39.31	44	64	108	31.21
สวระกิติพิทยาสรรพ์	18	13	31	8.96	17	11	28	8.09
วังหินกิตติวิทยาคม	10	7	17	4.91	10	7	17	4.91
หาคีใหญ่รัฐประชาสรรค์	86	76	162	46.82	73	68	141	40.75
รวม	166	180	346	100.00	144	150	294	84.96

การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ คัดฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก
ปรากฏว่าได้แบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น แบบสอบถามของเด็กหญิงรวมจำนวน 152 ฉบับ
ได้แบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 125 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.24 และแบบสอบถาม
ของเด็กปกติจำนวน 346 ฉบับ ได้แบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 294 ฉบับ คิดเป็น
ร้อยละ 84.96

2. แยกแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวและสภาพการอ่านในชีวิตประจำวัน
ออกมาจัดกระทำข้อมูล ดังนี้

2.1 แจกแจงความถี่ของข้อมูลแต่ละรายการ

2.2 หาผลรวมของความถี่แต่ละรายการนี้

2.3 คำนวณหาค่าร้อยละ

3. นำแบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านมาจัดกระทำข้อมูล ดังนี้

3.1 ตรวจสอบให้คะแนนข้อคำถามแต่ละข้อโดยกำหนดคะแนน ดังนี้

สนใจมากที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ	5
สนใจมาก	มีคะแนนเท่ากับ	4
สนใจปานกลาง	มีคะแนนเท่ากับ	3
สนใจน้อย	มีคะแนนเท่ากับ	2
สนใจน้อยที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ	1

3.2 รวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคนตามแต่ละกลุ่มวิชา

3.3 รวมคะแนนของนักเรียนแต่ละประเภท เช่น เด็กผู้หญิง เด็กปกติ เด็กหูหนวกชาย เด็กปกติชาย เป็นต้น โดยรวมตามแต่ละกลุ่มวิชา

3.4 หาคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวน แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างตามสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดส่วนตัวและสภาพการอ่านตามตัวแปรอิสระ คือ ประเภทของเด็ก เพศ และภูมิฐานะ โดยการคำนวณค่าร้อยละ

2. เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของเด็กหูหนวกกับเด็กปกติตามตัวแปรลักษณะการได้ยิน และเพศ ในสมมติฐานข้อ 1 - 4 โดยใช้ z - test

3. เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของเด็กหูหนวกและเด็กปกติตามตัวแปรภูมิฐานะ ในสมมติฐานข้อ 5 โดยใช้ t - test (independent) และ t - test (Pooled variance)

4. เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านระหว่างเด็กหูหนวกที่อยู่ต่างภูมิฐานะกันในสมมติฐานข้อ 6 โดยใช้ ANOVA และใช้วิธีของนิวแมน คูลส์ (Newman Keuls Method) เพื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในกรณีพบ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหารายละเอียกส่วนตัวและสภาพการอ่านของเด็กหนวกับเด็กปกติ เด็กหนวกับเด็กปกติชายและหญิง และเด็กหนวกับเด็กปกติที่อยู่ต่างภูมิภาคเดียวกัน โดยการหาอัตราส่วนร้อย ใช้สูตร (Johnson and Jackson, 1953 : 247)

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

2. หาค่าเฉลี่ย ใช้สูตร (Ferguson, 1981 : 50)

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนนคูณกับความถี่ของคะแนนนั้น

N แทน จำนวนนักเรียน

3. การหาความแปรปรวน (Variance) ใช้สูตร (Hanes, 1980 : 211)

$$s^2 = \frac{\sum fx^2 - \frac{(\sum fx)^2}{N}}{N - 1}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวน

$\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนนคูณกับความถี่ของคะแนนในแต่ละข้อ

$\sum fx^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสองคูณกับความถี่ของคะแนนในแต่ละข้อ

N แทน จำนวนนักเรียน

4. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยใช้สูตร t - test วิเคราะห์
รายข้อ (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 187 - 188)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	\bar{X}_H	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

5. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธี Alpha Coefficient (α)
ใช้สูตร (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_1^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	$\sum s_1^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนจากการตอบข้อคำถามแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมจากแบบสอบถามทั้งฉบับ

6. เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของเด็กผู้หญิงกับเด็กปกติในสมมติฐาน

ข้อ 1 - 4 ใช้สูตร (Maxwell. 1978 : 98)

$$z = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ z แทน ค่าวิกฤตในการตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนระหว่างสองกลุ่ม

\bar{x}_1, \bar{x}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2

s_1^2, s_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2

N_1, N_2 แทน จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

7. เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของเด็กผู้หญิงกับเด็กปกติตามตัวแปร

ภูมิภาคภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ในขณะศึกษาข้อ 5 ใช้สูตร (Ferguson.

1981 : 182)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\left(\frac{s_1^2}{N_1}\right) + \left(\frac{s_2^2}{N_2}\right)}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{N_1}\right)^2}{N_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{N_2}\right)^2}{N_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าวิกฤตในการตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนระหว่างสองกลุ่ม
	\bar{x}_1, \bar{x}_2	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มแต่ละกลุ่ม
	s_1^2, s_2^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละกลุ่ม
	N_1, N_2	แทน จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

8. เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของเด็กผู้หญิงกับเด็กปกติตามตัวแปรภูมิลาเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสมมติฐานข้อ 5 ใช้สูตร (ชูกรี วงศ์รัตน์ 2525 : 119)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{s_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}}$$

$$s_p = \sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน ค่าวิกฤตในการตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนระหว่างสองกลุ่ม
	\bar{x}_1, \bar{x}_2	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มแต่ละกลุ่ม
	s_1^2, s_2^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละกลุ่ม
	n_1, n_2	แทน จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

9. เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของเด็กผู้หญิงที่อยู่ต่างภูมิลาเนากันในสมมติฐานข้อ 6 โภยใช้ ANOVA ใช้สูตร (Lindquist. 1956 : 56)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

- เมื่อ F แทน ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
 MS_B แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนระหว่างกลุ่ม
 MS_W แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ นิวแมน คูลส์ (Newman - Keuls Method) ใช้สูตร (ชูเฟรี วงศ์รัตน์ 2525 : 164)

$$q \sqrt{\frac{MS_W}{\frac{n}{n}}}$$

- เมื่อ q แทน ค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่
 MS_W แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม
 $\frac{n}{n}$ แทน ค่าตัวกลางวาริเอนซ์ของ n

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

\bar{x}	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
s^2	แทน ค่าความแปรปรวน
N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม
n	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม
μ	แทน ค่าตัวกลางอาร์โมติกของ n
SS	แทน Sum of Squares
MS	แทน Mean Squares
MS_w	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในในกลุ่ม
Z	แทน ค่าที่จะใช้พิจารณาใน Z - distribution
t	แทน ค่าที่จะใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน ค่าที่จะใช้พิจารณาใน F - distribution
α	แทน ค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่
df	แทน ค่า degree of freedom

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน ได้หาค่าร้อยละในเรื่องต่อไปนี้คือ อายุ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และจำนวนพี่น้อง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการอ่านในชีวิตประจำวัน ได้หาค่าร้อยละของหัวข้อต่อไปนี้ โดยจำแนกตามลักษณะของการไถ่ยืม เพศ และภูมิลำเนา

- 2.1 ประเภทของสิ่งพิมพ์ที่นักเรียนชอบอ่าน
- 2.2 ความถี่ในการอ่านสิ่งพิมพ์ของนักเรียน
- 2.3 เวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านสิ่งพิมพ์แต่ละครั้ง
- 2.4 ช่วงเวลาที่อ่านสิ่งพิมพ์ของนักเรียน
- 2.5 สถานที่ที่นักเรียนใช้อ่านสิ่งพิมพ์
- 2.6 ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการอ่านสิ่งพิมพ์
- 2.7 ปัญหาที่สำคัญที่สุดในการอ่านสิ่งพิมพ์ของนักเรียน
- 2.8 การจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านของนักเรียน
- 2.9 การใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนของนักเรียน
- 2.10 สาเหตุที่นักเรียนใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน
- 2.11 สาเหตุที่นักเรียนไม่ใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน
- 2.12 ความต้องการของนักเรียนที่จะรับบริการจากห้องสมุดของโรงเรียน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือของนักเรียน ใน 5 กลุ่มวิชาคือ กลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะของการได้ยืม เพา และภูมิลำเนา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดส่วนตัว ระหว่างเด็กหญิงพบกับเด็กปกติเกี่ยวกับเรื่องอายุ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และจำนวนพี่น้อง ปรากฏผลดังตาราง 5 - 8

ตาราง 5 อายุของเด็กหูหนวก และ เด็กปกติในกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของการได้ยิน อายุ / ปี	เด็กหูหนวก		เด็กปกติ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11	-	-	2	0.68	2	0.48
12	-	-	27	9.18	27	6.44
13	-	-	98	33.33	98	23.39
14	10	3.00	109	37.08	119	28.40
15	20	16.00	53	18.03	73	17.42
16	16	12.80	5	1.70	21	5.01
17	22	17.60	-	-	22	5.25
18	44	35.20	-	-	44	10.50
19	9	7.20	-	-	9	2.15
20	3	2.40	-	-	3	0.72
21	-	-	-	-	-	-
22	1	0.80	-	-	1	0.24
รวม	125	100.00	294	100.00	419	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 14 ปี มีมากที่สุดคือ ร้อยละ 28.40 ส่วนนักเรียนที่มีอายุ 22 ปี มีน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.24 เมื่อเปรียบเทียบอายุระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติพบว่า เด็กหูหนวกจะมีอายุมากกว่าเด็กปกติ คือ เด็กหูหนวกมีอายุ 18 ปี มากที่สุดคือร้อยละ 35.20 ส่วนเด็กปกติมีอายุ 14 ปี มากที่สุดคือ ร้อยละ 37.08

ตาราง 6 อาชีพของบิดาของเด็กหูหนวก และเด็กปกติในกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของการได้ยิน	เด็กหูหนวก		เด็กปกติ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของบิดา						
รับราชการ	18	14.40	69	23.47	87	20.76
ทำนา ทำไร่ ทำสวน	46	36.80	93	33.33	144	34.37
รับจ้าง	24	19.20	63	21.43	87	20.76
ค้าขาย	30	24.00	38	12.93	68	16.23
กรรมกร	3	2.40	3	1.02	6	1.43
อื่น ๆ	4	3.20	23	7.82	27	6.45
รวม	125	100.00	294	100.00	419	100.00

จากตาราง 6 แสดงว่าบิดาของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพ ทำนา ทำไร่ ทำสวน มากที่สุดคือร้อยละ 34.37 และมีอาชีพกรรมกรน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.43 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติพบว่า บิดาของเด็กหูหนวกและเด็กปกติมีอาชีพ ทำนา ทำไร่ ทำสวน มากที่สุด และมีอาชีพกรรมกรน้อยที่สุด เช่นกัน

ตาราง 7 อชีพของมารดาของเด็กทารก และเด็กปกติในกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของการไฉย	เด็กทารก		เด็กปกติ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของมารดา						
รับราชการ	5	4.00	22	7.48	27	6.44
ทำนา ทำไร่ ทำสวน	47	37.60	103	35.03	150	35.80
รับจ้าง	15	12.00	47	15.99	62	14.80
ค้าขาย	43	34.40	81	27.55	124	29.59
กรรมกร	3	2.40	-	-	3	0.72
อื่น ๆ	12	9.60	41	13.95	53	12.65
รวม	125	100.00	249	100.00	419	100.00

จากตาราง 7 แสดงว่ามารดาของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพ ทำนา ทำไร่ ทำสวน มากที่สุดคือร้อยละ 35.80 และมีอาชีพกรรมกรน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.72 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเด็กทารกกับเด็กปกติพบว่า มารดาของเด็กทารกและเด็กปกติมีอาชีพ ทำนา ทำไร่ ทำสวน มากที่สุดเช่นกัน แต่มารดาของเด็กทารกมีอาชีพกรรมกรน้อยที่สุด ส่วนมารดาของเด็กปกติมีอาชีพรับราชการน้อยที่สุด

ตาราง 8 จำนวนพี่น้องของเด็กหูหนวก และ เด็กปกติในกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของการได้ยิน	เด็กหูหนวก		เด็กปกติ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	4	3.20	14	4.76	18	4.30
2	11	8.80	40	13.61	51	12.17
3	28	22.40	78	26.53	106	25.30
4	28	22.40	55	18.71	83	19.81
5	16	12.80	45	15.31	61	14.55
6	16	12.80	25	8.50	41	9.79
7	8	6.40	10	3.40	18	4.30
8	2	1.60	15	5.10	17	4.06
9	2	1.60	10	3.40	12	2.86
10	4	3.20	1	0.34	5	1.19
11	5	4.00	-	-	5	1.19
12	-	-	1	0.34	1	0.24
13	-	-	-	-	-	-
14	1	0.80	-	-	1	0.24
					419	100.00

จากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพี่น้อง 3 คน มากที่สุดคือ ร้อยละ 25.30 และมีจำนวนพี่น้อง 12 คน และ 14 คน น้อยที่สุดคือร้อยละ 0.24 เมื่อเปรียบเทียบจำนวนพี่น้องระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติพบว่า เด็กหูหนวกมีจำนวนพี่น้อง 3 และ 4 คน มากที่สุด และมีจำนวนพี่น้อง 14 คน น้อยที่สุด ส่วนเด็กปกติมีจำนวนพี่น้อง 3 คน มากที่สุด และมีจำนวนพี่น้อง 12 คน น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการอ่านในชีวิตประจำวัน

เมื่อพิจารณาถึงสภาพการอ่านในชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยจำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เหนือ และภูมิสำเนา ปรากฏผลดังนี้

2.1 ประเภทของสิ่งพิมพ์ที่นักเรียนชอบอ่าน ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 ประเภทของสิ่งพิมพ์ที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างชอบอ่าน จำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เหนือ และภูมิสำเนา

		หนังสือพิมพ์	หนังสือการ์ตูน	หนังสือที่มีรูปภาพ	นิตยสารบันเทิง			รวม	
ประเภทของ รได้ยิน	ทูลหวก	จำนวน	19	12	29	7	17	125	
		ร้อยละ	15.20	9.60	23.20	5.60	13.60	100.00	
	ปกติ	จำนวน	81	48	30	29	16	294	
		ร้อยละ	27.55	16.33	10.20	9.86	5.44	100.00	
เหนือ	ทูลหวก	จำนวน		5	7	3	14	64	
		ร้อยละ		7.81	10.94	4.69	21.88	100.00	
	ปกติ	จำนวน	49	29	17	10	9	30	144
		ร้อยละ	34.03	20.14	11.81	6.94	6.25	20.83	100.00
ปกติ	ทูลหวก	จำนวน	15	10	7	22	4	3	61
		ร้อยละ	24.59	16.39	11.48	36.07	6.55	4.92	100.00
	ปกติ	จำนวน	32	19	13	19	7	60	150
		ร้อยละ	21.33	12.67	8.67	12.67	4.66	40.00	100.00

ตาราง 9 (ต่อ)

ตัวแปร		สิ่งพิมพ์ที่อ่าน	หนังสือ	หนังสือ	หนังสือ	นิตยสาร	วารสาร	หนังสือ	รวม
			พิมพ์	การ์ตูน	ที่มีรูปภาพ	บันเทิง	วิชาการ	อ่านเล่น	
ทิว	กลาง	จำนวน	8	11	5	4	3	7	38
		ร้อยละ	21.05	28.95	13.16	10.53	7.89	18.42	100.00
	ตะวันออก	จำนวน	9	1	3	2	1	2	18
		ร้อยละ	50.00	5.56	16.66	11.11	5.56	11.11	100.00
	เหนือ	จำนวน	18	1	3	14	1	7	44
		ร้อยละ	40.91	2.27	6.82	31.82	2.27	15.91	100.00
	ใต้	จำนวน	6	6	1	9	2	1	25
		ร้อยละ	24.00	24.00	4.00	36.00	8.00	4.00	100.00
ปกติ	กลาง	จำนวน	33	18	6	8	3	38	108
		ร้อยละ	30.55	16.67	7.41	7.41	2.78	35.18	100.00
	ตะวันออก	จำนวน	8	4	4	5	1	6	28
		ร้อยละ	28.57	14.28	14.28	17.86	3.57	21.43	100.00
	เหนือ	จำนวน	3	3	2	4	-	5	17
		ร้อยละ	17.65	17.65	11.76	23.53	-	29.41	100.00
	ใต้	จำนวน	37	23	16	12	12	41	141
		ร้อยละ	26.24	16.31	11.35	8.51	8.51	29.08	100.00
จำนวน		122	67	42	58	23	107	419	
ร้อยละ		29.12	15.99	10.02	13.84	5.49	25.54	100.00	

จากตาราง 9 แสดงว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างชอบอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด
คือร้อยละ 29.12

เมื่อจำแนกตามลักษณะของการไถ่เงิน ปรากฏว่าเด็กผู้หญิงส่วนมากชอบอ่าน
หนังสือพิมพ์ คือร้อยละ 32.80 ส่วนเด็กปกติส่วนมากชอบอ่านหนังสืออ่านเล่นทั่ว ๆ ไป
คือร้อยละ 30.61

เด็กผู้หญิงชายและเด็กปกติส่วนมากชอบอ่านหนังสือพิมพ์คือร้อยละ 40.62
และ 34.03 ส่วนเด็กผู้หญิงหญิงส่วนมากชอบอ่านนิตยสารบันเทิง เช่น หนังสือดารานาฏยตร์
คือร้อยละ 36.07 และเด็กปกติหญิงส่วนมากชอบอ่านหนังสืออ่านเล่นทั่ว ๆ ไป คือร้อยละ
40.00,

เด็กผู้หญิงภาคกลางส่วนมากชอบอ่านหนังสือการ์ตูน คือร้อยละ 28.95 เด็ก
ผู้หญิงภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือส่วนมากชอบอ่านหนังสือพิมพ์คือร้อยละ 50.00
และ 40.91 เด็กผู้หญิงภาคใต้ส่วนมากชอบอ่านนิตยสารประเภทบันเทิง เช่น ดารานาฏยตร์
คือร้อยละ 36.00 ส่วนเด็กปกติภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ ส่วนมากชอบอ่านหนังสือ
อ่านเล่นทั่ว ๆ ไปคือร้อยละ 35.18, 29.41 และ 29.08 และเด็กปกติภาคตะวันออกเฉียง
เหนือส่วนมากชอบอ่านหนังสือพิมพ์คือร้อยละ 28.57

2.2 ความถี่ในการอ่านสิ่งพิมพ์ของนักเรียน ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 ความถี่ในการอ่านสิ่งพิมพ์ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เหน็บ และภูมิลำเนา

ตัวแปร		ความถี่ในการอ่าน		เป็นประจำ	สัปดาห์ละ	สัปดาห์ละ	น้อยกว่า	ไม่แน่นอน	อื่น ๆ	รวม
		ทุกวัน	2-3 ครั้ง	ครั้ง	สัปดาห์ละครั้ง					
ลักษณะของ การได้ยิน	หูหนวก	จำนวน	21	38	15	28	23	-	125	
		ร้อยละ	16.80	30.40	12.00	22.40	18.40	-	100.00	
	ปกติ	จำนวน	46	56	11	1	177	3	294	
		ร้อยละ	15.65	19.05	3.74	0.34	60.20	1.02	100.00	
เพี้ยน	หูหนวก ชาย	จำนวน	10	23	7	17	7	-	64	
		ร้อยละ	15.62	35.94	10.94	26.56	10.94	-	100.00	
	ปกติ ชาย	จำนวน	17	30	7	1	86	3	144	
		ร้อยละ	11.81	20.83	4.86	0.70	59.72	2.08	100.00	
	หูหนวก หญิง	จำนวน	11	15	8	11	16	-	61	
		ร้อยละ	18.03	24.59	13.11	18.03	26.23	-	100.00	
ปกติ หญิง	จำนวน	29	26	4	-	91	-	150		
	ร้อยละ	19.33	17.33	2.67	-	60.67	-	100.00		

ตาราง 10 (ต่อ)

ตัวแปร	ความถี่ในการอ่าน		เป็นประจำ	สัปดาห์ละ	สัปดาห์ละ	น้อยกว่า	ไม่แน่นอน	อื่น ๆ	รวม
	กลาง	จำนวน	ทุกวัน	2-3 ครั้ง	ครั้ง	สัปดาห์ละ			
หู หนวก	กลาง	จำนวน	8	8	5	9	8	-	38
		ร้อยละ	21.05	21.05	13.16	23.68	21.05	-	100.00
	ตะวันออก	จำนวน	2	4	3	2	7	-	18
	เฉียงเหนือ	ร้อยละ	11.11	22.22	16.67	11.11	38.89	-	100.00
าเนา	เหนือ	จำนวน	4	21	5	11	3	-	44
		ร้อยละ	9.09	47.73	11.36	25.00	6.82	-	100.00
	ใต้	จำนวน	7	5	2	6	5	-	25
		ร้อยละ	28.00	20.00	8.00	24.00	20.00	-	100.00
ปกติ	กลาง	จำนวน	26	10	3	1	67	1	108
		ร้อยละ	24.07	9.26	2.78	0.93	62.03	0.93	100.00
	ตะวันออก	จำนวน	4	5	4	-	15	-	28
	เฉียงเหนือ	ร้อยละ	14.28	17.86	14.28	-	53.57	-	100.00
วม	เหนือ	จำนวน	1	7	-	-	9	-	17
		ร้อยละ	5.88	41.18	-	-	52.94	-	100.00
	ใต้	จำนวน	15	34	4	-	86	2	141
		ร้อยละ	10.64	24.11	2.84	-	60.99	1.42	100.00
	จำนวน	67	97	25	29	200	3	419	
	ร้อยละ	15.99	22.43	6.21	6.92	47.73	0.72	100.00	

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีสภาพการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ไม่แน่นอนมากที่สุดคือร้อยละ 47.73

เมื่อจำแนกตามลักษณะของการไต่ถามปรากฏว่า เด็กหูหนวกส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง คือร้อยละ 30.40 ส่วนเด็กปกติส่วนมากมีสภาพการอ่านที่ไม่แน่นอนคือร้อยละ 60.20

เด็กหูหนวกชายส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง คือร้อยละ 35.94 และเด็กปกติชายส่วนมากมีสภาพการอ่านที่ไม่แน่นอนคือร้อยละ 59.72 ส่วนเด็กหูหนวกหญิงและเด็กปกติหญิงส่วนมากมีสภาพการอ่านที่ไม่แน่นอน เช่นกันคือร้อยละ 26.23 และ 60.67

เด็กหูหนวกภาคกลางส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ไต่ถามน้อยกว่าสัปดาห์ละครั้งคือร้อยละ 23.68 เด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากมีสภาพการอ่านที่ไม่แน่นอนคือร้อยละ 38.89 เด็กหูหนวกภาคเหนือส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้งคือร้อยละ 47.73 และเด็กหูหนวกภาคใต้ส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์เป็นประจำทุกวันคือร้อยละ 28.00 ส่วนเด็กปกติทุกภาคส่วนมากมีสภาพการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ไม่แน่นอน

๒.๖ เวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านสิ่งพิมพ์แต่ละครั้ง ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 เวลาที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างใช้ในการอ่านสิ่งพิมพ์แต่ละครั้ง จำแนกตาม ลักษณะของการได้ยิน เหนอ และภูมิสำเนา

ตัวแปร	เวลาที่ใช้อ่านแต่ละครั้ง		เกินกว่า				รวม
			15 นาที	30 นาที	45 นาที	1 ชั่วโมง	
ลักษณะของ การได้ยิน	หูหนวก	จำนวน	66	28	19	12	125
		ร้อยละ	52.80	22.40	15.20	9.60	100.00
	ปกติ	จำนวน	90	127	41	36	294
		ร้อยละ	30.61	43.20	13.95	12.24	100.00
เหนอ	หูหนวก ชาย	จำนวน	36	15	6	7	64
		ร้อยละ	56.25	23.44	9.37	10.94	100.00
	ปกติ ชาย	จำนวน	49	65	16	14	144
		ร้อยละ	34.08	45.19	11.11	9.72	100.00
	หูหนวก หญิง	จำนวน	30	13	13	5	61
		ร้อยละ	49.18	21.31	21.31	8.20	100.00
	ปกติ หญิง	จำนวน	41	62	25	22	150
		ร้อยละ	27.33	41.33	16.67	14.67	100.00

ตาราง 11 (ต่อ)

ตัวแปร		เวลาที่ใช้อ่านแต่ละครั้ง		เวลาที่ใช้อ่านแต่ละครั้ง				รวม
				15 นาที	30 นาที	45 นาที	เกินกว่า 1 ชั่วโมง	
ภูมิภาค ภูมิลำเนา	ชุมชน	กลาง	จำนวน	19	12	3	4	38
			ร้อยละ	50.00	31.58	7.89	10.53	100.00
		ตะวันออก	จำนวน	8	6	2	2	18
			ร้อยละ	44.44	33.33	11.11	11.11	100.00
		เหนือ	จำนวน	33	8	2	1	44
			ร้อยละ	75.00	18.18	4.55	2.27	100.00
	ใต้	จำนวน	6	2	12	5	25	
		ร้อยละ	24.00	8.00	48.00	20.00	100.00	
	ปท	กลาง	จำนวน	35	36	19	18	108
			ร้อยละ	32.41	33.33	17.59	16.67	100.00
		ตะวันออก	จำนวน	7	13	5	3	28
			ร้อยละ	25.00	46.43	17.86	10.71	100.00
เหนือ		จำนวน	8	8	-	1	17	
		ร้อยละ	47.06	47.06	-	5.88	100.00	
ใต้	จำนวน	40	70	17	14	141		
	ร้อยละ	28.37	49.64	12.06	9.93	100.00		
รวม	จำนวน	156	155	60	48	419		
	ร้อยละ	37.23	36.99	14.32	11.46	100.00		

จากตาราง 11 แสดงว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการอ่านสิ่งพิมพ์
ครั้งละ 15 นาที มากที่สุดคือร้อยละ 37.23 และรองลงมาจะใช้เวลาในการอ่านสิ่งพิมพ์
ครั้งละ 30 นาที ก็ร้อยละ 36.99

เมื่อจำแนกตามลักษณะของการได้ยิน ปรากฏว่าเด็กหูหนวกส่วนมากจะใช้เวลาใน
การอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 15 นาที คือร้อยละ 52.80 ส่วนเด็กปกติส่วนมากจะใช้เวลาใน
การอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 30 นาที คือร้อยละ 43.20

เด็กหูหนวกชายส่วนมากจะใช้เวลาในการอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 15 นาที คือร้อยละ
56.25 และเด็กปกติชายส่วนมากจะใช้เวลาในการอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 30 นาที คือร้อยละ
45.19 ส่วนเด็กหูหนวกหญิงส่วนมากจะใช้เวลาในการอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 15 นาที คือ
ร้อยละ 49.18 และเด็กปกติหญิงส่วนมากจะใช้เวลาในการอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 30 นาที
คือร้อยละ 41.33

เด็กหูหนวกภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือส่วนมากจะใช้เวลา
ในการอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 15 นาที คือร้อยละ 50.00, 44.44 และ 75.00 และเด็ก
หูหนวกภาคใต้ส่วนมากจะใช้เวลาในการอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 45 นาที คือร้อยละ 48.00
ส่วนเด็กปกติภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ส่วนมากจะใช้เวลาในการอ่าน
สิ่งพิมพ์ครั้งละ 30 นาที คือร้อยละ 33.33, 46.43 และ 49.64 และเด็กปกติภาคเหนือ
ส่วนมากจะใช้เวลาในการอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 15 นาที และ 30 นาที เท่า ๆ กัน คือ
ร้อยละ 47.06

2.4 ช่วงเวลาที่อ่านสิ่งพิมพ์ของนักเรียน ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 ช่วงเวลาที่อ่านสิ่งพิมพ์ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เพศ และภูมิสำเนา

ช่วงเวลาที่อ่าน		ตัวแปร	เช้า	พัก	กลางวัน	ในเย็น	เวลา	รวม
			ก่อนเข้าเรียน	กลางวัน	เลิกเรียน	ปีนเรือ	อื่น ๆ	
ลักษณะของ การได้ยิน	หูหนวก	จำนวน	29	13	20	59	4	125
		ร้อยละ	23.20	10.40	16.00	47.20	3.20	100.00
	ปกติ	จำนวน	25	38	86	78	67	294
		ร้อยละ	8.50	12.93	29.25	26.33	22.79	100.00
เพศ	หูหนวก	จำนวน	14	7	10	29	4	64
		ร้อยละ	21.88	10.94	15.62	45.31	6.25	100.00
	ปกติ	จำนวน	14	25	41	30	34	144
		ร้อยละ	9.72	17.36	28.47	20.83	23.61	100.00
	หูหนวก	จำนวน	15	5	10	30	-	61
		ร้อยละ	24.59	9.04	16.39	49.18	-	100.00
ปกติ	จำนวน	11	13	45	48	33	150	
	ร้อยละ	7.33	8.67	30.00	32.00	22.00	100.00	

ตาราง 12 (ต่อ)

ตัวแปร	ช่วงเวลาที่อ่าน		เช้า	พัก	หลัง	ในวัน	เวลา	รวม		
			ก่อนเข้าเรียน	กลางวัน	เลิกเรียน	ปิดเรียน	อื่น ๆ			
ภูมิลำเนา	ทุ่ง	กลาง	จำนวน	10	4	11	13	-	38	
			ร้อยละ	26.31	10.53	28.95	34.21	-	100.00	
	หนวก	ตะวันออก	จำนวน	3	1	4	10	-	18	
			ร้อยละ	16.67	5.56	22.22	55.55	-	100.00	
		เหนือ	จำนวน	13	7	1	19	4	44	
			ร้อยละ	29.55	15.91	2.27	43.18	9.09	100.00	
		ใต้	จำนวน	3	1	4	17	-	25	
			ร้อยละ	12.00	4.00	16.00	68.00	-	100.00	
	ปกตี		กลาง	จำนวน	13	6	49	18	22	108
				ร้อยละ	12.04	5.55	45.37	16.67	20.37	100.00
		ตะวันออก	จำนวน	4	9	3	7	5	28	
			ร้อยละ	14.28	32.14	10.71	25.00	17.86	100.00	
		เหนือ	จำนวน	-	8	2	1	6	17	
			ร้อยละ	-	47.06	11.76	5.88	35.29	100.00	
		ใต้	จำนวน	8	15	32	52	34	141	
			ร้อยละ	5.67	10.64	22.70	36.88	24.11	100.00	
รวม	จำนวน		54	51	106	137	71	419		
	ร้อยละ		12.89	12.17	25.30	32.70	16.94	100.00		

จากตาราง 12 แสดงว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างอ่านสิ่งพิมพ์ในวันปิดเรียนมากที่สุดคือร้อยละ 32.70

เมื่อจำแนกตามลักษณะของการไต่ถาม ปรากฏว่า เด็กผู้หญิงส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ในวันปิดเรียน ก่อร้อยละ 47.20 ส่วนเด็กปกติส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ก่อร้อยละ 29.25

เด็กผู้หญิงชายส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ในวันปิดเรียนก่อร้อยละ 45.31 และเด็กปกติชายส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนก่อร้อยละ 28.47 ส่วนเด็กผู้หญิงและเด็กปกติหญิงส่วนมากจะอ่านสิ่งพิมพ์ในวันปิดเรียนคือร้อยละ 49.18 และ 32.00

เด็กผู้หญิงทุกภาคส่วนมากจะอ่านสิ่งพิมพ์ในวันปิดเรียน ส่วนเด็กปกติภาคกลางส่วนมากจะอ่านสิ่งพิมพ์ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนคือร้อยละ 45.37 เด็กปกติภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือส่วนมากจะอ่านสิ่งพิมพ์ในช่วงเวลาพักกลางวันคือร้อยละ 32.14 และ 47.06 และเด็กปกติภาคใต้ส่วนมากจะอ่านสิ่งพิมพ์ในวันปิดเรียน ก่อร้อยละ 36.88

2.5 สถานศึกษาที่นักเรียนใช้อ่านสิ่งพิมพ์ ปรากฏผลดังตาราง 13

ตาราง 13 สถานศึกษาที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างใช้อ่านสิ่งพิมพ์ จำแนกตามลักษณะของการได้ยืม
เพศ และภูมิสำเนา

สถานศึกษาที่อ่าน		ที่ โรงเรียน	ห้องสมุด อื่น ๆ	บ้านของ ตนเอง	บ้าน เพื่อน	บ้าน ญาติ	ที่ อื่น ๆ	รวม	
									ตัวแปร
ลักษณะของ การได้ยืม	ทูลหวนก	จำนวน	74	7	39	36	11	-	167*
		ร้อยละ	44.31	4.19	23.35	21.56	6.59	-	100.00
	ปกกิติ	จำนวน	135	100	240	57	53	12	597*
		ร้อยละ	22.61	16.75	40.20	9.55	8.88	2.01	100.00
เพศ	ทูลหวนก	จำนวน	40	4	10	19	5	-	78
		ชาย	ร้อยละ	51.28	5.13	12.82	24.36	6.41	-
	ปกกิติ	จำนวน	76	62	110	31	25	9	313
		ชาย	ร้อยละ	24.28	19.81	35.14	9.90	7.99	2.88
	ทูลหวนก	จำนวน	34	3	29	17	6	-	89
		หญิง	ร้อยละ	38.20	3.37	32.58	19.10	6.74	-
ปกกิติ	จำนวน	59	38	130	26	28	3	284	
	หญิง	ร้อยละ	20.77	13.38	45.77	9.13	9.86	1.06	100.00

*จำนวนผลรวมมีค่ามากกว่าจำนวนผู้ตอบ 125 คน และ 294 คน เพราะสามารถ

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตาราง 13 (ต่อ)

ตัวแปร	สถานที่อ่าน		ที่	ห้องสมุด	บ้านของ	บ้าน	บ้าน	ที่	รวม
	กลาง	จำนวน	โรงเรียน	อื่น ๆ	ตนเอง	เพื่อน	ญาติ	อื่น ๆ	
หมู่ ชนวน	กลาง	จำนวน	25	2	19	9	1	-	56
		ร้อยละ	44.64	3.57	33.93	16.07	1.79	-	100.00
	ตะวันออก	จำนวน	5	-	7	6	1	-	19
	เฉียงเหนือ	ร้อยละ	26.32	-	36.84	31.58	5.26	-	100.00
	เหนือ	จำนวน	36	3	4	3	2	-	48
		ร้อยละ	75.00	6.25	8.33	6.25	4.17	-	100.00
	ใต้	จำนวน	8	2	9	18	7	-	44
		ร้อยละ	18.18	4.55	20.45	40.91	15.91	-	100.00
เนา	กลาง	จำนวน	34	22	101	18	22	4	201
		ร้อยละ	16.92	10.94	50.25	8.96	10.99	1.99	100.00
	ตะวันออก	จำนวน	21	12	20	5	6	4	68
	เฉียงเหนือ	ร้อยละ	30.88	17.65	29.41	7.35	8.82	5.88	100.00
	เหนือ	จำนวน	13	12	11	3	1	-	40
		ร้อยละ	32.50	30.00	27.50	7.50	2.50	-	100.00
	ใต้	จำนวน	67	54	106	31	24	4	288
		ร้อยละ	23.26	18.75	37.50	10.76	8.33	1.39	100.00
รวม	จำนวน		209	107	279	93	64	12	764
	ร้อยละ		27.36	14.00	36.52	12.17	8.38	1.57	100.00

จากตาราง 13 แสดงว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างอ่านสิ่งพิมพ์ที่บ้านของตนเองมากที่สุดคือร้อยละ 36.52

เมื่อจำแนกตามลักษณะของการได้ยิน ปรากฏว่า เด็กหูหนวกส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่โรงเรียนคือร้อยละ 44.31 ส่วนเด็กปกติส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่บ้านของตนเองคือร้อยละ 40.20

เด็กหูหนวกชายส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่โรงเรียนคือร้อยละ 51.28 และเด็กปกติชายส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่บ้านของตนเองคือร้อยละ 35.14 ส่วนเด็กหูหนวกหญิงส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่โรงเรียนคือร้อยละ 38.20 และเด็กปกติหญิงส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่บ้านของตนเองคือร้อยละ 45.77

เด็กหูหนวกภาคกลางและภาคเหนือส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่โรงเรียนคือร้อยละ 44.64 และ 75.00 เด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่บ้านของตนเองคือร้อยละ 36.84 และเด็กหูหนวกภาคใต้ส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่บ้านเพื่อนคือร้อยละ 40.91 ส่วนเด็กปกติภาคกลางและภาคใต้ส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่บ้านของตนเองคือร้อยละ 50.25 และ 37.50 เด็กปกติภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่โรงเรียนคือร้อยละ 30.88 และ 32.50

2.6 ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการอ่านสิ่งพิมพ์ ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 ประโยชน์ที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างได้รับจากการอ่านสิ่งพิมพ์ จำแนกตามลักษณะของการไถ่ยืม เพลศ และภูมิลำเนา

ตัวแปร		ประโยชน์ที่ได้รับ		ทำให้มีความรู้	ช่วยให้เห็น	ใช้เวลาว่าง	ทำให้เกิด	ช่วยให้อ่าน	รวม
		กว้างขวาง	ร้อยละ	แนวทางใน	ให้เกิด	ความเพลิดเพลิน	หนังสือได้		
		จำนวน		การประกอบ	ประโยชน์	เพลิน	เร็วและ		
				อาชีพ			คล่องขึ้น		
ลักษณะของ การไถ่ยืม	อุทยาน	จำนวน	35	41	35	26	23	160*	
		ร้อยละ	21.88	25.62	21.88	16.25	14.37	100.00	
	ปกดี	จำนวน	199	81	159	121	116	676*	
		ร้อยละ	29.44	11.98	23.52	17.90	17.16	100.00	
เพลศ	อุทยาน	จำนวน	13	26	14	14	9	76	
		ร้อยละ	17.11	34.21	18.42	18.42	11.84	100.00	
	ปกดี	จำนวน	94	49	80	54	61	338	
		ร้อยละ	27.81	14.49	23.67	15.98	18.05	100.00	
	หนังสือ	จำนวน	22	15	21	12	14	84	
		ร้อยละ	26.19	17.85	25.00	14.29	16.67	100.00	
	ปกดี	จำนวน	105	32	79	67	55	338	
		ร้อยละ	31.07	9.47	23.37	19.82	16.27	100.00	

จำนวนเพลศรวมมีค่ามากกว่าจำนวนที่จับ 125 คน และ 249 คน เพราะสามารถ

ตอบได้มากกว่า 1 ชื่อ

จากตาราง 14 แสดงว่านักเรีบบัณฑิตกลุ่มตัวอย่างคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านนั้นคือ การทำให้มีความรู้กว้างขวางมากที่สุดที่ร้อยละ 27.99

เมื่อจำแนกตามลักษณะของการไถ่เงิน ปรากฏว่า เด็กหูหนวกส่วนมากคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านนั้นคือการช่วยให้เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพที่ร้อยละ 25.62 ส่วนเด็กปกติส่วนมากคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านคือการทำให้มีความรู้กว้างขวางคือ ร้อยละ 29.44

เด็กหูหนวกชายส่วนมากคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านนั้นคือการช่วยให้เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพที่ร้อยละ 34.21 และเด็กปกติชายส่วนมากคิดว่าช่วยทำให้มีความรู้กว้างขวางคือร้อยละ 27.81 ส่วนเด็กหูหนวกหญิงและเด็กปกติหญิงส่วนมากคิดว่าช่วยทำให้มีความรู้กว้างขวางเช่นกัน คือร้อยละ 26.19 และ 31.07

เด็กหูหนวกภาคกลางส่วนมากคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านนั้นคือ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ร้อยละ 34.62 เด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากคิดว่าช่วยให้อ่านหนังสือได้เร็วและคล่องขึ้น ที่ร้อยละ 42.11 เด็กหูหนวกภาคเหนือส่วนมากคิดว่าช่วยให้เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ ที่ร้อยละ 45.61 และเด็กหูหนวกภาคใต้ส่วนมากคิดว่าช่วยทำให้เกิดความเพลิดเพลิน คือร้อยละ 28.12 ส่วนเด็กปกติภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ส่วนมากคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านนั้นคือการทำให้มีความรู้กว้างขวางร้อยละ 30.60, 29.27 และ 28.92 และเด็กปกติภาคเหนือส่วนมากคิดว่าช่วยทำให้มีความรู้กว้างขวางและช่วยให้อ่านหนังสือได้เร็ว ๆ กันที่ร้อยละ 27.03

2.7 ปัญหาที่สำคัญที่สุดในการอ่านสิ่งพิมพ์ของนักเรียน ปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 ปัญหาที่สำคัญที่สุดในการอ่านสิ่งพิมพ์ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของการไถ่ยืม เพศ และภูมิคําเนา

ตัวแปร		ปัญหาในการอ่าน		อ่านช้า	ไม่มีสิ่งพิมพ์	ไม่ชอบ	ไม่มีเวลา	อื่น ๆ	รวม
		อ่านไม่คล่อง	ที่ตรงกับความต้องการ	อ่านหนังสือ	เนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน				
ลักษณะของการไถ่ยืม	หมู่ชนวน	จำนวน	46	20	12	47	-	125	
		ร้อยละ	36.80	16.00	9.60	37.60	-	100.00	
	ปกคิ	จำนวน	54	98	11	102	29	294	
		ร้อยละ	18.37	33.33	3.74	34.69	9.86	100.00	
เพศ	หมู่ชนวน	จำนวน	21	14	6	23	-	64	
		ร้อยละ	32.81	21.88	9.37	35.94	-	100.00	
	ปกคิ	จำนวน	33	48	8	41	14	144	
		ร้อยละ	22.92	33.33	5.55	28.47	9.72	100.00	
	หมู่ชนวน	จำนวน	25	6	6	24	-	61	
		ร้อยละ	40.98	9.84	9.84	39.34	-	100.00	
	ปกคิ	จำนวน	21	50	3	61	15	150	
		ร้อยละ	14.00	33.33	2.00	40.67	10.00	100.00	

ตาราง 15 (ต่อ)

ตัวแปร		ปัญหาในการอ่าน		อ่านซ้ำ	ไม่มีสิ่งพิมพ์	ไม่ชอบ	ไม่มีเวลา	อื่น ๆ	รวม
		อ่าน	ไม่คล่อง	ที่ตรงกับ	ความสนใจ	อ่าน	หนังสือ		
ภูมิภาค	ชนบท	กลาง	จำนวน	17	3	6	12	-	38
			ร้อยละ	44.74	7.69	15.79	31.58	-	100.00
		ตะวันออก	จำนวน	5	5	1	7	-	18
		เฉียงเหนือ	ร้อยละ	27.77	27.77	5.56	38.89	-	100.00
		เหนือ	จำนวน	14	9	1	20	-	44
		ร้อยละ	31.82	20.45	2.27	45.45	-	100.00	
		ใต้	จำนวน	10	3	4	8	-	25
		ร้อยละ	40.00	12.00	16.00	32.00	-	100.00	
	ปกติ	กลาง	จำนวน	23	31	5	36	13	108
			ร้อยละ	21.30	28.70	4.63	33.33	12.04	100.00
		ตะวันออก	จำนวน	3	7	2	14	2	28
		เฉียงเหนือ	ร้อยละ	10.71	25.00	7.14	50.00	7.14	100.00
เหนือ		จำนวน	1	7	1	8	-	17	
	ร้อยละ	5.88	41.18	5.88	47.06	-	100.00		
	ใต้	จำนวน	27	53	3	44	14	141	
	ร้อยละ	19.15	37.59	2.13	31.20	9.93	100.00		
รวม	จำนวน	100	118	23	149	29	419		
	ร้อยละ	23.87	28.16	5.49	35.56	6.92	100.00		

จากตาราง 15 แสดงว่าปัญหาที่สำคัญที่สุดในการอ่านของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างนั้นคือ การไม่มีเวลาเนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงานมากที่สุดคือ ร้อยละ 35.56

เมื่อจำแนกตามลักษณะของการไถ่เรียน ปรากฏว่า เด็กผู้หญิงและเด็กปกติส่วนมากมีปัญหาในการอ่านเหมือนกัน คือ การไม่มีเวลาเนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน ร้อยละ 37.60 และ 34.69

เด็กผู้หญิงชายส่วนมากมีปัญหาในการอ่านคือการไม่มีเวลาเนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน ร้อยละ 35.94 และเด็กปกติชายส่วนมากมีปัญหาในการอ่านเนื่องจากไม่มีสิ่งพิมพ์ที่ตรงกับความสนใจ คือ ร้อยละ 33.33 ส่วนเด็กผู้หญิงหญิงส่วนมากมีปัญหาในการอ่านเนื่องจากการอ่านซ้ำอ่านไม่คล่อง คือ ร้อยละ 40.98 และเด็กปกติหญิงส่วนมากมีปัญหาในการอ่านคือการอ่านก็ไม่มีเวลาเนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน ร้อยละ 40.67

เด็กหญิงภาคกลาง และภาคใต้ส่วนมากมีปัญหาในการอ่านเนื่องจากการอ่านซ้ำอ่านไม่คล่อง คือ ร้อยละ 44.74 และ 40.00 และเด็กหญิงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับเด็กหญิงภาคเหนือส่วนมากมีปัญหาในการอ่านเหมือนกันคือไม่มีเวลาเนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน ร้อยละ 38.89 และ 45.45 ส่วนเด็กปกติภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือส่วนมากมีปัญหาในการอ่านเหมือนกันคือ ไม่มีเวลาเนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน ร้อยละ 33.33, 50.00 และ 47.06 และเด็กปกติภาคใต้ส่วนมากมีปัญหาในการอ่านเนื่องจากไม่มีสิ่งพิมพ์ที่ตรงกับความสนใจ คือ ร้อยละ 37.59

2.8 การจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านของนักเรียน ปรากฏผลดังตาราง 16

ตาราง 16 การจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เหน็บ และภูมิลาเนา

การหาสิ่งพิมพ์มาอ่าน		ตัวแปร	ชื่อ	เข้า	ยืมจาก	ยืมจาก	อื่น ๆ	รวม
					บุคคล ใกล้เคียง	ห้องสมุด ของโรงเรียน		
ลักษณะของ การได้ยิน	หูหนวก	จำนวน	55	19	41	45	1	161*
		ร้อยละ	34.16	11.80	25.47	27.95	0.62	100.00
	ปกติ	จำนวน	159	8	163	152	7	489*
		ร้อยละ	32.25	1.64	33.33	31.08	1.43	100.00
เพ่ง	หูหนวก	จำนวน	25	8	17	24	1	78
		ชาย	ร้อยละ	35.90	10.26	21.79	30.77	1.28
	ปกติ	จำนวน	75	2	78	76	5	236
		ชาย	ร้อยละ	31.78	0.85	33.05	32.20	2.12
	หูหนวก	จำนวน	27	11	24	21	-	83
		หญิง	ร้อยละ	32.53	13.25	28.92	25.30	-
ปกติ	จำนวน	84	6	85	76	2	253	
	หญิง	ร้อยละ	33.20	2.37	33.60	30.04	0.79	100.00

*จำนวนผลรวมมีค่ามากกว่าจำนวนผู้ตอบ 125 คน และ 249 คน เพราะสามารถ

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตาราง 16 (ต่อ)

ตัวแปร	การหาสิ่งพิมพ์มาอ่าน		ชื่อ	เช่า	ยืมจ ก บุคคล ใกล้เคียง	ยืมจาก ห้องสมุด ของโรงเรียน	อื่น ๆ	รวม	
									จำนวน
ภูมิลำเนา	พู หนวก	กลาง	จำนวน	10	1	14	15	1	49
			ร้อยละ	36.73	2.04	28.57	30.61	2.04	100.00
		ตะวันออก	จำนวน	12	1	8	8	-	29
			ร้อยละ	41.38	3.44	27.59	27.59	-	100.00
		เหนือ	จำนวน	19	10	8	15	-	52
		ร้อยละ	36.54	19.23	15.38	28.85	-	100.00	
		ใต้	จำนวน	6	7	11	7	-	31
		ร้อยละ	19.35	22.58	35.48	22.58	-	100.00	
	ปกติ	กลาง	จำนวน	73	5	52	36	3	169
			ร้อยละ	43.20	2.96	30.77	21.30	1.77	100.00
		ตะวันออก	จำนวน	16	-	16	21	2	55
			ร้อยละ	29.09	-	29.09	38.18	3.64	100.00
เหนือ		จำนวน	8	1	10	15	-	34	
	ร้อยละ	23.53	2.94	29.41	44.12	-	100.00		
	ใต้	จำนวน	62	2	85	80	2	231	
	ร้อยละ	26.84	0.87	36.79	34.63	0.87	100.00		
รวม	จำนวน		214	27	204	197	8	650	
	ร้อยละ		32.92	4.15	31.39	30.31	1.23	100.00	

จากตาราง 16 แสดงว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการซื้อมากที่สุดคือร้อยละ 32.92 รองลงมาคือยืมจากบุคคลใกล้ชิดเคียง และยืมจากห้องสมุดโรงเรียนร้อยละ 31.39 และ 30.31 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามลักษณะของการไต่ถาม ปรากฏว่า เด็กผู้หญิงส่วนมากจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการซื้อ ร้อยละ 34.16 และเด็กปกติส่วนมากจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการยืมจากบุคคลใกล้ชิดเคียงร้อยละ 33.33

เด็กผู้ชายส่วนมากจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการซื้อ ร้อยละ 35.90 และเด็กปกติชายส่วนมากจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการยืมจากบุคคลใกล้ชิดเคียง ร้อยละ 33.05 ส่วนเด็กหูหนวกหูฟังส่วนมากจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการยืม ร้อยละ 32.53 และเด็กปกติหญิงส่วนมากจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการยืมจากบุคคลใกล้ชิดเคียง ร้อยละ 33.60

เด็กหูหนวกภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ ส่วนมากจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการซื้อเหมือนกัน คือร้อยละ 36.73, 41.38 และ 36.54 ตามลำดับ และเด็กหูหนวกภาคใต้ส่วนมากจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการยืมจากบุคคลใกล้ชิดเคียง ร้อยละ 35.48 ส่วนเด็กปกติภาคกลางส่วนมากจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการซื้อ ร้อยละ 43.20 เด็กปกติภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือส่วนมากจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการยืมจากห้องสมุดของโรงเรียน คือร้อยละ 38.18 และ 44.12 และเด็กปกติภาคใต้ส่วนมากจัดหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการยืมจากบุคคลใกล้ชิดเคียง คือร้อยละ 36.79

2.๑ การใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนของนักเรียน ปรากฏผลดังตาราง 17

ตาราง 17 การใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของการได้ยืม เพศ และภูมิลำเนา

การใช้บริการห้องสมุด			เคย	ไม่เคย	รวม	
						ตัวแปร
ลักษณะของการได้ยืม	ทูลหนัก	จำนวน	108	17	125	
		ร้อยละ	36.40	13.60	100.00	
	ปกติ	จำนวน	274	20	294	
		ร้อยละ	93.20	6.80	100.00	
เพศ	ทูลหนัก	จำนวน	56	8	64	
		ชาย ร้อยละ	87.50	12.50	100.00	
	ปกติ	จำนวน	130	14	144	
		ชาย ร้อยละ	90.28	9.72	100.00	
	ทูลหนัก	หญิง	จำนวน	52	9	61
		ร้อยละ	85.25	14.75	100.00	
ปกติ	หญิง	จำนวน	144	6	150	
	ร้อยละ	96.00	4.00	100.00		

ตาราง 17 (ต่อ)

		การใช้บริการห้องสมุด		การให้บริการห้องสมุด		
				เกษ	ไม่เกษ	รวม
ตัวแปร						
ภูมิลำเนา	ชุมชน	กลาง	จำนวน	36	2	38
			ร้อยละ	94.74	5.26	100.00
		ตะวันออก	จำนวน	13	5	18
			ร้อยละ	72.22	27.78	100.00
		เหนือ	จำนวน	44	-	44
	ร้อยละ		100.00	-	100.00	
	ใต้	จำนวน	15	10	25	
		ร้อยละ	60.00	40.00	100.00	
	ปกติ	กลาง	จำนวน	89	19	108
			ร้อยละ	82.40	17.60	100.00
ตะวันออก		จำนวน	28	-	28	
		ร้อยละ	100.00	-	100.00	
เหนือ		จำนวน	17	-	17	
	ร้อยละ	100.00	-	100.00		
ใต้	จำนวน	140	1	141		
	ร้อยละ	99.29	0.71	100.00		
รวม		จำนวน	362	37	419	
		ร้อยละ	91.17	8.83	100.00	

จากตาราง 17 แสดงว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเคยใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียนมากที่สุดคือร้อยละ 91.17 และเมื่อจำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เพศ และภูมิลำเนา ปรากฏว่าทุกตัวแปรส่วนมากเคยใช้บริการ เรของห้องสมุดโรงเรียนเช่นกัน

2.10¹ สาเหตุที่นักเรียนใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน ปรากฏผลดังตาราง 18
 ตาราง 18 สาเหตุที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน จำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เพศ และภูมิลำเนา (เฉพาะผู้ที่ตอบว่าเคยใช้บริการ)

สาเหตุที่ใช้บริการ		ครู แนะนำ	เพื่อน ชักชวน	ทราบว่า ห้องสมุด เป็นแหล่งรวม หนังสือ	ต้องการ หา ความรู้	อื่น ๆ	รวม	
								จำนวน
ตัวแปร	ลักษณะของ การได้ยิน	หูหนวก	จำนวน 25	40	30	43	-	138*
		ร้อยละ 18.11	28.99	21.74	31.16	-	100.00	
	ปกติ	จำนวน 67	68	88	213	28	464*	
	ร้อยละ 14.43	14.66	18.97	45.91	6.03	100.00		
เพศ	ชาย	จำนวน 6	21	15	22	-	64	
		ร้อยละ 9.37	32.81	23.44	34.38	-	100.00	
	ปกติ	จำนวน 39	41	45	97	11	233	
	ร้อยละ 16.74	17.60	19.31	41.63	4.72	100.00		
	หญิง	จำนวน 19	19	15	21	-	74	
		ร้อยละ 25.60	25.68	20.27	28.37	-	100.00	
	ปกติ	จำนวน 28	27	43	116	17	231	
		ร้อยละ 12.12	11.69	18.61	50.22	7.36	100.00	

* จำนวนประชากร มีค่ามากกว่าจำนวนผู้ตอบ 100 คน และ 274 คน เพราะผู้ที่เคย
 ใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียนสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตาราง 18 (ต่อ)

ตัวแปร		สาเหตุที่ใช้บริการ		ครู แนะนำ	เพื่อน ชักชวน	ทราบว่าเป็นแหล่ง รวมหนังสือ	ต้องการ หา ความรู้	อื่น ๆ	รวม
ภูมิลำเนา	ชุมชน	กลาง	จำนวน	14	7	7	23	-	51
			ร้อยละ	27.45	13.73	13.73	45.09	-	100.00
		ตะวันออก	จำนวน	4	5	2	2	-	13
			ร้อยละ	30.77	38.46	15.38	15.38	-	100.00
		เหนือ	จำนวน	2	23	14	11	-	50
		ร้อยละ	4.00	46.00	28.00	22.00	-	100.00	
		ใต้	จำนวน	5	5	7	7	-	24
		ร้อยละ	20.83	20.83	29.17	29.17	-	100.00	
	ปกติ	กลาง	จำนวน	11	13	32	68	14	138
			ร้อยละ	7.97	9.42	23.19	49.28	10.14	100.00
		ตะวันออก	จำนวน	11	12	9	25	4	61
			ร้อยละ	18.03	19.67	14.76	40.98	6.56	100.00
เหนือ		จำนวน	5	2	3	13	3	26	
	ร้อยละ	19.23	7.69	11.54	50.00	11.54	100.00		
	ใต้	จำนวน	40	41	44	107	7	239	
	ร้อยละ	16.74	17.15	18.41	44.77	2.93	100.00		
รวม	จำนวน		92	108	118	256	28	602	
	ร้อยละ		15.23	17.94	19.60	42.52	- .65	100.00	

จากตาราง 18 แสดงว่าสาเหตุที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียนเนื่องจากต้องการหาความรู้มากที่สุดคือร้อยละ 42.52 รองลงมาคือทราบว่าห้องสมุดเป็นแหล่งรวมหนังสือ และเพื่อนชักชวน ร้อยละ 19.60 และ 17.94 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามลักษณะของการไต่ถาม และเพศ ปรากฏว่า ทั้งสองตัวแปรมีสาเหตุของการเข้าใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียนเนื่องจากต้องการหาความรู้เป็นส่วนมากเช่นกัน

เมื่อจำแนกตามภูมิภาคปรากฏว่า เด็กุหนวภาคกลางส่วนมากมีสาเหตุของการเข้าใช้บริการห้องสมุดเนื่องจากต้องการหาความรู้ ร้อยละ 45.09 เด็กุหนวภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ส่วนมากมีสาเหตุของการเข้าใช้บริการห้องสมุดเนื่องจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 38.46 และ 46.00 ตามลำดับ และเด็กุหนวภาคใต้ส่วนมากมีสาเหตุของการเข้าใช้บริการห้องสมุดเนื่องจากต้องการหาความรู้และทราบว่าห้องสมุดเป็นแหล่งรวมหนังสือเท่า ๆ กัน คือร้อยละ 29.17 ส่วนเด็กุหนวภาคส่วนมากมีสาเหตุของการเข้าใช้บริการห้องสมุดเนื่องจากต้องการหาความรู้ เช่นเดียวกัน

๒.๑๑ สาเหตุที่นักเรียนไม่ใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน ปรากฏผล

ตั้งตาราง 19

ตาราง 19 สาเหตุที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างไม่ใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน จำแนกตามลักษณะของการไต่ถาม เพศ และภูมิลำเนา (เฉพาะผู้ที่ตอบว่าไม่เคยใช้บริการ)

ตัวแปร	สาเหตุที่ไม่ใช้บริการ		ไม่ทราบว่าห้องสมุดมีประโยชน์อย่างไร	ไม่ชอบครู บรรณาธิการ	ไม่มีเวลาพอ	ห้องสมุดไม่มีสิ่งดึงดูดความสนใจ	อื่น ๆ	รวม
	พหุคูณ	จำนวน						
ลักษณะของการไต่ถาม	พหุคูณ	จำนวน	3	-	9	6	-	18*
		ร้อยละ	16.67	-	50.00	33.33	-	100.00
การไต่ถาม	ปกติ	จำนวน	1	3	13	9	2	28*
		ร้อยละ	3.57	10.71	46.43	32.14	7.14	100.00
เพศ	ชาย	จำนวน	2	-	2	4	-	8
		ร้อยละ	25.00	-	25.00	50.00	-	100.00
	ชาย	จำนวน	-	1	8	8	2	19
		ร้อยละ	-	5.26	42.10	42.10	10.53	100.00
	หญิง	จำนวน	1	-	7	2	-	10
		ร้อยละ	10.00	-	70.00	20.00	-	100.00
หญิง	จำนวน	1	2	5	1	-	9	
	ร้อยละ	11.11	22.22	55.56	11.11	-	100.00	

* จำนวนโดยรวมมีค่ามากกว่าจำนวนผู้ตอบ 17 คน และ 20 คน เพราะผู้ที่ ไม่เคย

เข้าใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียนสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตาราง 19 (ต่อ)

ตัวแปร		สาเหตุที่ไม่ใช้บริการ		ไม่ทราบว่า ห้องสมุดให้ ประโยชน์ อย่างไร	ไม่ชอบ ครู บรรณารักษ์	ไม่มี เวลาพอ	ห้องสมุด ไม่มีสิ่ง ดึงดูด ความสนใจ	อื่น ๆ	รวม
ภูมิลำเนา	ชุมชน	กลาง	จำนวน	1	-	-	1	-	2
			ร้อยละ	50.00	-	-	50.00	-	100.00
		ตะวันออก	จำนวน	-	-	3	2	-	5
			ร้อยละ	-	-	60.00	40.00	-	100.00
		เหนือ	จำนวน	-	-	-	-	-	-
		ร้อยละ	-	-	-	-	-	-	
		ใต้	จำนวน	2	-	6	3	-	11
		ร้อยละ	18.18	-	54.55	27.27	-	100.00	
	ปกติ	กลาง	จำนวน	1	2	12	9	2	26
			ร้อยละ	3.85	7.69	46.15	34.62	7.69	100.00
ตะวันออก		จำนวน	-	-	-	-	-	-	
		ร้อยละ	-	-	-	-	-	-	
เหนือ		จำนวน	-	-	-	-	-	-	
	ร้อยละ	-	-	-	-	-	-		
	ใต้	จำนวน	-	1	1	-	-	2	
	ร้อยละ	-	50.00	50.00	-	-	-	100.00	
รวม	จำนวน		4	3	22	15	2	46	
	ร้อยละ		8.69	5.52	47.83	32.61	4.35	100.00	

จากตาราง 19 แสดงว่าสาเหตุที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างไม่เข้าใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียนเนื่องจากไม่มีเวลาพอมากที่สุดคือร้อยละ 47.83 รองลงมาคือห้องสมุดไม่มีสิ่งดึงดูดความสนใจ และไม่ทราบว่าห้องสมุดให้ประโยชน์อย่างไร ร้อยละ 32.61 และ 8.69 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามลักษณะของการใต้ดิน ปรากฏว่า ทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กปกติส่วนมากมีสาเหตุของการไม่เข้าใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียนเหมือนกันคือเนื่องจากไม่มีเวลาพอ ร้อยละ 50.00 และ 46.43 ตามลำดับ

เด็กผู้หญิงชายส่วนมากมีสาเหตุของการไม่เข้าใช้บริการห้องสมุดเนื่องจากห้องสมุดไม่มีสิ่งดึงดูดความสนใจ ร้อยละ 50.00 และเด็กปกติชายส่วนมากมีสาเหตุของการไม่เข้าใช้บริการห้องสมุดเนื่องจากห้องสมุดไม่มีสิ่งดึงดูดความสนใจ และไม่มีเวลาพอเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 42.10 ส่วนเด็กผู้หญิง และเด็กปกติหญิงส่วนมากมีสาเหตุของการไม่เข้าใช้บริการห้องสมุดเหมือนกัน คือเนื่องจากไม่มีเวลาพอ ร้อยละ 70.00 และ 55.56 ตามลำดับ

เด็กหญิงภาคกลางมีสาเหตุของการไม่เข้าใช้บริการห้องสมุดเนื่องจากห้องสมุดไม่มีสิ่งดึงดูดความสนใจและไม่ทราบว่าห้องสมุดให้ประโยชน์อย่างไร เท่า ๆ กัน คือร้อยละ 50.00 เด็กหญิงภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้มีสาเหตุของการไม่เข้าใช้บริการห้องสมุดเหมือนกัน คือเนื่องจากไม่มีเวลาพอ ร้อยละ 60.00 และ 54.55 ตามลำดับ และเด็กหญิงภาคเหนือไม่มีผู้ที่ไม่เคยเข้าใช้บริการของห้องสมุด ส่วนเด็กปกติภาคกลางส่วนมากมีสาเหตุของการไม่เข้าใช้บริการห้องสมุดเนื่องจากไม่มีเวลาพอ ร้อยละ 46.15 เด็กปกติภาคใต้มีสาเหตุของการไม่เข้าใช้บริการห้องสมุดเนื่องจากไม่มีเวลาพอและไม่ชอบอุปกรณ์ที่เท่ากันคือร้อยละ 50.00 และเด็กปกติภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคเหนือไม่มีผู้ที่ไม่เคยเข้าใช้บริการของห้องสมุด

2.12 ความต้องการของนักเรียนที่จะรับบริการจากห้องสมุดของโรงเรียน

ปรากฏผลดังตาราง 20

ตาราง 20 ความต้องการของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่จะรับบริการจากห้องสมุดของโรงเรียน จำแนกตามลักษณะของการไต่ถาม เหนือ และภูมิลำเนา

ตัวแปร	ความต้องการ รับบริการ		แนะนำ การใช้ ห้องสมุด	แนะนำ หนังสือ ใหม่	จัดนิทรรศการ เรื่องราว ที่น่าสนใจ	ช่วยกันกว่า ตอบคำถาม เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้	อื่น ๆ	รวม
	ลักษณะของ การไต่ถาม	หูหนวก	จำนวน	25	62	32	38	-
ร้อยละ			15.92	39.49	20.38	24.20	-	100.00
ปกติ		จำนวน	81	121	169	135	7	513*
		ร้อยละ	15.79	23.59	32.94	26.32	1.36	100.00
เพศ	หูหนวก	จำนวน	10	36	8	19	-	73
		ชาย	ร้อยละ	13.70	49.31	10.96	26.03	-
	ปกติ	จำนวน	46	62	79	63	5	255
		ชาย	ร้อยละ	18.04	24.31	30.98	24.71	1.96
	หูหนวก	จำนวน	15	26	24	19	-	84
		หญิง	ร้อยละ	17.86	30.95	28.57	22.62	-
ปกติ	จำนวน	35	59	90	72	2	258	
	หญิง	ร้อยละ	13.57	22.87	34.88	27.91	0.77	100.00

*จำนวนผลรวมมีค่ามากกว่าจำนวนผู้ตอบ 125 คน และ 294 คน เพราะจําพวก
ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตาราง 20 (ต่อ)

ตัวแปร		ความต้องการ รับบริการ		แนะนำ การใช้ ห้องสมุด	แนะนำ หนังสือ ใหม่	จัดนิทรรศการ เรื่องราว ที่น่าสนใจ	ช่วยกันคว่ำ ตอบคำถาม เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้	อื่น ๆ	รวม	
		กลาง	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มิลำเนา	ชุมชน	กลาง	จำนวน	14	9	14	14	-	51	
			ร้อยละ	27.45	17.65	27.45	27.45	-	100.00	
		ตะวันออก	จำนวน	-	9	7	7	-	23	
			ร้อยละ	-	39.13	30.43	30.43	-	100.00	
		เหนือ	จำนวน	9	27	5	11	-	52	
		ร้อยละ	17.31	51.92	9.62	21.15	-	100.00		
		ใต้	จำนวน	2	17	6	6	-	31	
		ร้อยละ	6.45	54.84	19.35	19.35	-	100.00		
	ปกติ	กลาง	จำนวน	30	42	59	53	3	187	
		ร้อยละ	16.01	22.46	31.55	28.34	1.60	100.00		
		ตะวันออก	จำนวน	5	15	14	19	3	56	
		ร้อยละ	8.95	26.78	25.00	33.93	5.36	100.00		
		เหนือ	จำนวน	7	6	9	8	-	30	
		ร้อยละ	23.33	20.00	30.00	26.67	-	100.00		
		ใต้	จำนวน	39	50	37	55	1	240	
		ร้อยละ	16.25	24.17	36.25	22.92	0.41	100.00		
รวม		จำนวน	106	183	201	173	7	670		
		ร้อยละ	15.82	27.31	30.00	25.82	1.04	100.00		

จากการาง 20 แสดงว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างต้องการให้ห้องสมุดโรงเรียน
บริการจัดนิทรรศการเรื่องราวที่น่าสนใจมากที่สุด ก้อย้อยละ 30.00 รองลงมาคือบริการ
แนะนำหนังสือใหม่ และช่วยค้นคว้าตอบคำถามเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ร้อยละ 27.31 และ
25.82 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามลักษณะของการได้ดิบ ปรากฏว่าเด็กผู้หญิงส่วนมากต้องการให้
ห้องสมุดโรงเรียนจัดบริการแนะนำหนังสือใหม่ ก้อย้อยละ 39.49 ส่วนเด็กปกติส่วนมาก
ต้องการให้จัดนิทรรศการเรื่องราวที่น่าสนใจ ก้อย้อยละ 32.94

เด็กผู้หญิงชายส่วนมากต้องการให้ห้องสมุดโรงเรียนจัดบริการแนะนำหนังสือใหม่
ร้อยละ 49.31 และเด็กปกติชายส่วนมากต้องการให้จัดนิทรรศการเรื่องราวที่น่าสนใจ
ร้อยละ 30.98 ส่วนเด็กผู้หญิงส่วนมากต้องการให้จัดบริการแนะนำหนังสือใหม่
ร้อยละ 30.95 และเด็กปกติหญิงส่วนมากต้องการให้จัดนิทรรศการเรื่องราวที่น่าสนใจ
ร้อยละ 34.88

เด็กหญิงภาคกลางส่วนมากต้องการให้ห้องสมุดโรงเรียนจัดบริการแนะนำการใช้
ห้องสมุด จัดนิทรรศการเรื่องราวที่น่าสนใจและช่วยค้นคว้าตอบคำถามเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
เท่า ๆ กัน คือร้อยละ 27.45 และเด็กหญิงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และ
ภาคใต้ส่วนมากต้องการให้จัดบริการแนะนำหนังสือใหม่ เช่นเดียวกัน ก้อย้อยละ 39.13,
51.92 และ 54.84 ตามลำดับ ส่วนเด็กปกติภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ส่วนมาก
ต้องการให้จัดนิทรรศการเรื่องราวที่น่าสนใจ เช่นเดียวกัน คือร้อยละ 31.55, 30.00
และ 36.25 ตามลำดับ และเด็กปกติภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากต้องการให้จัดบริการ
ช่วยค้นคว้าตอบคำถามเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ร้อยละ 33.93

ตอนที่ 3 ผลของการเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือ
ของนักเรียนใน 5 กลุ่มวิชา ก็คือกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา
วิชาพัฒนาคุณภาพ และวิชาการงานและอาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะของการได้ยืม เพศ
และภูมิภาคนี้ ปรากฏผลดังนี้

ผลของการเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือของนักเรียน
จำแนกตามลักษณะวงวงการได้ยืม ปรากฏผลดังตาราง 21

ตาราง 21 การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ

ความสนใจในการอ่าน จำแนกตามกลุ่มวิชา	เด็กหูหนวก			เด็กปกติ			Z
	N	\bar{x}	s^2	N	\bar{x}	s^2	
วิชาภาษา	125	2.72	0.31	294	3.38	0.28	-11.14**
วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์	125	3.05	0.61	294	3.47	0.37	- 5.51**
วิชาสังคมศึกษา	125	2.99	0.64	294	3.45	0.39	- 5.79**
วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ	125	3.01	0.56	294	3.47	0.39	- 6.11**
วิชาการงานและอาชีพ	125	2.99	0.62	294	3.05	0.44	- 0.66

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 แสดงว่า เด็กหูหนวกกับเด็กปกติมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ เด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาดังกล่าวแตกต่างกับเด็กปกติ โดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับตงมกีฐานในข้อ 1

เด็กหูหนวกกับเด็กปกติมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เด็กหูหนวกกับเด็กปกติมีความสนใจในการอ่านหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือระหว่างเด็กหูหนวก
กับเด็กปกติ จำแนกตามเพศ ปรากฏผลดังตาราง 22 - 24

ตาราง 22 การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ
ระหว่างเด็กหูหนวกชายกับเด็กปกติชาย

ความสนใจในการอ่าน จำแนกตามกลุ่มวิชา	เด็กหูหนวกชาย			เด็กปกติชาย			Z
	N	\bar{x}	s^2	N	\bar{x}	s^2	
วิชาภาษา	64	2.70	0.25	144	3.23	0.30	- 6.95**
วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์	64	3.07	0.63	144	3.57	0.38	- 4.52**
วิชาสังคมศึกษา	64	2.39	0.53	144	3.46	0.39	- 5.44**
วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ	64	2.96	0.46	144	3.45	0.45	- 4.82**
วิชาการงานและอาชีพ	64	2.95	0.53	144	3.06	0.50	- 1.18

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 แสดงว่า เด็กหูหนวกชายกับเด็กปกติชายมีความสนใจในการอ่าน
ต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา
และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ เด็กหูหนวก
ชายมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทหนังสือในกลุ่มวิชาดังกล่าวแตกต่างกับเด็กปกติชาย
โดยที่เด็กหูหนวกชายมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อ 2

เด็กหูหนวกชายกับเด็กปกติชายมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือใน
กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เด็กหูหนวกชาย
กับเด็กปกติชายมีความสนใจในการอ่านหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 23 การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ
ระหว่างเด็กอนุบาลหญิงกับเด็กปกติหญิง

ความสนใจในการอ่าน จำแนกตามกลุ่มวิชา	เด็กอนุบาลหญิง			เด็กปกติหญิง			z
	N	\bar{x}	s^2	N	\bar{x}	s^2	
วิชาภาษา	61	2.75	0.39	150	3.52	0.23	- 8.68**
วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์	61	3.00	0.60	150	3.36	0.33	- 3.32**
วิชาสังคมศึกษา	61	3.09	0.75	150	3.44	0.38	- 2.91**
วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ	61	3.05	0.67	150	3.49	0.32	- 3.82**
วิชาการงานและอาชีพ	61	3.06	0.71	150	3.03	0.38	0.19

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 แสดงว่าเด็กอนุบาลหญิงกับเด็กปกติหญิงมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ เด็กอนุบาลหญิงมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทหนังสือในกลุ่มวิชาดังกล่าวแตกต่างกับเด็กปกติหญิง โดยที่เด็กอนุบาลหญิงมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3

เด็กอนุบาลหญิงกับเด็กปกติหญิงมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เด็กอนุบาลหญิงกับเด็กปกติหญิงมีความสนใจในการอ่านหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 24 การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ
ระหว่างเด็กหูหนวกชายกับเด็กหูหนวกหญิง

ความสนใจในการอ่าน จำแนกตามกลุ่มวิชา	เด็กหูหนวกชาย			เด็กหูหนวกหญิง			Z
	N	\bar{F}	S^2	N	\bar{X}	S^2	
วิชาภาษา	64	2.70	0.25	61	2.74	0.39	- 0.47
วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์	64	3.07	0.63	61	3.00	0.06	0.52
วิชาสังคมศึกษา	64	2.89	0.53	61	3.09	0.75	- 1.39
วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ	64	2.96	0.46	61	3.05	0.67	- 0.62
วิชาการงานและอาชีพ	64	2.93	0.53	61	3.06	0.71	- 0.91

จากตาราง 24 แสดงว่า เด็กหูหนวกชายกับเด็กหูหนวกหญิงมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ และวิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เด็กหูหนวกชายกับเด็กหูหนวกหญิงมีความสนใจในการอ่านหนังสือในกลุ่มวิชาดังกล่าวไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4

ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ จำแนกตามภูมิภาคตามภูมิสำเนา บราภูฏานครั้งที่ 25 - 28

ตาราง 25 การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคกลาง

ภาคกลาง ความสนใจในการอ่าน	เด็กหูหนวก			เด็กปกติ			t
	N	\bar{x}	s^2	N	\bar{y}	s^2	
วิชาภาษา	38	2.76	0.52	108	3.53	0.25	- 6.08 ^{**}
วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์	38	3.02	0.78	108	3.48	0.39	- 2.95 ^{**}
วิชาสังคมศึกษา	38	2.89	0.64	108	3.53	0.34	- 4.59 ^{**}
วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ	38	2.98	0.55	108	3.57	0.38	- 4.36 ^{**}
วิชาการงานและอาชีพ	38	2.99	0.53	108	3.09	0.42	- 0.75

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 25 แสดงว่า เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคกลางมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคกลางมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทหนังสือในกลุ่มวิชาดังกล่าวแตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 5

เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคกลางมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคกลางมีความสนใจในการอ่านหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ
ระหว่างเด็กหูหนวกกับ เด็กปกติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ความสนใจในการอ่าน	เด็กหูหนวก			เด็กปกติ			t
	N	\bar{x}	s^2	N	\bar{x}	s^2	
วิชาภาษา	18	3.19	0.30	28	3.34	0.16	- 1.07
วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์	18	3.23	0.27	28	3.46	0.33	- 1.37
วิชาสังคมศึกษา	18	3.31	0.24	28	3.37	0.28	- 0.39
วิชาพัฒนบุคลิกภาพ	18	3.08	0.22	28	3.24	0.33	- 1.00
วิชาการงานและอาชีพ	18	3.24	0.32	28	2.88	0.21	2.37*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงว่า เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสนใจในกรอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาดังกล่าว ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 5

เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสนใจในการอ่านหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านมากกว่า

ตาราง 27 การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ระหว่างเด็กหูหนวก กับ เด็กปกติในภาคเหนือ

ภาคเหนือ ความสนใจในการอ่าน	เด็กหูหนวก			เด็กปกติ			t
	n	\bar{x}	s^2	N	\bar{x}	s^2	
วิชาภาษา	44	2.55	0.08	17	3.05	0.16	- 4.73**
วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์	44	2.39	0.67	17	3.27	0.25	- 2.19*
วิชาสังคมศึกษา	44	2.66	0.39	17	3.23	0.12	- 4.56**
วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ	44	2.75	0.29	17	3.30	0.21	- 4.06**
วิชาการงานและอาชีพ	44	2.60	0.30	17	2.92	0.25	- 2.18*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงว่า เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคเหนือมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคเหนือมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาทั้งกล่าวแตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อ 5

ตาราง 28 การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคใต้

ภาคใต้ ความสนใจในการอ่าน	เด็กหูหนวก			เด็กปกติ			t
	N	\bar{x}	s^2	N	\bar{x}	s^2	
วิชาภาษา	25	2.63	0.22	141	3.31	0.31	- 6.49**
วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์	25	3.15	0.49	141	3.47	0.38	- 2.18*
วิชาสังคมศึกษา	25	3.49	0.92	141	3.43	0.47	0.28
วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ	25	3.45	1.04	141	3.47	0.41	- 0.07
วิชาการงานและอาชีพ	25	3.51	1.01	141	3.06	0.52	2.11*

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงว่า เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคใต้มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคใต้มีความสนใจในการอ่านหนังสือในกลุ่มวิชาทั้งกล่าวแตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่าในกลุ่มวิชาภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ และมีความสนใจในการอ่านมากกว่าในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 5

เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคใต้มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาสังคมศึกษาและกลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เด็กหูหนวกกับเด็กปกติในภาคใต้มีความสนใจในการอ่านหนังสือในกลุ่มวิชาทั้งกล่าวไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ของเด็กหูหนวก ซึ่งอยู่ต่างภูมิภาคต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 29 การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ของเด็กหูหนวก ซึ่งอยู่ต่างภูมิภาคต่าง ๆ

ความสนใจในการอ่าน ในกลุ่มวิชา	แหล่งวางแปรรวม	df	SS	MS	F
วิชาภาษา	ระหว่างกลุ่ม	3	1088.44	362.81	6.73**
	ภายในกลุ่ม	121	6520.25	53.89	
วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์	ระหว่างกลุ่ม	3	480.47	160.16	1.03
	ภายในกลุ่ม	121	18892.63	156.14	
วิชาสังคมศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	5881.12	1960.37	8.12**
	ภายในกลุ่ม	121	29217.16	241.45	
วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3	2312.56	770.85	5.23**
	ภายในกลุ่ม	121	17837.~7	147.42	
วิชาการทำงานและอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	2826.95	942.32	9.33**
	ภายในกลุ่ม	121	12215.~1	100.95	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$F_{.01} (3, 125) = 3.94$$

จากตาราง 29 แสดงว่า

1. เด็กหูหนวกซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาถิ่น มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาสังคมศึกษา วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ และวิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ เด็กหูหนวกซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาถิ่น มีความสนใจในการอ่านหนังสือในกลุ่มวิชาดังกล่าว แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อ 6 และเพื่อทดสอบว่าค่าเฉลี่ยของภาคใบบ้างที่แตกต่างกัน จึงใช้วิธีทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ นิวแมน คูลส์ ดังปรากฏในตาราง 30 - 33

2. เด็กหูหนวกซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาถิ่น มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เด็กหูหนวกซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาถิ่นมีความสนใจในการอ่านหนังสือในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่ม
 วิชาภาษาของเด็กहुหนวก ซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาเป็นรายคู่

ภูมิลำเนา		เหนือ	ใต้	กลาง	ตะวันออก- เฉียงเหนือ
	ค่าเฉลี่ย	35.73	36.84	38.66	44.72
เหนือ	35.73	-	1.11	2.93	8.99**
ใต้	36.84		-	1.82	7.88**
กลาง	38.66			-	6.06*
ตะวันออก- เฉียงเหนือ	44.72				-
r			2	3	4
q.95 (r, 121)			2.80	3.36	3.69
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q.95 (r, 121)		3.92	4.70	5.17
q.99 (r, 121)			3.70	4.20	4.50
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q.99 (r, 121)		5.18	5.88	6.30

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงว่า เด็กหูหนวกภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่ม วิชาภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเด็กหูหนวกภาคกลางกับภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กหูหนวกภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคกลาง ส่วนเด็กหูหนวก ภาคเหนือกับภาคใต้ ภาคเหนือกับภาคกลาง และภาคใต้กับภาคกลาง มีความสนใจในการอ่าน ต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ มี ความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 31 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่ม
วิชาสังคมศึกษา ของเด็กทุกคน ซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาเป็นรายคู่

ภูมิลำเนา		เหนือ	กลาง	ตะวันออก- เฉียงเหนือ	ใต้
	ค่าเฉลี่ย	55.82	60.61	69.50	73.28
เหนือ	55.82	-	4.79	13.68**	17.46**
กลาง	60.61		-	8.89	12.67*
ตะวันออก- เฉียงเหนือ	69.50			-	3.78
ใต้	73.28				-
r			2	3	4
q.95 (r, 121)			2.80	3.36	3.69
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$ q.95 (r, 121)			8.27	9.93	10.90
q.99 (r, 121)			3.70	4.20	4.50
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$ q.99 (r, 121)			10.93	12.41	13.30

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงว่า เด็กหูหนวกภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาสังคมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเด็กหูหนวกภาคกลางกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เด็กหูหนวกภาคใต้มีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กหูหนวกภาคเหนือและภาคกลาง และเด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กหูหนวกภาคเหนือ ส่วนเด็กหูหนวกภาคเหนือกับภาคกลาง ภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือมีความสนใจในการอ่าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่ม
วิชาพัฒนาศิลปะของเด็กหุนววก ซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาเป็นรายคู่

ภูมิลำเนา		เหนือ	กลาง	ตะวันออก- เฉียงเหนือ	ใต้
	ค่าเฉลี่ย	46.68	50.66	52.28	58.64
เหนือ	46.68	-	3.98	5.6	11.96**
กลาง	50.66		-	1.62	7.98
ตะวันออก- เฉียงเหนือ	52.28			-	6.36
ใต้	58.64				-
r			2	3	4
q.99 (r, 121)			3.70	4.20	4.50
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$ q.99 (r, 121)			8.54	9.70	10.39

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 32 แสดงว่า เด็กหุนววกภาคเหนือกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาพัฒนาศิลปะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่เด็กหุนววกภาคใต้มีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กหุนววกภาคเหนือ ส่วนเด็กหุนววกภาคเหนือกับภาคกลาง ภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางกับภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาพัฒนาศิลปะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ มีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่ม
วิชาการงานและอาชีพของเด็กหุนวุก ซึ่งอยู่ต่างภูมิลำเนาเป็นรายคู่

ภูมิลำเนา		เหนือ	กลาง	ตะวันออก- เฉียงเหนือ	ใต้
		ค่าเฉลี่ย	36.45	41.90	45.39
เหนือ ⁷	36.45	-	5.45*	8.94**	12.67**
กลาง	41.90		-	3.49	7.22*
ตะวันออก- เฉียงเหนือ	45.39			-	3.73
ใต้					-
r			2	3	4
q.95 (r, 121)			2.80	3.36	3.69
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$ q.95 (r, 121)			5.35	6.42	7.05
q.99 (r, 121)			3.70	4.20	4.50
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$ q.99 (r, 121)			7.07	8.02	8.59

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 แสดงว่า เด็กหูหนวกภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเด็กหูหนวกภาคเหนือกับภาคกลาง ภาคกลางกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เด็กหูหนวกภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง มีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กหูหนวกภาคเหนือ และเด็กหูหนวกภาคใต้มีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กหูหนวกภาคกลาง ส่วนเด็กหูหนวกภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินี้คือ มีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพการอ่านของเด็กหูหนวกและเด็กปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ โดยจำแนกตามลักษณะของการได้ยิน เพศ และภูมิลำเนา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือเด็กหูหนวกจำนวน 152 คน เด็กปกติจำนวน 346 คน ที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ของโรงเรียนทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 1 ฉบับ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอนคือ
 - 2.1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการอ่านของนักเรียน
 - 2.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียน
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยที่การเก็บข้อมูลเด็กหูหนวกจะขอความร่วมมือกับครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนช่วยอธิบายภาษามือตามข้อความในแบบสอบถามให้นักเรียนทราบแล้วให้นักเรียนตอบส่วนเด็กปกติจะขอความร่วมมือกับครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนให้ช่วยเก็บข้อมูลให้ โดยเริ่มเก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2529 เสร็จเรียบร้อยวันที่ 26 กันยายน 2529 ปรากฏว่าแบบสอบถามของเด็กหูหนวกจำนวน 152 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ 125 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.24 และแบบสอบถามของเด็กปกติจำนวน 346 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ 294 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.96

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หากำร้อยละเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน และสภาพการอ่านของนักเรียนตามตัวแปรอิสระคือ ประเภทของเก๊ก เพศ และภูมิลำเนา

4.2 เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของเด็กหูหนวกกับเด็กปกติตามตัวแปรลักษณะของการได้ยิน และเพศ ในสมมติฐานข้อ 1 - 4 โดยใช้ z - test

4.3 เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของเด็กหูหนวกกับเด็กปกติตามตัวแปรภูมิลำเนา ในสมมติฐานข้อ 5 โดยใช้ t - test (independent) และ t - test (Pooled variance)

4.4 เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านระหว่างเด็กหูหนวกที่อยู่ต่างภูมิลำเนา กัน ในสมมติฐานข้อ 6 โดยใช้ ANOVA และใช้วิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls Method) เพื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในกรณีที่เหมาะสม

ผลของการศึกษาค้นคว้า

1. เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน

นักเรียนโดยส่วนรวมคือทั้งเด็กหูหนวกและเด็กปกติส่วนมากจะมีอายุ 14 ปี บิดาและมารดาประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ ทำสวน และสีจำนวนพี่น้องโดยเฉลี่ย 3 คน

เมื่อพิจารณารายละเอียดส่วนตัวระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติพบว่า อายุโดยเฉลี่ยเด็กหูหนวกส่วนใหญ่จะมากกว่าเด็กปกติ บิดาและมารดาของเด็กหูหนวกและเด็กปกติส่วนมากจะประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ ทำสวน เช่นกัน และเด็กหูหนวกส่วนมากมีจำนวนพี่น้อง 3 คน มากเท่ากับที่มีพี่น้อง 4 คน ส่วนเด็กปกติส่วนมากมีจำนวนพี่น้อง 3 คน

2. สภาพการอ่านในชีวิตประจำวันของเด็กนักเรียน

นักเรียนโดยส่วนรวมคือทั้งเด็กหูหนวกและเด็กปกติส่วนมากชอบอ่านหนังสือพิมพ์ แต่จะมีสภาพการอ่านที่ไม่แน่นอนโดยจะอ่านครั้งละ 15 นาที ในวันปิดเรียนที่บ้านของตนเอง นักเรียนคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านคือการทำให้มีความรู้กว้างขวางขึ้น แต่ปัญหาในการอ่านก็คือไม่มีเวลา เนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน การจัดหาถึงพิมพ์มาอ่านนั้นนักเรียน

ส่วนมากจะจัดหาโดยวิธีซื้อ และนักเรียนเคยเข้าใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียนมากที่สุดถึงร้อยละ 91.17 มีเพียงส่วนน้อยที่ไม่เคยเข้าใช้บริการคือเพียงร้อยละ 8.83 การที่นักเรียนเข้าใช้บริการของห้องสมุดมากนั้นก็เนื่องจากต้องการหาความรู้ และที่ไม่เข้าใช้บริการก็เนื่องจากไม่มีเวลาพอ เกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนที่จะรับบริการจากห้องสมุดนั้นพบว่า นักเรียนต้องการให้ห้องสมุดบริการจัดกิจกรรมการเรื่องราวที่น่าสนใจมากที่สุด

2.1 เมื่อพิจารณาสภาพการอ่านในชีวิตประจำวันของนักเรียนโดยจำแนกตามลักษณะของการได้ยืมคือ เด็กผู้หญิงกับเด็กปกติพบว่า สภาพการอ่านระหว่างเด็กผู้หญิงและเด็กปกติเหมือนกับสภาพการอ่านของเด็กนักเรียนโดยรวม 4 ด้าน คือ ปัญหาในการอ่าน การใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน สาเหตุที่ใช้บริการของห้องสมุด และสาเหตุที่ไม่ใช้บริการของห้องสมุด มีกรณีที่แตกต่างกัน 6 ด้าน คือ

2.1.1 ด้านสิ่งพิมพ์ที่อ่าน เด็กผู้หญิงส่วนมากชอบอ่านหนังสือพิมพ์ ส่วนเด็กปกติส่วนมากชอบอ่านหนังสืออ่านเล่นทั่ว ๆ ไป

2.1.2 ด้านความถี่ในการอ่าน เด็กผู้หญิงส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง ส่วนเด็กปกติส่วนมากมีเวลาการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ไม่แน่นอน

2.1.3 ด้านเวลาที่ใช้อ่านแต่ละครั้ง เด็กผู้หญิงส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 15 นาที ส่วนเด็กปกติส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 30 นาที

2.1.4 ด้านช่วงเวลาี่อ่าน เด็กผู้หญิงส่วนมากชอบอ่านสิ่งพิมพ์ในวันปิดเรียน ส่วนเด็กปกติส่วนมากชอบอ่านสิ่งพิมพ์ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน

2.1.5 ด้านสถานที่อ่าน เด็กผู้หญิงส่วนมากชอบอ่านสิ่งพิมพ์ที่โรงเรียน ส่วนเด็กปกติส่วนมากชอบอ่านสิ่งพิมพ์ที่บ้านของตนเอง

2.1.6 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน เด็กผู้หญิงส่วนมากคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านสิ่งพิมพ์ คือ การช่วยให้เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ ส่วนเด็กปกติส่วนมากคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านสิ่งพิมพ์ คือ การทำให้มีความรู้กว้างขวางขึ้น

2.1.7 ด้านการหาสิ่งพิมพ์มาอ่าน เด็กผู้หญิงส่วนมากหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการซื้อ ส่วนเด็กปกติส่วนมากหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการยืมจากบุคคลใกล้ชิด เกี่ยว

2.1.8 ด้านความพึงพอใจการรับบริการจากห้องสมุด เด็กหูหนวกส่วนมากต้องการให้ห้องสมุดจัดบริการแนะนำหนังสือใหม่ ส่วนเด็กปกติส่วนมากต้องการให้ห้องสมุดจัดนิทรรศการเรื่องราวที่น่าสนใจ

2.2 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามเพศพบว่า สภาพการอ่านระหว่างเด็กหูหนวกชาย เด็กปกติชาย เด็กหูหนวกหญิง และเด็กปกติหญิง เหมือนกับสภาพการอ่านของเด็กนักเรียนโดยส่วนรวมเพียง 2 ด้านคือ ด้านการใช้บริการของห้องสมุดและด้านสาเหตุที่ใช้บริการของห้องสมุด มีกรณีที่แตกต่างกันถึง 10 ด้าน คือ

2.2.1 ด้านสิ่งพิมพ์ที่อ่าน เด็กหูหนวกชายและเด็กปกติชายส่วนมากชอบอ่านหนังสือพิมพ์ เด็กหูหนวกหญิงส่วนมากชอบอ่านนิยายสารประเภทบันเทิง เช่น นวนิยาย คาราวาทยนต์ และเด็กปกติหญิงส่วนมากชอบอ่านหนังสืออ่านเล่นทั่ว ๆ ไป

2.2.2 ด้านความถี่ในการอ่าน เด็กหูหนวกชายส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง ส่วนเด็กปกติชาย เด็กหูหนวกหญิง และเด็กปกติหญิงส่วนมากมีเวลาการอ่านที่ไม่แน่นอน

2.2.3 ด้านเวลาที่ใช้อ่านแต่ละครั้ง เด็กหูหนวกชายและหญิงส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 15 นาที ส่วนเด็กปกติชายและหญิงส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 30 นาที

2.2.4 ด้านช่วงเวลาที่ทำอ่าน เด็กหูหนวกชาย เด็กหูหนวกหญิง และเด็กปกติหญิงส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ในวันปิดเรียน ส่วนเด็กปกติชายส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน

2.2.5 ด้านสถานที่อ่าน เด็กหูหนวกชายและหญิงส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่โรงเรียน ส่วนเด็กปกติชายและหญิงส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่บ้านของตนเอง

2.2.6 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน เด็กหูหนวกชายส่วนมากคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านสิ่งพิมพ์ คือ ช่วยให้เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ ส่วนเด็กปกติชาย เด็กหูหนวกหญิง และเด็กปกติหญิงส่วนมากมีความคิดเหมือนกันว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านสิ่งพิมพ์ คือ การทำให้มีความรู้กว้างขวางขึ้น

2.2.7 ด้านปัญหาในการอ่าน เด็กหูหนวกชายส่วนมากมีปัญหาในการอ่านสิ่งพิมพ์ เพราะไม่มีเวลาเนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน และเด็กปกติชายส่วนมากมีปัญหาในการอ่านสิ่งพิมพ์เนื่องจากไม่มีสิ่งพิมพ์ที่ตรงกับความสามารถ ส่วนเด็กหูหนวกหญิงส่วนมากมีปัญหาในการอ่านสิ่งพิมพ์เนื่องจากอ่านหนังสือช้า อ่านไม่คล่อง และเด็กปกติหญิงส่วนมากมีปัญหาในการอ่านสิ่งพิมพ์ เพราะไม่มีเวลาเนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน

2.2.8 ด้านการหาสิ่งพิมพ์มาอ่าน เด็กหูหนวกชายและหญิงส่วนมากหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการซื้อ ส่วนเด็กปกติชายและหญิงส่วนมากหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการยืมจากบุคคลใกล้เคียง

2.2.9 ด้านสาเหตุที่ไม่ใช้บริการของห้องสมุด เด็กหูหนวกชายส่วนมากไม่ใช้บริการเพราะห้องสมุดไม่มีสิ่งดึงดูดความสนใจ และเด็กปกติชายส่วนมากไม่ใช้บริการเพราะห้องสมุดไม่มีสิ่งดึงดูดความสนใจซึ่งมีจำนวนมากเท่ากับการไม่มีเวลาพอ ส่วนเด็กหูหนวกหญิงและเด็กปกติหญิงส่วนมากมีสาเหตุของการไม่ใช้บริการของห้องสมุดเหมือนกัน คือ ไม่มีเวลาพอ

2.2.10 ด้านความต้องการที่จะรับบริการจากห้องสมุด เด็กหูหนวกชายและหญิงส่วนมากต้องการให้ห้องสมุดจัดบริการแนะนำหนังสือใหม่ ส่วนเด็กปกติชายและหญิงส่วนมากต้องการให้ห้องสมุดจัดนิทรรศการ เรื่องราวที่น่าสนใจ

2.3 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามภูมิภาคพบว่า สภาพการอ่านระหว่างเด็กหูหนวกและเด็กปกติแต่ละภาค เหมือนกับสภาพการอ่านของนักเรียนโดยส่วนรวมเพียงด้านเดียว คือ ด้านการใช้บริการของห้องสมุด มีกรณีที่แตกต่างกันถึง 11 ด้าน คือ

2.3.1 ด้านสิ่งพิมพ์ที่อ่าน เด็กหูหนวกภาคกลางส่วนมากชอบอ่านหนังสือการ์ตูน เด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือส่วนมากชอบอ่านหนังสือพิมพ์ เด็กหูหนวกภาคใต้ส่วนมากชอบอ่านนิตยสารประเภทบันเทิง เช่น นิตยสารดาราดาราภาพยนตร์ เด็กปกติภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ส่วนมากชอบอ่านหนังสืออ่านเล่นทั่ว ๆ ไป เด็กปกติภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากชอบอ่านหนังสือพิมพ์

2.3.2 ด้านความถี่ในการอ่าน เด็กหูหนวกภาคกลางส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง เด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากมีสภาพการอ่านที่ไม่แน่นอน เด็กหูหนวกภาคเหนือส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง เด็กหูหนวกภาคใต้ส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์เป็นประจำทุกวัน ส่วนเด็กปกติทุกภาคส่วนมากมีสภาพการอ่านที่ไม่แน่นอน

2.3.3 ด้านเวลาที่ใช้อ่านแต่ละครั้ง เด็กหูหนวกภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 15 นาที เด็กหูหนวกภาคใต้ส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 45 นาที ส่วนเด็กปกติภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ส่วนจากอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 30 นาที และเด็กปกติภาคเหนือส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ครั้งละ 15 นาที มีจำนวนมากเท่ากับอ่านครั้งละ 30 นาที

2.3.4 ด้านช่วงเวลาให้อ่าน เด็กหูหนวกทุกภาคส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ในวันปิดเรียน ส่วนเด็กปกติภาคกลางส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน เด็กปกติภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ในช่วงเวลาพักกลางวัน เด็กปกติภาคใต้ส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ในวันปิดเรียน

2.3.5 ด้านสถานที่อ่าน เด็กหูหนวกภาคกลางและภาคเหนือส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่โรงเรียน เด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่บ้านของตนเอง เด็กหูหนวกภาคใต้ส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่บ้านเพื่อน ส่วนเด็กปกติภาคกลางและภาคใต้ส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่บ้านของตนเอง เด็กปกติภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือส่วนมากอ่านสิ่งพิมพ์ที่โรงเรียน

2.3.6 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน เด็กหูหนวกภาคกลางส่วนมากคิดว่าได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากคิดว่าช่วยให้อ่านหนังสือได้เร็วและถ่องขึ้น เด็กหูหนวกภาคเหนือส่วนมากคิดว่าช่วยทำให้เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ และเด็กหูหนวกภาคใต้ส่วนมากคิดว่าช่วยทำให้เกิดความเพลิดเพลิน ส่วนเด็กปกติภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ส่วนมากคิดว่าช่วยทำให้มีความรู้กว้างขวางขึ้น และเด็กปกติภาคเหนือส่วนมากคิดว่าช่วยทำให้มีความรู้กว้างขวางขึ้นมีจำนวนมากเท่ากับการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2.3.7 ด้านปัญหาในการอ่าน เด็กหูหนวกภาคกลางและภาคใต้ส่วนมาก มีปัญหาในการอ่านเนื่องจากอ่านหนังสือช้า อ่านไม่คล่อง เด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือส่วนมากมีปัญหาในการอ่านเพราะไม่มีเวลา เนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน ส่วน เด็กปกติภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือส่วนมากมีปัญหาในการอ่านเพราะ ไม่มีเวลา เนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน เด็กปกติในภาคใต้ส่วนมากมีปัญหาในการอ่านเนื่องจากไม่มีสิ่งพิมพ์ที่ตรงกับความต้องการ

2.3.8 ด้านการหาสิ่งพิมพ์มาอ่าน เด็กหูหนวกภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือส่วนมากหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการซื้อ เด็กหูหนวกภาคใต้ส่วนมากหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการยืมจากบุคคลใกล้ชิดเก็บงำ ส่วนเด็กปกติภาคกลางส่วนมากหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการซื้อ เด็กปกติภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือส่วนมากหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการยืมจากพี่ชายพี่สาวของโรงเรียน และเด็กปกติภาคใต้ส่วนมากหาสิ่งพิมพ์มาอ่านโดยการยืมจากบุคคลใกล้ชิดเก็บงำ

2.3.9 ด้านสาเหตุที่ไม่ใช้บริการของห้องสมุด เด็กหูหนวกภาคกลาง ส่วนมากเข้าใช้บริการของห้องสมุดเพราะต้องการหาความรู้ เด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือส่วนมากเข้าใช้บริการของห้องสมุดเพราะเพื่อนชักชวน เด็กหูหนวกภาคใต้ส่วนมากเข้าใช้บริการของห้องสมุดเพราะทราบว่าห้องสมุดเป็นแหล่งรวมหนังสือมีจำนวนมากเท่ากับต้องการหาความรู้ ส่วนเด็กปกติทุกภาคส่วนมากเข้าใช้บริการของห้องสมุดเพราะต้องการหาความรู้

2.3.10 ด้านสาเหตุที่ไม่ใช้บริการของห้องสมุด เด็กหูหนวกภาคกลาง ส่วนมากไม่ใช้บริการเพราะไม่ทราบว่าห้องสมุดให้ประโยชน์อย่างไรมีจำนวนมากเท่ากับห้องสมุด ไม่มีสิ่งดึงดูดความสนใจ เด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ส่วนมากไม่ใช้บริการเพราะไม่มีเวลาพอ เด็กหูหนวกภาคเหนือไม่มีผู้ใดเลยที่ไม่เคยใช้บริการของห้องสมุด ส่วน เด็กปกติภาคกลางส่วนมากไม่ใช้บริการเพราะไม่มีเวลาพอ เด็กปกติภาคใต้ไม่ใช้บริการเพราะไม่ชอบกรูมรณารักบีมีจำนวนมากเท่ากับไม่มีเวลาพอ เด็กปกติภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือไม่มีผู้ใดเลยที่ไม่เคยใช้บริการของห้องสมุด

2.3.11 ด้านความต้องการที่จะรับบริการจากห้องสมุด เด็กหูหนวก ภาคกลางส่วนมากต้องการให้ห้องสมุดจัดบริการแนะนำการใช้ห้องสมุด จัดนิทรรศการเรื่องราวที่น่าสนใจ และช่วยกันทวนคำตอบคำถามเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้จำนวนมากเท่า ๆ กัน เด็กหูหนวก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ส่วนมากต้องการให้ห้องสมุดจัดบริการแนะนำหนังสือใหม่ ส่วนเด็กปกติภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ส่วนมากต้องการให้ห้องสมุดจัดนิทรรศการเรื่องราวที่น่าสนใจ และเด็กปกติภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากต้องการให้ห้องสมุดจัดบริการช่วยกันทวนคำตอบคำถามเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

3. ความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือของนักเรียน

ความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือของนักเรียนใน 5 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ วิชาการทำงานและอาชีพ โดยจำแนกตามลักษณะของการไต่ถาม เหน็บ และภูมิคำเนา ปรากฏผล ดังนี้

3.1 จำแนกตามลักษณะของการไต่ถาม คือ เด็กหูหนวกและเด็กปกติ

เด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ แตกต่างกับเด็กปกติ โดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่าซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนในกลุ่มวิชาการทำงานและอาชีพ เด็กหูหนวกและเด็กปกติมีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 จำแนกตามเพศ ระหว่างเด็กหูหนวกชายกับเด็กปกติชาย เด็กหูหนวกหญิงกับเด็กปกติหญิง และเด็กหูหนวกชายกับเด็กหูหนวกหญิง

3.2.1 เด็กหูหนวกชายกับเด็กปกติชาย และเด็กหูหนวกหญิงกับเด็กปกติหญิง มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ แตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกชายมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่าเด็กปกติชาย และเด็กหูหนวกหญิงมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่าเด็กปกติหญิง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนในกลุ่มวิชาการทำงานและอาชีพนั้น

เด็กผู้หญิงชายกับเด็กปกติชาย และเด็กผู้หญิงหญิงกับเด็กปกติหญิง มีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2.2 เด็กผู้หญิงชายกับเด็กผู้หญิงหญิง มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ทั้ง 5 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 จำแนกตามภูมิภาค กึ่ง ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้

3.3.1 เด็กผู้หญิงและเด็กปกติในแต่ละภูมิภาค

เด็กผู้หญิงกับเด็กปกติในภาคกลาง มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา วิชาพัฒนบุคลิกภาพ แตกต่างกัน โดยที่เด็กผู้หญิงมีความสนใจไว้มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ เด็กผู้หญิงและเด็กปกติมีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เด็กผู้หญิงกับเด็กปกติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนบุคลิกภาพ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ เด็กผู้หญิงและเด็กปกติมีความสนใจในการอ่าน แตกต่างกัน โดยที่เด็กผู้หญิงมีความสนใจในการอ่านมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เด็กผู้หญิงกับเด็กปกติในภาคเหนือมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ทั้ง 5 กลุ่ม แตกต่างกัน โดยที่เด็กผู้หญิงมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เด็กผู้หญิงกับเด็กปกติในภาคใต้มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ และวิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกัน โดยที่เด็กผู้หญิงมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่าในกลุ่มวิชาภาษาและวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ และเด็กผู้หญิงมีความสนใจในการอ่านมากกว่าในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนในกลุ่มวิชาสังคมศึกษาและวิชาพัฒนาบุคลิกภาพนั้น เด็กหูหนวกและ เด็กปกติมีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3.2 เด็กหูหนวกที่อยู่ต่างภูมิภาคลำเนาถิ่น

เด็กหูหนวกที่อยู่ต่างภูมิภาคลำเนาถิ่น มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาสังคมศึกษา วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ และวิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจะได้เสนอผลของความแตกต่างในแต่ละกลุ่มวิชาต่อไป ส่วนในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ เด็กหูหนวกที่อยู่ต่างภูมิภาคลำเนาถิ่นมีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลของความแตกต่างของความสนใจในการอ่านในแต่ละกลุ่มวิชาของเด็กหูหนวกที่อยู่ต่างภูมิภาคลำเนาถิ่น ปรากฏดังนี้

เด็กหูหนวกภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา แตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กหูหนวกภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคกลาง ส่วนเด็กหูหนวกภาคเหนือกับภาคใต้ ภาคเหนือกับภาคกลาง และภาคใต้กับภาคกลาง มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา ไม่แตกต่างกัน

เด็กหูหนวกภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือกับภาคใต้และภาคกลางกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกภาคใต้มีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กหูหนวกภาคเหนือและภาคกลาง และเด็กหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กหูหนวกภาคเหนือ ส่วนเด็กหูหนวกภาคเหนือกับภาคกลาง ภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาสังคมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

เด็กหูหนวกภาคเหนือกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ แตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกภาคใต้มีความสนใจในการอ่านมากกว่า ส่วนเด็กหูหนวกภาคเหนือกับภาคกลาง ภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางกับภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ ไม่แตกต่างกัน

เด็กหูหนวกภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือกับภาคใต้ ภาคเหนือกับภาคกลาง ภาคกลางกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ แตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง มีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กหูหนวกภาคเหนือ และเด็กหูหนวกภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กหูหนวกภาคกลาง ส่วนเด็กหูหนวกภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน

จากการศึกษาเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวพบว่าเด็กหูหนวกส่วนมากจะมีอายุ 18 ปี และเด็กปกติส่วนมากจะมีอายุ 14 ปี ส่วนอาชีพบิดาและมารดาของเด็กหูหนวกและเด็กปกติส่วนมากจะเหมือนกันคือ ทำนา ทำไร่ ทำสวน และจวน หนึ่งทั้งของเด็กหูหนวกและเด็กปกติส่วนมากจะมี 3 คน

ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัย (ทบวงมหาวิทยาลัย 2529 : (22) - (23)) ที่ได้ศึกษาสถานภาพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่รับบริการอยู่ในสถานบันการศึกษาต่าง ๆ มีอายุในช่วง 16 - 17 ปี ส่วนอาชีพบิดาและมารดาของเด็กหูหนวกและเด็กปกติส่วนมาก ทำนา ทำไร่ ทำสวน เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ของประเทศไทยมีอาชีพเกษตรกรรม โดยเฉพาะในชนบทจะ ทำไร่ ทำนา และมักจะให้ลูกดำเนินตามอาชีพของตน (วัชรีย์ ทรัพย์มี 2523 : 16) เกี่ยวกับจำนวนพี่น้องของเด็กหูหนวกที่สอดคล้องกับงานวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัย (ทบวงมหาวิทยาลัย

2529 : 34) ซึ่งพบว่าครอบครัวของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินส่วนมากจะมีจำนวนพี่น้อง 3 - 4 คน

2. สภาพการอ่านในชีวิตประจำวันของนักเรียน

จากการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการอ่านระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติทั้งหมด 12 ด้านพบว่า เด็กหูหนวกกับเด็กปกติมีสภาพการอ่านเหมือนกัน 4 ด้าน คือ ด้านปัญหาในการอ่าน ด้านการใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน ด้านสาเหตุที่ใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน และด้านสาเหตุที่ไม่ใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน สภาพการอ่านที่แตกต่างกัน 8 ด้าน คือ ด้านสิ่งพิมพ์ที่อ่าน ด้านความถี่ในการอ่าน ด้านเวลาที่ใช้อ่านแต่ละครั้ง ด้านช่วงเวลาที่ย่าน ด้านสถานที่อ่าน ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน ด้านการหาสิ่งพิมพ์มาอ่าน และด้านความต้องการที่จะใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน

เมื่อศึกษาโดยจำแนกตามเพศพบว่า สภาพการอ่านระหว่างเด็กหูหนวกชาย เด็กปกติชาย เด็กหูหนวกหญิง และเด็กปกติหญิง เหมือนกันเพียง 2 ด้าน คือ ด้านการใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน และด้านสาเหตุที่ใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน และมีกรณีที่แตกต่างกันถึง 10 ด้าน

เมื่อศึกษาโดยจำแนกตามภูมิลำเนาพบว่า สภาพการอ่านระหว่างเด็กหูหนวกและเด็กปกติในแต่ละภาคเหมือนกันเพียงด้านเดียวคือ ด้านการใช้บริการของห้องสมุดโรงเรียน แต่มีกรณีที่แตกต่างกันถึง 11 ด้าน

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า เด็กหูหนวกและเด็กปกติส่วนมากมีสภาพการอ่านในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเด็กที่หูหนวกมาแต่กำเนิด หรือในระยะเยาว์วัยก่อนจะพูดได้นั้น จะมีความล่าช้าของพัฒนาการทางภาษาในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่าน หรือการเขียน (กรีธา นิยมธรรม และ ประภัสร นิยมธรรม 2519 : 112) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของมิลิวล์ย ธรรมแดง (มิลิวล์ย ธรรมแดง 2521 : 1) ที่ว่าภาษาเป็นเครื่องช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างสะดวกสบายขึ้น เด็กปกติทุกคนเรียนรู้ภาษาจากการได้ยินและการฟัง แต่ในกรณีของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การเรียนรู้ภาษามีความบกพร่องกว่าเด็กปกติคือการรับฟังภาษานั้น เด็กหูหนวกไม่สามารถรับฟังภาษาได้เช่น

เด็กปกติ เนื่องจากสูญเสียการได้ยิน ดังนั้นเด็กหูหนวกจึงมีพัฒนาการทางภาษาต่ำกว่าเด็กปกติ จึงอาจเป็นผลทำให้สภามการอ่านในชีวิตประจำวันของเด็กหูหนวกแตกต่างกับ เด็กปกติ

3. ความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือ

จากการเปรียบเทียบความสนใจใ้การอ่านต่อประเภทของหนังสือระหว่างเด็กหูหนวก กับเด็กปกติพบว่า เด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพแตกต่างกับเด็กปกติ โดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจน้อยกว่า ส่วนในวิชาการงานและอาชีพเด็กหูหนวกและเด็กปกติ มีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

เมื่อศึกษาโดยจำแนกตามเพศระหว่างเด็กหูหนวกชายกับเด็กปกติชาย และเด็กหูหนวกหญิงกับเด็กปกติหญิงพบว่า มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ แตกต่างกันโดยที่ เด็กหูหนวกชายสนใจน้อยกว่าเด็กปกติชาย และเด็กหูหนวกหญิงสนใจน้อยกว่าเด็กปกติหญิง ส่วนในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพนั้นความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน สำหรับเด็กหูหนวก ชายกับเด็กหูหนวกหญิงมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ทั้ง 5 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

เมื่อจำแนกตามภูมิสำเนาพบว่า เด็กหูหนวกและเด็กปกติในภาคกลางมีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพแตกต่างกัน โดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจน้อยกว่า ส่วนในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

เด็กหูหนวกและเด็กปกติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน ส่วนในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน และเป็นที่น่าสังเกตคือเด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กปกติ

เด็กหูหนวกและเด็กปกติในภาคเหนือ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือ ทั้ง 5 กลุ่มวิชา แตกต่างกันโดยที่เด็กหูหนวกมีความสนใจน้อยกว่า

เด็กหูหนวกและเด็กปกติในภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ และวิชาการงานและอาชีพที่แตกต่างกัน โดยที่เด็กปกติมีความสนใจมากกว่าในกลุ่มวิชาภาษา และวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ และเป็นที่น่าสังเกตว่าในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพนี้ เด็กหูหนวกมีความสนใจมากกว่า ส่วนในวิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

ส่วนเด็กหูหนวกที่อยู่ต่างภูมิภาคนี้ น่าจะพบว่า มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาสังคมศึกษา วิชาพัฒนาบุคลิกภาพ และวิชาการงานและอาชีพแตกต่างกัน ส่วนในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ ความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

จากผลของการศึกษาสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระที่อิทธิพลของการได้ยินและเพศมีอิทธิพลต่อความสนใจในการอ่าน กล่าวคือระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ เด็กหูหนวกชายกับเด็กปกติชาย และเด็กหูหนวกหญิงกับเด็กปกติหญิง มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัย (ทบวงมหาวิทยาลัย 2529 : (24) - (25)) ที่ได้ศึกษาสถานภาพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การใช้ภาษา และสังคมศึกษานั้น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเด็กปกติเช่นเดียวกับงานวิจัยของ จาง (Chang. 1984 : 3110 - A - 3111 - A) ซึ่งได้ศึกษาความสามารถในการเรียนรู้และจรรยาบรรณระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติในเรื่องของจำนวน ของเหลว น้ำหนักและปริมาตร ผลการศึกษาพบว่าเด็กปกติเรียนรู้ได้ดีกว่าเด็กหูหนวก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิลโล (Kyllo. 1985 : 3322 - A - 3323 - A) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อความหมายในการตอบคำถามโดยตรงและโดยนัยระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเด็กปกติ ผลการศึกษาพบว่าเด็กปกติทั้งชายและหญิงสามารถตอบคำถามได้ดี และมีความเข้าใจทางภาษาโดยสื่อความหมายได้ดีกว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ เด็กหูหนวกชายกับเด็กปกติชายและเด็กหูหนวกหญิงกับเด็กปกติหญิงไม่แตกต่างกันนั้น แสดงว่าเด็กหูหนวกและเด็กปกติในวัยนี้สนใจด้านอาชีพที่เหมือนกันจึงทำให้ความสนใจในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพไม่แตกต่างกัน

สำหรับ เด็กหูหนวกชายกับเด็กหูหนวกหญิงผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ทั้ง 5 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยอื่น ๆ แล้วพบว่าจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น งานวิจัยของทวงมหาวิทยาลัย (ทวงมหาวิทยาลัย 2529 : 60) ที่ได้ศึกษาสภาพของ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย พบว่า ความถนัดทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระหว่างเพศชาย และเพศหญิงไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ สายเพชรชรินทร์ มีชื่น (สายเพชรชรินทร์ มีชื่น 2528 : 53) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ ระหว่างเด็กหูหนวกเพศชาย และเพศหญิงไม่แตกต่างกัน หรืออาจเป็นเพราะใช้หลักสูตรเดียวกันและสภาพแวดล้อมโดยธรรมชาติของเด็กหูหนวกชาย และเด็กหูหนวกหญิงคล้ายคลึงกัน จึงทำให้ความสนใจต่อการอ่านในกลุ่มวิชาเหล่านี้ไม่แตกต่างกัน

ผลของการศึกษาความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือตามตัวแปรภูมิภาค พบว่า ในภาคกลางเด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่าเด็กปกติ ในกลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นที่น่าสังเกตว่าเด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กปกติในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ในภาคเหนือเด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่าเด็กปกติในทุกกลุ่มวิชา ในภาคใต้เด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่าเด็กปกติในกลุ่มวิชาภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ เป็นที่น่าสังเกตว่าในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพนั้นเด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กปกติ การที่เด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่าเด็กปกตินั้นอาจเป็นเพราะเด็กหูหนวกมีประสบการณ์ทางภาษาต่ำกว่าเด็กปกติ

(มลิวัลย์ ธรรมแสง 2521 : 1) และเด็กหูหนวกมีความสนใจในการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเด็กปกติ (ทรวงมหาวิทยาลัย 2529 : 35) จึงทำให้เด็กหูหนวกมีความสนใจในการอ่านน้อยกว่าเด็กปกติ และการที่เด็กหูหนวกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ มีความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กปกติในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพนั้น อาจเป็นเพราะสภาพโดยธรรมชาติของเด็กหูหนวกนั้นน้อยกว่าเด็กปกติอยู่แล้ว การที่จะเรียนต่อในระดับสูงนั้นคงเป็นไปได้ยาก จึงทำให้เด็กหูหนวกสนใจที่จะประกอบอาชีพเลยมากกว่าจะเรียนต่อ ดังนั้น ความสนใจในการอ่านในกลุ่มวิชาการงานและอาชีพจึงมีมากกว่ากลุ่มวิชาสามัญ

ผลของ การศึกษาความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือตามตัวแปรภูมิลำเนา นั้นพบว่า ในภาคกลางกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ เด็กหูหนวกและเด็กปกติมีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มวิชาภาษา วิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษาและวิชาพัฒนบุคลิกภาพ เด็กหูหนวก และเด็กปกติมีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ในภาคใต้กลุ่มวิชาสังคมศึกษา และวิชาพัฒนบุคลิกภาพ เด็กหูหนวกและเด็กปกติมีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะทางเศรษฐกิจหรือสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป ของเด็กหูหนวกและเด็กปกติมีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากอยู่ในภูมิลำเนาเดียวกัน โรงเรียนตั้งอยู่ในละแวกเดียวกัน จึงทำให้ความสนใจในการอ่านในกลุ่มวิชาดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

สำหรับผลของการศึกษาระหว่างเด็กหูหนวกที่อยู่ต่างภูมิลำเนากันพบว่า มีความสนใจในการอ่านต่อประเภทของหนังสือในกลุ่มวิชาภาษา วิชาสังคมศึกษา วิชาพัฒนบุคลิกภาพ และวิชาการงานและอาชีพแตกต่างกัน ส่วนในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอน เพราะการสอนในโรงเรียนโสตศึกษาที่อนุโลมให้หลักสูตรปี 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการอันเป็นหลักสูตรเดียวกันกับที่ใช้สอนเด็กปกติ แต่ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้นโรงเรียนเป็นผู้กำหนดในเรื่อง การเรียนการสอน และการวัดผล (จรีรัตน์ โวเจริญ 2526 : 6) จึงอาจเป็นไปได้ว่าการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาภาษา วิชาสังคมศึกษา วิชาพัฒนบุคลิกภาพ และวิชาการงานและอาชีพนั้นครูผู้สอนในแต่ละภูมิลำเนาอาจจะสอนให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับวัฒนธรรม ประเพณี หรือสภาพของท้องถิ่น

เนื้อหาของกลุ่มวิชาเหล่านี้จึงอาจมีการยึดหยุ่นและแตกต่างกันไปบ้าง จึงทำให้ความสนใจในการอ่านของเด็กๆ ที่อยู่นอกห้องเรียนแตกต่างกันไปบ้าง ส่วนในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์นั้น เนื้อหาของวิชาจะเกี่ยวข้องกันกับข้อเท็จจริง มีกฎเกณฑ์หรือทฤษฎีที่แน่นอนตายตัว ดังนั้นการเรียนการสอนของวิชาเหล่านี้ในแต่ละภูมิภาค น่าจะไม่แตกต่างกัน จึงอาจเป็นผลทำให้เด็กทุกคนถึงแม้ว่าจะอยู่ต่างภูมิภาค แต่ก็มีความสนใจในการอ่านก็ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยครั้งนี้จึงสรุปได้ว่า เด็กทุกคนโดยส่วนใหญ่แล้วมีสภาพการอ่านและความสนใจในการอ่านแตกต่างกันออกไป อาจเป็นเพราะเด็กทุกคนมีความสามารถทางภาษาต่างกัน เด็กบางคนจึงเป็นอุปสรรคด้านภาษาเข้าใจ เมื่อยิ่งเรียนในระดับสูงขึ้นความจำเป็นในการใช้ความสามารถทางภาษาก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้เด็กทุกคนมีความแตกต่างจากเด็กปกติ ดังนั้นจึงควรจะได้ส่งเสริมเพิ่มพูนสมรรถภาพทางภาษาของเด็กทุกคนให้สูงขึ้น เพื่อให้ได้เป็นการช่วยให้เด็กเหล่านี้มีความสามารถทางการอ่านสูงขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อกระทรวงศึกษาธิการ

1. ควรส่งเสริมการสอนวิชาชีวะในโรงเรียนโสตศึกษาโดยเน้นการฝึกทักษะให้มากยิ่งขึ้น
2. ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาห้องสมุดในโรงเรียนโสตศึกษาให้มีมาตรฐานสูงขึ้น เพื่อส่งเสริมการอ่านและเสริมสร้างทักษะทางภาษาให้กับเด็กทุกคน

ข้อเสนอแนะต่อบรรณารักษ์ในโรงเรียนโสตศึกษา

1. ควรร่วมมือกับครูและอาจารย์ในโรงเรียนเพื่อจัดหาวัสดุสื่อการเรียนการสอน และวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้กับนักเรียน
2. ควรจัดกิจกรรมแนะนำการใ้ห้องสมุด จัดนิทรรศการเรื่องราวที่น่าสนใจ และจัดบริการแนะนำหนังสือใหม่ เพื่อสร้างความสนใจให้เด็กเข้าใช้บริการของห้องสมุด
3. ควรจัดระบบการบริการของห้องสมุดให้มีระเบียบ จัดห้องสมุดให้สวยงาม เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีให้กับนักเรียน ให้นักเรียนรู้ว่าห้องสมุดเป็นแหล่งรวบรวมความรู้และแหล่งกันควา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาภาวะการประกอบอาชีพของเด็กหูหนวกที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนโสตศึกษา
2. ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านแล้วศึกษาผลของความสนใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กหูหนวก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- X คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520
โรงพิมพ์ศรีเมืองการพิมพ์ ม.ป.ป., ๖8 หน้า
- จวีรัตน์ โอเจริญ การศึกษาร่วมเทียบความมั่งคั่งร่ำรวยของนักเรียนหญิงที่มี
ระดับการไต่ขั้นต่างกัน ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2526, 123 หน้า อัดสำเนา
- ฉวีลักษณ์ บุษบะภาณุจน จิตวิทยาการอ่าน ไพบัตนาพานิช 2525, 144 หน้า
แบบเรียนการอ่านและการวิจารณ์หนังสือ พิมพ์ครั้งที่ 2 สมาคมห้องสมุด
แห่งประเทศไทย 2523, 134 หน้า
- ชูชีพ อ่อนโลกดุง จิตวิทยาเด็กปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ม.ป.ป.,
309 หน้า อัดสำเนา
- ชูศรี วงศ์รัตนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล 2525,
252 หน้า
- คุชฎี สีห์ละเมียร "อ่านหนังสืออ่านอย่างไร" ราชบัณฑิตยสถาน 3 : 67 - 76 กรกฎาคม -
กันยายน 2521
- ทองประคัม ล้อมตระกูล การศึกษาความสนใจและแนวการอ่านของนักเรียนอายุ 13 - 18 ปี
ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก นครสวรรค์ สระบุรี
อ่างทอง ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 265 หน้า
อัดสำเนา
- เบ็ญจวรรณ สารเกษมศรี การศึกษาสภาพการอ่านและความสนใจในการอ่านของประชาชน
ในอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2528, 125 หน้า อัดสำเนา
- เบญจา ชลธารันนท์ "สิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ" วารสารคณะกรรมการแห่งชาติ
ว่าด้วยการศึกษา สหประชาชาติ 6 : 23 - 26 พฤศจิกายน - ธันวาคม 2526

มหาวิทยาลัย, แถลง ศูนย์พัฒนศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย การศึกษสถานภาพของ
เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทยที่มีอยู่ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ
ระหว่างปี 2526 - 2527 2529, (26), 74 หน้า

รายงานผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาศึกษาอาเซียน 2529, 284 หน้า
ขานิต บุญประเสริฐ "ยุทธวิธีพัฒนาการอ่าน" จันทร์เกษม 174 : 9 - 14, กันยายน -
ตุลาคม 2526

มารศรี ศรีเทพบุศ การศึกษากวามสนใจและแนวการอ่านของนักเรียนอายุ 13 - 18 ปี
ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดชุมพร นครเริ่มบรมราช สุราษฎร์ธานี พัทลุง และตรัง
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 202 หน้า
อัครสำเนา

ยาใจ อินทวิชัย "โครงการการศึกษาพิเศษตามโครงการพัฒนาศึกษาอาเซียน" ข่าวสาร
วิจัยการศึกษา 5 : 7 - 11 มิถุนายน - กรกฎาคม 2527

ธัญจวน อินทรกำแหง สมพันธ์ุ์ เลขาพันธ์ุ์ และประทีป วาทิกทินกร การอ่านและ
การพิจารณาหนังสือ พิมพ์ครั้งที่ 5 อภิปรเจริตทัศน์ 2524, 208 หน้า

ลดาวัลย์ บัวเอี่ยม "พัฒนาสติปัญญาของเด็กด้วยการอ่าน" จันทร์เกษม 186 : 47 - 50
กันยายน - ตุลาคม 2528

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์
ทวีกิจการพิมพ์ 2524, 286 หน้า

วีชัย ทรัพย์มี การแนะแนวอาชีพ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 136 หน้า

วาสนา เกตุภาค การอ่าน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน 2521, 121 หน้า

วิรัช กรีกุลานนท์ "โอกาสของเด็กพิการทางการศึกษา" วารสารการศึกษาแห่งชาติ
4 : 41 - 43 เมษายน - พฤษภาคม 2526

วีระ สุภากิจ ศึกษาสภาพและความสนใจในการอ่านของกรรมกรในโรงงานอุตสาหกรรม
ในจังหวัดสระบุรีการ ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2520, 190, 16 หน้า อัครสำเนา

- ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสร นิยมธรรม การสอนเพื่อบรรณาการ อักษรบัณฑิต
2520, 312 หน้า
- _____ พัฒนาการทางภาษา โรงพิมพ์เจริญพัฒน์ 2518, 195 หน้า
- _____ พัฒนาการทางภาษา (หนังสืออ่านประกอบวิชาจิตวิทยา) พิมพ์ครั้งที่ 2
บรรณกิจเทรดดิ้ง 2519, 195 หน้า
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วน
จำกัด จงเจริญการพิมพ์ 2520, 252 หน้า
- สเตเจอร์, ราล์ฟ ซี. ถนนสู่การอ่าน ชมรมเด็ก 2526, 229 หน้า
- สนิท ตั้งทวี อ่านไทย โอเคเอนสโตร 2526, 185 หน้า
- สมใจ พุทธเบญจพจน์ การศึกษาค้นคว้าและการส่งเสริมการอ่านที่มีต่อความสนใจในการอ่าน
และการเข้าใช้ห้องสมุดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 116 หน้า อัดสำเนา
- สามัญศึกษา, กรม กองการศึกษาศึกษาพิเศษ เอกสารเสนอในการสัมมนาระดับชาติสำหรับ
ผู้รับผิดชอบโครงการ APEID ของใหม่ ระหว่างวันที่ 9 - 10 มกราคม 2529
ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน อ. เมือง จ. ชลบุรี ม.ป.ป., 28 หน้า
อัดสำเนา
- สายเพ็ชรชรินทร์ มีชัย การศึกษาเปรียบเทียบความกตัญญูสร้างสรรค์ระหว่างเด็กหูหนวก
กับเด็กปกติ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 79 หน้า อัดสำเนา
- สุจินต์ พนาปวิภูล "คุณค่าของการอ่าน" จันทร์เกษม 186 : 33 - 34 กันยายน -
ตุลาคม 2528
- สุชา จันทน์เอม จิตวิทยาเด็กพิเศษ อักษรบัณฑิต 2525, 167 หน้า
- สุทธิลักษณ์ อัมพวันวงศ์ "บทบาทของหนังสือและห้องสมุดในการพัฒนาประเทศ" ห้องสมุด
10 : 283 - 284 กันยายน - ตุลาคม 2509

- สุรพล ฤกษ์สำเร็จ สภาพการอ่านของชาวบ้านใหม่ ตำบลไผ่ทองคำ อำเภอบางปลาร้า
จังหวัดสุพรรณบุรี ปรินญาณิพนธ์ กค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2519, 159 หน้า อัดสำเนา
- สุวิทย์ ยี่งวรัตน์ "วิธีที่จะให้หนังสือเข้าสู่ประชาชน" ห้องสมุด 2 : 147 - 156
มีนาคม - เมษายน 2516
- อรุณศรี กำลัง การเฝ้าความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียน อายุ 13 - 18 ปี
ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดกระบี่ นราธิวาส ภูเก็ต ยะลา และสงขลา ปรินญาณิพนธ์
กค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 238 หน้า อัดสำเนา
- อุทัย วรสุวรรณรักษ์ "การอ่านในกลุ่มเยาวชนไทย" จันทร์เกษม 186 : 6 - 9
กันยายน - ตุลาคม 2528
- เอกรินทร์ สุ่มทรงหงส์ การศึกษาความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียน อายุ
13 - 18 ปี ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ กำแพงเพชร
ปรินญาณิพนธ์ กค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 191 หน้า
อัดสำเนา
- เอี่ยมพร ชัยสิทธิ์ การเฝ้าความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียน อายุ
13 - 18 ปี ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดฉะเชิงเทรา ฉะเชิงเทรา นครนายก นครราชสีมา และน่าน
ปรินญาณิพนธ์ กค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 180 หน้า
อัดสำเนา
- Aulls, Mark W. Developing Readers in Today's Elementary School.
Boston, Allyn and Bacon, 1982. 656 p.
- Best, John N. Research in Education. 2nd. ed., Englewood Cliffs,
New Jersey, Prentice-hall, 1970. 399 p.
- Chang, Bey-Lih. "The Comparison of Conservation Abilities between
Hearing-Impaired Students and Hearing Students in Taiwan, the
Republic of China," Dissertation Abstracts International.
45 3110 - A - 3111 - A, April, 1985.
- Chubaryan, O.S. "Reading in Modern Society Reading and Motivation
Forces of Modern Society," in Reading in a Changing World.
P. 55 - 60, ed. by Foster E. Mohrhardt. Munchen, Verlag
Dokumentation, 1976.

- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd. ed. New York, Harper and Row, 1970. 752 p.
- Cushenbery, Donald C. Reading Improvement Through Diagnosis, Remediation and Individualized Instruction. West Nyack, Parker, 1977. 224 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 5th. ed. Auckland, McGraw - Hill International Book Company, 1981. 549 p.
- Gray, Lillian and Dora Peese. Teaching Children to Read. 2nd. ed. New York, the Ronald Press, 1957, 475 p.
- Hart, Beatrice Ostern. Teaching Reading to Deaf Children. Washington, D.C., Alexander Graham Bell Association for the Deaf, 1976. 132 p.
- Hines, William W. and Douglas C. Montgomery. Probability and Statistics in Engineering and Management Science. 2nd. ed. New York, John Wiley & Sons, 1980. 634 p.
- Johnson, Palmer O. and Robert W.B. Jackson. Introduction to Statistical Methods. New York, Prentice - Hall, 1953. 357 p.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," Educational and Psychological Measurement. 30 607 - 610, Autumn, 1970.
- Kyllo, Valerie Klanssek. "Responses to explicit and implicit requests for message clarification in hard - of - hearing and hearing children," Dissertation Abstracts International. 45 3322 - A - 3323 - A, May, 1985.
- Lindquist, E.F. Design and Analysis in Experiments in Psychology and Education. Boston, Houghton Mifflin, 1956. 393 p.
- Link, Henry C. and Harry Arthur Hopf. "What Do People Read," in Research in the Three R's. p. 6 - 9, ed. by C.W. Hunnicutt and William J. Iverson. New York, Harper and Brother, 1958.
- Maxwell, A.E. Basic Statistics for Medical and Social Science Students. London, Chapman and Hall, 1978. 126 p.
- Myklebust, Helmer R. The Psychology of Deafness. New York, Grune & Stratton, 1964. 432 p.
- Newby, H.A. Audiology. New York, Appleton - Century Crofts, 1958. 357 p.

Strassman, Barbara Kaiser. "Training an inferential and constructive reading process in deaf and hearing youngsters," Dissertation Abstracts International. 46 3688 - A, June, 1986.

Tooze, Ruth. Your Children Want to Read. Englewood Cliffs, Prentice - Hall, 1957. 222 p.

ภาพประกอบ

ที่ ทม 1007/1725

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วันที่ 25 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2529

เรื่อง ขอบขออนุญาต

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายวิรัตน์ นิธิกุล

เป็นนิสิตระดับ

ปริญญาเอก สาขา

ปริญญาโท วิชาเอก บรรณารักษศาสตร์

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
ปริญญานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาสภาพการอ่านและเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านระหว่าง
เด็กหูหนวกกับ เด็กปกติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ. พวา พันธุ์เมฆา

ประธาน

ผศ.ดร. ผดุง อารยะวิญญู

กรรมการ

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเก็บข้อมูลในสถานศึกษา โดยให้นักเรียนในสังกัด
ตอบแบบสอบถามทั้งชายและหญิง ชั้น ม. 1 - 3 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางลาวัลย์ ทลกส์)

บัณฑิตวิทยาลัย

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ที่ ศธ 0806/08203

กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

16 กรกฎาคม 2529

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน

ด้วย นายวิรัตน์ นิสิตกุล นิสิตปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการศึกษาวิจัย เรื่อง "การศึกษาศาภาพการอ่านและเปรียบเทียบความสนใจในการอ่าน ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 - 3" ในการนี้ นิสิตมีความประสงค์จะขอความร่วมมือจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 - 3 ทั้งนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำวิจัย

กองการมัธยมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่า การทำวิจัยดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ ในการศึกษาศาภาพการอ่านและเปรียบเทียบความสนใจในการอ่าน ระหว่างเด็กหูหนวกและเด็กปกติ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 จึงขอความร่วมมือ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายประจวบ วัจนะรัตน์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

กองการมัธยมศึกษา

ฝ่ายมาตรฐานโรงเรียน

โทร. 2811392

ที่ กธ 0807/07846

ถึง

ด้วยกรมสามัญศึกษา ได้รับแจ้งจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่า นายวิรัตน์ นิธิกุล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ มีความประสงค์จะ ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาศาสนาและการอ่านและเปรียบเทียบความสนใจ ในการอ่าน ระหว่างเด็กหูหนวกกับเด็กปกติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3" บัณฑิตวิทยาลัยจึงขอ ความอนุเคราะห์ให้นิสิตดังกล่าว เข้าเก็บข้อมูลในโรงเรียนแห่งนี้ โดยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ทั้งชาย - หญิง ตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ใช้เป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นายวิรัตน์ นิธิกุล ในการเก็บข้อมูลดังกล่าวด้วย

กรมสามัญศึกษา

8 กรกฎาคม 2529

กองการศึกษาพิเศษ

โทร. 2825820

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความหรือเติมกำลังในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ปัจจุบันนักเรียนมีอายุ ปี

3. โรงเรียนของนักเรียนชื่อ

4. โรงเรียนของนักเรียนตั้งอยู่ในภาคใด ?

ภาคกลาง

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคเหนือ

ภาคใต้

5. อาชีพของบิดา

รับราชการ

ก้าขาย

ทำนา ทำไร่ ทำสวน

กรรมกร

รับจ้าง

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. อาชีพของมารดา

รับราชการ

ก้าขาย

ทำนา ทำไร่ ทำสวน

กรรมกร

รับจ้าง

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

7. นักเรียนมีพี่น้องรวมทั้งหมด คน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการอ่านของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
ของการอ่านในชีวิตประจำวันของนักเรียน

1. นักเรียนชอบอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทใด มากที่สุด ?

- _____ หนังสือพิมพ์
 _____ หนังสือการ์ตูน
 _____ หนังสือที่มีรูปภาพ
 _____ นิตยสารประเภทบันเทิง เช่น หนังสือดารารายสัปดาห์
 _____ วารสารประเภทวิชาการ เช่น ชีวศตวรรษวิทยาสาสตร์
 _____ หนังสืออ่านเล่มทั่ว ๆ ไป

2. นักเรียนได้อ่านบ่อยเพียงใด ?

- _____ เป็นประจำทุกวัน
 _____ สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง
 _____ สัปดาห์ละครั้ง
 _____ น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง
 _____ ไม่แน่นอน
 _____ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

3. แต่ละครั้งนักเรียนอ่านนานเพียงใด ?

- _____ 15 นาที
 _____ 20 นาที
 _____ 45 นาที
 _____ เกินกว่า 1 ชั่วโมง

4. นักเรียนใช้เวลาตอนใดอ่านสิ่งพิมพ์ ?

_____ เช้าก่อนเข้าเรียน

_____ พักกลางวัน

_____ หลังเลิกเรียน

_____ ในวันปิดเรียน

_____ เวลาอื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

5. นักเรียนอ่านสิ่งพิมพ์จากสถานที่ใด ? (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

_____ ที่โรงเรียน

_____ ห้องสมุดอื่น ๆ

_____ ที่บ้านของตนเอง

_____ ที่บ้านเพื่อน

_____ ที่บ้านญาติ

_____ ที่อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

6. ในความนึกของนักเรียนคิดว่า การอ่านทำให้เกิดประโยชน์อย่างไร ? (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

_____ ทำให้มีความรู้กว้างขวางขึ้น

_____ ช่วยให้เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

_____ ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

_____ ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน

_____ ช่วยให้อ่านหนังสือได้เร็วและคล่องขึ้น

7. ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านของนักเรียนมีอะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่สุด ?

(ตอบเพียงข้อเดียว)

_____ อ่านหนังสือช้า อ่านไม่คล่อง

_____ ไม่มีสิ่งพิมพ์ที่ตรงกับความสนใจ

_____ ไม่ชอบอ่านหนังสือ

_____ ไม่มีเวลาอ่านเนื่องจากต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน
 _____ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

8. ถ้านักเรียนจะอ่านสิ่งพิมพ์ นักเรียนจะหาอ่านโดยวิธีใด ? (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

_____ ชื่อ
 _____ เข้า
 _____ ยืมจากบุคคลใกล้เคียง
 _____ ยืมจากห้องสมุดโรงเรียน
 _____ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

9. นักเรียนเคย อ่านหนังสือในห้องสมุดของโรงเรียนบ้างหรือไม่ ?

_____ เคย
 _____ ไม่เคย

10. ถ้า เคย โปรดตอบข้อนี้ (ถ้าตอบข้อ 9 ว่า ไม่เคย ไม่ต้องตอบข้อนี้)

นักเรียน เคย เข้าอ่านหนังสือในห้องสมุดโรงเรียนเพราะเหตุใด ? (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

_____ อดครุแนะนำ
 _____ เพื่อนชักชวน
 _____ ทราบว่าห้องสมุดเป็นแหล่งรวมหนังสือ
 _____ ต้องการหาความรู้
 _____ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

11. ถ้า ไม่เคย โปรดตอบข้อนี้ (ถ้าตอบข้อ 9 ว่า เคย ไม่ต้องตอบข้อนี้)

นักเรียน ไม่เคย เข้าอ่านหนังสือในห้องสมุดโรงเรียนเพราะสาเหตุใด ? (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

_____ ไม่ทราบว่าห้องสมุดให้ประโยชน์อย่างไร
 _____ ไม่ชอบครุบรรณารักษ์
 _____ ไม่มีเวลาพอ

_____ ห้องสมุดไม่มีสิ่งดึงดูดความสนใจ
 _____ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

12. นักเรียนต้องการให้ห้องสมุดโรงเรียนจัดบริการอะไรแก่นักเรียนบ้าง ?
 (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

_____ แนะนำการใช้ห้องสมุด
 _____ แนะนำหนังสือใหม่
 _____ จัดนิทรรศการเรื่องราวที่น่าสนใจ
 _____ ช่วยกันกว้าตอบคำถามเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
 _____ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจการอ่านของ นัก เรี โผน

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ และประมาณค่านักเรียนมีความสนใจเนื้อหา ของหนังสือประเภทนั้น ๆ ในแต่ละข้อมากน้อยเพียงใด เมื่อประมาณดูแล้ว โปรด กวาดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน เพียงข้อเดียว ในแต่ละข้อ

ตัวอย่าง

ข้อ	ประเภทของหนังสือ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ ปานกลาง	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
1.	หนังสือเกี่ยวกับการเมืองและ การปกครองประเทศ	✓				
2.	ตำราหมอดู เช่น การดูลายมือ การทำนายฝัน				✓	

จากตัวอย่างแสดงว่า นักเรียนสนใจอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องการเมืองและการปกครอง ประเทศมากที่สุด และสนใจอ่านหนังสือเกี่ยวกับตำราหมอดู เช่น การดูลายมือ การทำนายฝัน น้อย

ต่อไปนี ขอให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในแบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจ
ในการอ่านของนักเรียนทุกข้อ ข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น

ข้อ	ประเภทของหนังสือ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ ปานกลาง	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
1.	<u>กลุ่มวิชาภาษา</u> หนังสือเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย เช่น การแต่งประโยค การใช้คำ					
2.	หนังสือเกี่ยวกับหลักการเขียน เช่น การเขียนจดหมาย การเขียน เรียงความ					
3.	หนังสือเกี่ยวกับการแต่ง โคลง กลอน					
4.	หนังสือส่งเสริมการอ่าน เช่น นิยาย เรื่องสั้น					
5.	หนังสือรวมคำคม สุภาษิต คำพังเพย					
6.	หนังสือวรรณคดี เช่น พระอภัยมณี ขุนช้างขุนแผน					
7.	หนังสือประเภทตำนานและนิทาน พื้นเมือง เช่น นิทานอีสป ปลาบู่ทอง					

ข้อ	ประเภทของหนังสือ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ ปานกลาง	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
8.	หนังสือเกี่ยวกับการฝึกพูด เช่น การพูดให้วาที การอภิปราย					
9.	หนังสือรวมสุนทรพจน์ของบุคคลสำคัญ					
10.	หนังสือประเภทนิเวศน์ ปลูก เช่น การ์ตูน					
11.	หนังสือภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำ การแต่งประโยค					
12.	หนังสือเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ					
13.	หนังสือเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ					
14.	หนังสือภาษาอังกฤษทั่วไป					
1.	<u>กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ -</u> <u>คณิตศาสตร์</u> หนังสือเกี่ยวกับเรื่อง พลังงาน เช่น ไฟฟ้า แม่เหล็ก					

ข้อ	ประเภทของหนังสือ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ ปานกลาง	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
2.	หนังสือเกี่ยวกับดาราศาสตร์ เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดาวหาง					
3.	หนังสือเกี่ยวกับธรรมชาติ เช่น น้ำ แสงแดด พายุ ฝน					
4.	หนังสือเกี่ยวกับแร่ธาตุ เช่น หิน เพชร พลอย					
5.	หนังสือเกี่ยวกับสัตว์ เช่น สัตว์ นก ปลา					
6.	หนังสือเกี่ยวกับพืช เช่น ข้าว ทุเรียน มะม่วง					
7.	หนังสือเกี่ยวกับวิศวกรรม เช่น การทำเครื่องจักร การทำ เหมืองแร่					
8.	หนังสือเกี่ยวกับการสำรวจอวกาศ จรวด ดาวเทียม					
9.	หนังสือเกี่ยวกับเครื่องสื่อสาร เช่น วิทยุ โทรศัพท์ โทรเลข โทรทัศน์					

ข้อ	ประเภทของหนังสือ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ ปานกลาง	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
10.	หนังสือเกี่ยวกับการขยายพันธุ์พืช และสัตว์					
11.	หนังสือเกี่ยวกับการเจริญเติบโต ของสิ่งมีชีวิต					
12.	หนังสือเกี่ยวกับการอุตสาหกรรม เช่น การผลิตน้ำตาล การทำอาหาร กระป๋อง การผลิตยาง					
13.	หนังสือเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ เช่น การบวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน					
14.	หนังสือเกี่ยวกับเรขาคณิต เช่น เรื่องเส้นตรง รูปสี่เหลี่ยม รูป สามเหลี่ยม และรูปมุมต่าง ๆ					
15.	หนังสือเกี่ยวกับสถิติ เช่น แผนภูมิ ตาราง และกราฟ					
16.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องกวมกิวแอดร์					
	<u>กลุ่มวิชาสังคมศึกษา</u>					
1.	หนังสือเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ เช่น ภูมิศาสตร์ของประเทศไทย					

ข้อ	ประเภทของหนังสือ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ ปานกลาง	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
2.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องภูเขาไฟ แผ่นดินไหว ทวีป เกาะ					
3.	หนังสือเกี่ยวกับการท่องเที่ยว					
4.	หนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ของชาติไทย					
5.	หนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ต่างประเทศ					
6.	หนังสือเกี่ยวกับประวัติกษัตริย์ ทั้งคนไทยและคนต่างประเทศ					
7.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องสงคราม					
8.	หนังสือเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ พระราชวงศ์					
9.	หนังสือเกี่ยวกับหน้าที่พลเมือง การ ทำตนเป็นพลเมืองดีของสังคม					
10.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องความมั่นคง ของชาติ และการทหาร					
11.	หนังสือเกี่ยวกับลัทธิการเมือง เช่น ลัทธิประชาธิปไตย ลัทธิคอมมิวนิสต์					

ข้อ	ประเภทของหนังสือ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ ปานกลาง	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
12.	หนังสือเกี่ยวกับศาสนา เช่น ศาสนา พุทธ ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์					
13.	หนังสือเกี่ยวกับความดี ความชั่ว กฎแห่งกรรม					
14.	หนังสือเกี่ยวกับ เรื่องปัญหาสังคม การร้องกัน และการแก้ไข					
15.	หนังสือเกี่ยวกับการพัฒนาและ ความก้าวหน้าของประเทศไทย					
16.	หนังสือเกี่ยวกับกฎหมาย และ สิทธิของประชาชน					
17.	หนังสือเกี่ยวกับการเพิ่มของ ประชากรและปัญหาการว่างงาน					
18.	หนังสือเกี่ยวกับ เรื่องวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี					
19.	หนังสือเกี่ยวกับ การสงวนทรัพยากร- ธรรมชาติ เช่น การไม่ทำลายป่าไม้					
20.	หนังสือเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นพิษ					

ชื่อ	ประเภทของหนังสือ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ ปานกลาง	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
21.	หนังสือเกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทยและต่างประเทศ					
	<u>กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลากร</u>					
1.	หนังสือเกี่ยวกับการเล่นกีฬา เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ตะกร้อ					
2.	หนังสือเกี่ยวกับการเล่นกีฬา เช่น แบดมินตัน เทนนิส ปิงปอง					
3.	หนังสือเกี่ยวกับศิลปะป้องกันตัว เช่น มวย การฟันดาบ ยูโด					
4.	หนังสือเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ เช่น การกินอาหารที่มีประโยชน์ การพักผ่อน					
5.	หนังสือเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล เช่น การช่วยคนตกน้ำ การช่วยคนถูกน้ำร้อนรอก					
6.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องโรค การป้องกันรักษา					

ข้อ	ประเภทของหนังสือ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ ปานกลาง	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
7.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา การคุมกำเนิด การวางแผน ครอบครัว					
8.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องยา และ การใช้ยา					
9.	หนังสือเกี่ยวกับการเขียนภาพ การวาดภาพ					
10.	หนังสือเกี่ยวกับการประดิษฐ์ การปั้น การแกะสลัก					
11.	หนังสือเกี่ยวกับศิลปะพื้นบ้าน เช่น การจักสาน เกรืองเงิน และ เครื่องเขิน					
12.	หนังสือเกี่ยวกับศิลปะการตกแต่ง เช่น การจัดบ้าน การจัดสวนหย่อม					
13.	หนังสือเกี่ยวกับการถ่ายภาพ วาดภาพ					
14.	หนังสือเกี่ยวกับการขับร้อง ซ้อมรำ					

ชื่อ	ประเภทของหนังสือ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ ปานกลาง	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
15.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องดนตรีไทย เช่น ปี่พาทย์ ขอ หลู่					
16.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องดนตรีสากล เช่น แทรวง กีตาร์					
17.	หนังสือเกี่ยวกับการบำเพ็ญวาระโฆษา เช่น กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี อนุภาค					
	<u>กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ</u>					
1.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องงานไม้ เช่น การทำเก้าอี้ การทำเชลแลค					
2.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องงานโลหะ เช่น การตัดเหล็ก การบัดกรี					
3.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้า เช่น การเดินสายไฟในบ้าน					
4.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องงานช่าง เครื่องยนต์ เช่น การซ่อม เครื่องยนต์					

ชื่อ	ประเภทของหนังสือ	สนใจ มากที่สุด	สนใจ มาก	สนใจ ปานกลาง	สนใจ น้อย	สนใจ น้อยที่สุด
5.	หนังสือเกี่ยวกับชื่อมหาวิทยาลัย โทเรโต้					
6.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องการเมืองการ เช่น การปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์					
7.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องงานหัตถกรรม เช่น งานหนัง งานทอผ้า งาน ไม้					
8.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องการดูแลรักษา การตกแต่งบ้าน					
9.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องการตัดเย็บ เสื้อผ้า					
10.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องงานเย็บปัก- ถัก ร้อย การทำตุ๊กตา					
11.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องการย้อมผ้า การพิมพ์ผ้า					
12.	หนังสือเกี่ยวกับการปรุงอาหาร การทำขนม การถนอมอาหาร					
13.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องการประดิษฐ์ ดอกไม้ การร้อยมาลัย					
14.	หนังสือเกี่ยวกับเรื่องการทำเครื่อง ใช้					

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม

วิชาภาษาไทย		วิชาวิทย์ภาคกลาง - คณิตศาสตร์		วิชาสังคมศึกษา	
1.	3.08	1.	5.07	1.	5.07
2.	4.86	2.	5.48	2.	6.80
3.	5.57	3.	7.19	3.	3.62
4.	3.57	4.	8.50	4.	7.57
5.	6.44	5.	4.31	5.	6.40
6.	7.47	6.	2.83	6.	5.44
7.	5.78	7.	2.83	7.	5.31
8.	7.07	8.	5.19	8.	12.48
9.	8.02	9.	1.37 [*]	9.	6.37
10.	0.45 [*]	10.	5.52	10.	6.27
11.	2.89	11.	5.90	11.	4.25
12.	6.66	12.	3.38	12.	4.11
13.	6.51	13.	2.66	13.	5.66
14.	6.09	14.	4.09	14.	7.36
		15.	2.54	15.	3.67
		16.	5.70	16.	7.52
				17.	6.51
				18.	3.26
				19.	5.82
				20.	9.31
				21.	10.12

^{*} ค่าอำนาจจำแนกไม่ถึง 1.75

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม (ต่อ)

วิชาพื้นฐานบุคลิกภาพ		วิชาการงานและอาชีพ	
1.	2.18	1.	2.78
2.	2.83	2.	3.50
3.	5.04	3.	4.78
4.	6.09	4.	4.74
5.	7.41	5.	5.19
6.	8.17	6.	3.12
7.	4.80	7.	3.33
8.	7.35	8.	2.66
9.	4.11	9.	5.60
10.	3.74	10.	3.50
11.	6.37	11.	3.93
12.	5.34	12.	4.40
13.	3.02	13.	7.78
14.	10.18	14.	7.21
15.	6.37		
16.	6.81		
17.	8.32		

ค่าความเชื่อมั่น

$$c = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_1^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ $n = 82$, $\sum S_1^2 = 120.06$, $S_t^2 = 2519.99$

$$c = \frac{82}{81} \{1 - 0.04\}$$

$$= 1.01 \{0.96\}$$

$$= 0.9696$$